**Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.**

►B **DIRECTIVA 2005/36/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**

**din 7 septembrie 2005**

**privind recunoașterea calificărilor profesionale**

(JO L 255, 30.9.2005, p. 22)

Astfel cum a fost modificată prin:

| | | Jurnalul Oficial | | |
|---|---|---|---|---|
| | | NR. | Pagina | Data |
| ►M1 | Directiva 2006/100/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006 | L 363 | 141 | 20.12.2006 |
| ►M2 | Regulamentul (CE) nr. 1430/2007 al Comisiei din 5 decembrie 2007 | L 320 | 3 | 6.12.2007 |
| ►M3 | Regulamentul (CE) nr. 755/2008 al Comisiei din 31 iulie 2008 | L 205 | 10 | 1.8.2008 |
| ►M4 | Regulamentul (CE) nr. 1137/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 | L 311 | 1 | 21.11.2008 |
| ►M5 | Regulamentul (CE) nr. 279/2009 al Comisiei din 6 aprilie 2009 | L 93 | 11 | 7.4.2009 |
| ►M6 | Regulamentul (UE) nr. 213/2011 al Comisiei din 3 martie 2011 | L 59 | 4 | 4.3.2011 |
| ►M7 | Regulamentul (UE) nr. 623/2012 al Comisiei din 11 iulie 2012 | L 180 | 9 | 12.7.2012 |

rectificată prin:

►C1 Rectificare, JO L 271, 16.10.2007, p. 18 (2005/36/CE)

▼B

# DIRECTIVA 2005/36/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**din 7 septembrie 2005**

**privind recunoașterea calificărilor profesionale**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene și, în special, articolul 40, articolul 47 alineatele (1) și (2) prima și a treia teză și articolul 55 ale acestuia,

având în vedere propunerea Comisiei ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([2]),

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ([3]),

întrucât:

(1) În temeiul articolului 3 alineatul (1) litera (c) din tratat, eliminarea, între statele membre, a obstacolelor din calea liberei circulații a persoanelor și serviciilor constituie unul dintre obiectivele Comunității. Pentru resortisanții statelor membre, acest lucru include, în special, dreptul de a exercita o profesie, ca lucrători salariați sau care desfășoară o activitate independentă, într-un alt stat membru decât cel în care și-au obținut calificările profesionale. De asemenea, articolul 47 alineatul (1) din tratat prevede adoptarea unor directive care au ca obiect recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare.

(2) Ca urmare a Consiliului European de la Lisabona din 23 și 24 martie 2000, Comisia adoptă o comunicare privind „O strategie pentru piața internă a serviciilor”, al cărei obiectiv este, în special, ca libertatea de a presta servicii în cadrul Comunității să se exercite la fel de simplu ca în cadrul unui stat membru. Ca urmare a comunicării Comisiei intitulate „Noi piețe europene ale muncii deschise și accesibile tuturor”, Consiliul European de la Stockholm din 23 și 24 martie 2001 a mandatat Comisia să prezinte Consiliului European din primăvara anului 2002 propuneri speciale pentru un regim mai uniform, mai transparent și mai flexibil de recunoaștere a calificărilor.

(3) Garanția, conferită de prezenta directivă persoanelor care și-au obținut calificările profesionale într-un stat membru, de acces la aceeași profesie și de exercitare a aceleiași profesii într-un alt stat membru, cu aceleași drepturi ca și resortisanții respectivului stat

([1]) JO C 181 E, 30.7.2002, p. 183.
([2]) JO C 61, 14.3.2003, p. 67.
([3]) Avizul Parlamentului European din 11 februarie 2004 (JO C 97 E, 22.4.2004, p. 230), poziția comună a Consiliului din 21 decembrie 2004 (JO C 58 E, 8.3.2005, p. 1) și poziția Parlamentului European din 11 mai 2005 (nepublicată încă în *Jurnalul Oficial*). Decizia Consiliului din 6 iunie 2005.

▼B

membru, nu aduce atingere respectării de către profesionistul migrant a unor eventuale condiții de exercitare nediscriminatorii, impuse de statul membru în cauză, cu condiția ca respectivele condiții să fie justificate în mod obiectiv și proporționale.

(4) Pentru a facilita libertatea de a presta servicii, este necesar să se prevadă norme speciale în vederea extinderii posibilității de a exercita activități profesionale cu titlul profesional original. În cazul serviciilor societății informaționale furnizate la distanță, trebuie să se aplice, de asemenea, dispozițiile Directivei 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă ([1]).

(5) Ținând seama de diferitele regimuri instituite, pe de o parte, pentru prestarea de servicii transfrontaliere temporare și ocazionale și, pe de altă parte, pentru stabilire, este necesar să se precizeze criteriile de diferențiere între aceste două concepte în cazul deplasării prestatorului de servicii pe teritoriul statului membru gazdă.

(6) Promovarea prestării de servicii trebuie asigurată în contextul strictei respectări a sănătății și siguranței publice, precum și a protecției consumatorilor. Din acest motiv, trebuie prevăzute dispoziții speciale pentru profesiile reglementate cu implicații în ceea ce privește sănătatea sau siguranța publică, care constau în prestarea, temporar sau ocazional, a unor servicii transfrontaliere.

(7) Statele membre gazdă pot prevedea, după caz și în conformitate cu legislația comunitară, cerințe privind formularea declarațiilor. Aceste cerințe nu trebuie să impună sarcini disproporționate prestatorilor de servicii, nici să împiedice sau să diminueze atractivitatea libertății de a presta servicii. Necesitatea unor astfel de cerințe trebuie să facă obiectul unei examinări periodice pe baza progreselor realizate în punerea în practică a unui cadru comunitar de cooperare administrativă între statele membre.

(8) Prestatorul de servicii trebuie să facă obiectul aplicării nomelor disciplinare din statul membru gazdă care au o legătură directă și specifică cu calificările profesionale, precum definirea profesiilor, domeniul de aplicare a activităților pe care le implică o profesie sau care îi sunt rezervate, utilizarea titlurilor și abaterile profesionale grave care au o legătură directă și specifică cu protecția și siguranța consumatorilor.

(9) Menținând, pentru libertatea de stabilire, principiile și garanțiile care stau la baza diferitelor sisteme de recunoaștere în vigoare, este necesar să se îmbunătățească normele acestora în temeiul experienței dobândite. De asemenea, directivele pertinente au fost modificate în mai multe etape și se impune reorganizarea și raționalizarea dispozițiilor lor prin uniformizarea principiilor

([1]) JO L 178, 17.7.2000, p. 1.

▼B

aplicabile. Prin urmare, este necesară înlocuirea directivelor 89/48/CE ([1]) și 92/51/CEE ([2]) ale Consiliului, precum și a Directivei 1999/42/CE ([3]) a Parlamentului European și a Consiliului privind sistemul general de recunoaștere a calificărilor profesionale și a directivelor 77/452/CEE ([4]), 77/453/CEE ([5]), 78/686/CEE ([6]), 78/687/CEE ([7]), 78/1026/CEE ([8]), 78/1027/CEE ([9]), 80/154/CEE ([10]), 80/155/CEE ([11]), 85/384/CEE ([12]), 85/432/CEE ([13]), 85/433/CEE ([14]) și 93/16/CEE ([15]) ale Consiliului privind profesiile de asistent medical generalist, de medic dentist, de medic veterinar, de moașă, de arhitect, de farmacist și de medic, regrupându-le într-un singur text.

(10) Prezenta directivă nu aduce atingere posibilității statelor membre de a recunoaște, în conformitate cu propriile reglementări, calificările profesionale obținute în afara teritoriului Uniunii Europene de către resortisanți ai unei țări terțe. În orice caz, orice recunoaștere trebuie realizată prin respectarea condițiilor minime de formare profesională pentru anumite profesii.

(11) În cazul profesiilor reglementate de sistemul general de recunoaștere a titlurilor de calificare, denumit în continuare „sistem general”, statele membre trebuie să își mențină dreptul de a stabili nivelul minim de calificare necesar pentru a garanta calitatea serviciilor prestate pe teritoriul lor. Cu toate acestea, în temeiul articolelor 10, 39 și 43 din tratat, nu trebuie să poată impune unui resortisant al unui stat membru să obțină calificări, pe care le stabilesc în general numai în raport cu diplomele eliberate în cadrul sistemului național de învățământ, în cazul în care persoana în cauză a obținut deja toate sau o parte din aceste calificări într-un alt stat membru. În consecință, este necesar să se prevadă ca orice stat membru gazdă în care este reglementată o profesie să aibă obligația de a lua în considerare calificările obținute într-un alt stat membru și de a verifica dacă acestea

([1]) JO L 19, 24.1.1989, p. 16, directivă astfel cum a fost modificată prin Directiva 2001/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 206, 31.7.2001, p. 1).
([2]) JO L 209, 24.7.1992, p. 25, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 2004/108/CE a Comisiei (JO L 32, 5.2.2004, p. 15).
([3]) JO L 201, 31.7.1999, p. 77.
([4]) JO L 176, 15.7.1977, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.
([5]) JO L 176, 15.7.1977, p. 8, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2001/19/CE.
([6]) JO L 233, 24.8.1978, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.
([7]) JO L 233, 24.8.1978, p. 10, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.
([8]) JO L 362, 23.12.1978, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2001/19/CE.
([9]) JO L 362, 23.12.1978, p. 7, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2001/19/CE.
([10]) JO L 33, 11.2.1980, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.
([11]) JO L 33, 11.2.1980, p. 8, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2001/19/CE.
([12]) JO L 223, 21.8.1985, p. 15, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.
([13]) JO L 253, 24.9.1985, p. 34, directivă astfel cum a fost modificată prin Directiva 2001/19/CE.
([14]) JO L 253, 24.9.1985, p. 37, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.
([15]) JO L 165, 7.7.1993, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

▼B

corespund celor pe care le solicită. Cu toate acestea, sistemul general nu împiedică un stat membru să impună unei persoane care exercită o profesie în respectivul stat membru cerințe speciale motivate de punerea în aplicare a normelor profesionale justificate de interesul general. Acestea se referă, de exemplu, la organizarea profesiei, la standardele profesionale, inclusiv deontologice, la control și responsabilitate. În final, prezenta directivă nu urmărește să aducă atingere interesului legitim al statelor membre de a împiedica pe unii dintre cetățenii săi să se sustragă în mod abuziv de la aplicarea dreptului național în materie de profesii.

(12) Prezenta directivă are ca obiect recunoașterea de către statele membre a calificărilor profesionale obținute în alte state membre. Cu toate acestea, prezenta directivă nu are ca obiect recunoașterea de către statele membre a deciziilor de recunoaștere luate în temeiul prezentei directive de alte state membre. În consecință, o persoană care posedă calificări profesionale recunoscute în temeiul prezentei directive nu se poate prevala de această recunoaștere pentru a obține, într-un stat membru de origine, drepturi diferite de cele pe care i le conferă calificarea profesională pe care a obținut-o în respectivul stat membru, cu excepția cazului în care face dovada că a obținut calificări profesionale suplimentare în statul membru gazdă.

(13) Pentru a stabili mecanismul de recunoaștere pe baza sistemului general, este necesară regruparea pe diferite niveluri a diverselor sisteme naționale de educație și de formare profesională. Aceste niveluri, care se stabilesc numai pentru funcționarea sistemului general, nu au nici un efect asupra structurilor naționale de educație și de formare profesională, nici asupra competenței statelor membre în domeniu.

(14) Mecanismul de recunoaștere stabilit prin directivele 89/48/CEE și 92/51/CEE rămâne neschimbat. În consecință, titularul unei diplome care atestă încheierea unor studii postliceale cu o durată de cel puțin un an trebuie să fie autorizat să aibă acces la o profesie reglementată într-un stat membru în care acest acces este condiționat de obținerea unei diplome care atestă încheierea unor studii universitare sau superioare cu o durată de patru ani, indiferent de nivelul diplomei necesare în statul membru gazdă. În mod contrar, în cazul în care accesul la o profesie reglementată depinde de absolvirea unor studii universitare sau superioare cu o durată mai mare de patru ani, respectivul acces trebuie autorizat numai pentru titularii unei diplome care atestă încheierea unor studii universitare sau superioare cu o durată de cel puțin trei ani.

(15) În absența armonizării condițiilor minime de formare profesională pentru accesul la profesiile reglementate de sistemul general, trebuie ca statul membru gazdă să aibă posibilitatea de a impune o măsură compensatorie. Această măsură trebuie să fie proporțională și trebuie să aibă în vedere, în special, experiența profesională a solicitantului. Experiența atestă faptul că cerința

▼B

referitoare la o probă de aptitudini sau la un stagiu de adaptare, în funcție de opțiunea migrantului, oferă garanții adecvate în ceea ce privește nivelul de calificare a acestuia, astfel încât orice derogare de la această opțiune trebuie justificată, în fiecare dintre cazuri, de o motivație imperioasă de interes general.

(16) Pentru a favoriza libera circulație a profesioniștilor, asigurând totodată un nivel adecvat de calificare, diverse asociații și organizații profesionale sau statele membre trebuie să poată propune platforme comune la nivel european. Prezenta directivă trebuie să țină seama de aceste inițiative, în anumite condiții, respectând competența statelor membre de a stabili calificările necesare pentru exercitarea unor profesii pe teritoriul lor și conținutul și organizarea sistemelor lor de educație și de formare profesională, precum și dreptul comunitar, în special a dreptului comunitar privind concurența, și promovând totodată, în acest context, un caracter mai automat de recunoaștere în cadrul sistemului general. Asociațiile profesionale care sunt în măsură să prezinte platforme comune trebuie să fie reprezentative la nivel național și european. O platformă comună reprezintă un ansamblu de criterii care permit compensarea la maxim a diferențelor importante identificate între cerințele de formare profesională în cel puțin două treimi din statele membre, inclusiv în toate statele membre care reglementează respectiva profesie. Aceste criterii pot cuprinde, de exemplu, cerințe precum o formare profesională suplimentară, o perioadă de adaptare sub forma unui stagiu, o probă de aptitudini, un nivel minim prevăzut de practică profesională sau o combinație între acestea.

(17) Pentru a lua în considerare toate situațiile pentru care nu există încă nici o dispoziție privind recunoașterea calificărilor profesionale, sistemul general ar trebui extins la cazurile care nu sunt reglementate de un sistem specific, fie pentru că profesia în cauză nu face obiectul unuia dintre aceste sisteme, fie pentru că, deși profesia face obiectul unui sistem specific, solicitantul nu îndeplinește, dintr-un motiv special și excepțional, condițiile necesare pentru a beneficia de respectivul sistem.

(18) Este oportună simplificarea normelor care permit accesul la un anumit număr de activități industriale, comerciale și artizanale în statele membre în care aceste profesii sunt reglementate, în măsura în care respectivele activități au fost desfășurate în decursul unei perioade rezonabile și suficient de recente într-un alt stat membru, menținând totodată, pentru aceste activități, un sistem de recunoaștere automată bazat pe experiența profesională.

(19) Libera circulație și recunoașterea reciprocă a titlurilor de calificare de medic, de asistent medical generalist, de medic stomatolog, de medic veterinar, de moașă, de farmacist și de arhitect trebuie să se bazeze pe principiul fundamental al recunoașterii automate a titlurilor de calificare pe baza coordonării condițiilor minime de

▼B

formare profesională. De asemenea, accesul în statele membre la profesiile de medic, de asistent medical generalist, de medic stomatolog, de medic veterinar, de moaşă şi de farmacist trebuie condiţionat de necesitatea deţinerii unei calificări determinate, care reprezintă garanţia că persoana în cauză a urmat studii care îndeplinesc condiţiile minime stabilite. Acest sistem ar trebui completat printr-o serie de drepturi dobândite de care să beneficieze profesioniştii calificaţi în anumite condiţii.

(20) Pentru a ţine seama de caracteristicile sistemului de calificare a medicilor şi medicilor dentişti şi de *acquis*-ul comunitar corespunzător în domeniul recunoaşterii reciproce, se justifică menţinerea, pentru toate specializările recunoscute la data adoptării prezentei directive, a principiului recunoaşterii automate a specializărilor medicale sau în stomatologie comune cel puţin pentru două state membre. În schimb, pentru simplificarea sistemului, extinderea recunoaşterii automate la noi specializări medicale după data intrării în vigoare a prezentei directive trebuie să se limiteze la specializările comune pentru cel puţin două cincimi din statele membre. De asemenea, prezenta directivă nu împiedică statele membre să convină, în ceea ce priveşte anumite specializări medicale şi în stomatologie care le sunt comune, dar care nu fac obiectul unei recunoaşteri automate în sensul prezentei directive, asupra recunoaşterii automate în conformitate cu propriile norme.

(21) Recunoaşterea automată a titlurilor oficiale de calificare ca medic cu formare de bază nu trebuie să aducă atingere competenţei statelor membre de a asocia sau nu activităţi profesionale acestor titluri.

(22) Toate statele membre trebuie să recunoască profesia de medic dentist ca profesie specifică şi distinctă de cea de medic, specializat sau nu în odonto-stomatologie. Statele membre trebuie să se asigure că formarea medicului dentist îi conferă acestuia competenţele necesare pentru toate activităţile de prevenire, diagnostic şi tratament privind anomaliile şi bolile dentare, bucale, maxilare şi ale ţesuturilor asociate. Activitatea profesională de medic dentist trebuie exercitată de către titularii unui titlu de calificare ca medic dentist prevăzut în prezenta directivă.

(23) Nu s-a dovedit necesară impunerea unei metode standardizate de formare profesională a moaşelor în toate statele membre. Dimpotrivă, este necesar ca statele membre să aibă maximă libertate în organizarea sistemului lor de învăţământ.

(24) În scopul simplificării, trebuie să se facă o trimitere la noţiunea de „farmacist” pentru a delimita domeniul de aplicare a dispoziţiilor privind recunoaşterea automată a titlurilor de calificare, fără a se aduce atingere caracteristicilor speciale ale reglementărilor naţionale care reglementează aceste activităţi.

▼B

(25) Titularii titlurilor de calificare ca farmacist sunt specialiști în domeniul medicamentelor și, prin urmare, trebuie să aibă acces, în principiu, în toate statele membre, la o gamă minimă de activități în acest domeniu. În definirea acestei game minime, prezenta directivă, pe de o parte, nu trebuie să aibă ca efect limitarea activităților accesibile farmaciștilor în statele membre, în special în ceea ce privește analizele de biologie medicală, și, pe de altă parte, nu trebuie să creeze un monopol pentru respectivii profesioniști, acest lucru fiind în continuare exclusiv de competența statelor membre. Dispozițiile prezentei directive nu aduc atingere posibilității statelor membre de a impune condiții suplimentare de formare profesională pentru a avea acces la activități neincluse în gama minimă de activități coordonată. Prin urmare, statul membru gazdă care solicită astfel de condiții trebuie să le poată impune resortisanților titulari ai unor titluri de calificare care fac obiectul unei recunoașteri automate în sensul prezentei directive.

(26) Prezenta directivă nu asigură coordonarea tuturor condițiilor de acces la activitățile din domeniul farmaciei și de exercitare a acestora. În special, repartizarea geografică a farmaciilor și monopolul de distribuție a medicamentelor trebuie să fie în continuare de competența statelor membre. Prezenta directivă nu aduce atingere actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre care interzic societăților comerciale exercitarea anumitor activități de farmacist sau condiționează exercitarea activităților respective.

(27) Creația arhitecturală, calitatea construcțiilor, încadrarea lor armonioasă în mediul înconjurător, respectul pentru peisajele naturale și urbane, precum și pentru patrimoniul colectiv și privat sunt de interes public. Prin urmare, recunoașterea reciprocă a titlurilor de calificare trebuie să se bazeze pe criterii calitative și cantitative care să garanteze că titularii titlurilor de calificare recunoscute sunt în măsură să înțeleagă și să pună în practică nevoile indivizilor, grupurilor sociale și colectivităților în ceea ce privește amenajarea spațiului, proiectarea, organizarea și realizarea construcțiilor, conservarea și valorificarea patrimoniului construit, precum și protecția echilibrelor naturale.

(28) Reglementările naționale în domeniul arhitecturii și cele privind accesul și exercitarea activităților profesionale de arhitect au un domeniu de aplicare foarte variat. În majoritatea statelor membre, activitățile din domeniul arhitecturii se exercită, *de jure* sau *de facto*, de către persoane care posedă fie doar titlul oficial de calificare ca arhitect, fie acest titlul însoțit de alt apelativ, fără ca aceste persoane să beneficieze de un monopol asupra exercitării activităților respective, cu excepția cazurilor în care există dispoziții legale contrare. Aceste activități menționate anterior sau numai unele dintre ele pot fi exercitate și de către membri ai altor profesii, în special ingineri, care au beneficiat de o formare profesională specială în industria construcțiilor. În scopul simplificării prezentei directive, este necesar să se facă trimitere la noțiunea de „arhitect”, pentru a delimita domeniul de aplicare a dispozițiilor privind recunoașterea automată a titlurilor de calificare în

▼B

domeniul arhitecturii, fără a se aduce atingere caracteristicilor speciale ale reglementărilor naționale care reglementează aceste activități.

(29) Atunci când o organizație sau o asociație profesională la nivel național și european pentru o profesie reglementată depune o cerere motivată de dispoziții speciale pentru recunoașterea calificărilor pe baza coordonării condițiilor minime de formare profesională, Comisia evaluează dacă este necesară adoptarea unei propuneri de modificare a prezentei directive.

(30) Pentru a garanta eficiența sistemului de recunoaștere a calificărilor profesionale, este necesară definirea unor formalități și norme de procedură uniforme pentru punerea sa în aplicare, precum și anumite modalități de exercitare a profesiei.

(31) Deoarece colaborarea între statele membre, precum și între statele membre și Comisie poate facilita punerea în aplicare a prezentei directive și respectarea obligațiilor care decurg din aceasta, trebuie stabilite mijloacele de colaborare.

(32) Crearea, la nivel european, a cartelor profesionale de către asociații sau organizații profesionale ar putea facilita mobilitatea profesioniștilor, în special prin accelerarea schimbului de informații între statul membru gazdă și statul membru de origine. Astfel de carte profesionale trebuie să permită supravegherea carierei profesioniștilor care se stabilesc în diverse state membre. Cartele pot, cu respectarea deplină a dispozițiilor privind protecția datelor cu caracter personal, să conțină informații privind calificările profesionale ale titularului (universitatea sau școala frecventată, calificările obținute, experiența profesională), domiciliul legal, sancțiunile impuse în cadrul profesiei sale, precum și detalii privind autoritatea competentă.

(33) Crearea unei rețele de puncte de contact responsabile cu furnizarea de informații și asistența acordată cetățenilor statelor membre va permite garantarea transparenței sistemului de recunoaștere. Aceste puncte de contact vor furniza oricărui cetățean care depune o cerere, precum și Comisiei, toate informațiile și adresele referitoare la procedura de recunoaștere. Desemnarea, de către fiecare stat membru, a unui punct de contact unic în această rețea nu aduce atingere organizării competențelor la nivel național. În special, nu împiedică desemnarea mai multor birouri naționale, punctul de contact desemnat în cadrul rețelei menționate anterior având responsabilitatea de a asigura coordonarea cu celelalte birouri și de a furniza cetățeanului, după caz, informații detaliate privind birourile competente în cauză.

(34) Gestionarea diferitelor sisteme de recunoaștere instituite prin directivele sectoriale și sistemul general s-a dovedit a fi dificilă și complexă. Prin urmare, trebuie simplificată gestionarea și actualizarea prezentei directive pentru a lua în considerare progresele științifice și tehnice, în special atunci când condițiile minime de formare profesională sunt coordonate în vederea recunoașterii automate a titlurilor de calificare. În acest scop, trebuie

▼B

instituit un comitet unic de recunoaștere a calificărilor profesionale și trebuie asigurată implicarea adecvată a reprezentanților organizațiilor profesionale și la nivel european.

(35) Este necesară adoptarea măsurilor necesare punerii în aplicare a prezentei directive în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei ([1]).

(36) Elaborarea de către statele membre a unui raport periodic privind punerea în aplicare a prezentei directive, care să cuprindă date statistice, va permite stabilirea impactului sistemului de recunoaștere a calificărilor profesionale.

(37) Este necesar să se prevadă o procedură corespunzătoare de adoptare a unor măsuri temporare, în cazul în care aplicarea unei dispoziții a prezentei directive prezintă dificultăți majore într-un stat membru.

(38) Dispozițiile prezentei directive nu afectează competența statelor membre în ceea ce privește organizarea regimului național de securitate socială și stabilirea activităților care trebuie exercitate în cadrul respectivului regim.

(39) Având în vedere rapiditatea evoluției tehnicii și a progresului științific, educația pe toată durata vieții prezintă o importanță deosebită pentru un mare număr de profesii. În acest context, statelor membre le revine responsabilitatea de a stabili modalitățile conform cărora, ca urmare a unei formări continue adecvate, profesioniștii vor fi la curent cu progresele tehnice și științifice.

(40) Având în vedere că obiectivele prezentei directive, și anume raționalizarea, simplificarea și îmbunătățirea normelor de recunoaștere a calificărilor profesionale, nu pot fi realizate în mod suficient de statele membre și, prin urmare, pot fi mai bine realizate la nivel comunitar, Comunitatea poate lua măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității enunțat la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la respectivul articol, dispozițiile prezentei directive nu depășesc ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

(41) Prezenta directivă nu aduce atingere aplicării articolului 39 alineatul (4) și a articolului 45 din tratat, în special în ceea ce privește notarii.

(42) Prezenta directivă se aplică, în ceea ce privește dreptul de stabilire și prestarea de servicii, fără a aduce atingere altor dispoziții legale specifice privind recunoașterea calificărilor profesionale, precum cele existente în sectorul transporturilor, al intermediarilor în asigurări și al auditorilor financiari. Prezenta directivă nu aduce atingere punerii în aplicare a Directivei 77/249/CEE a Consiliului din 22 martie 1977 de facilitare a

([1]) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

▼B

exercitării efective a libertății de a presta servicii de către avocați ([1]) și a Directivei 98/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 de facilitare a exercitării cu caracter permanent a profesiei de avocat într-un stat membru, altul decât cel în care s-a obținut calificarea ([2]). Recunoașterea calificărilor profesionale a avocaților în sensul stabilirii imediate cu titlul profesional din statul membru gazdă trebuie reglementată de prezenta directivă.

(43) În măsura în care sunt reglementate, prezenta directivă are ca obiect, de asemenea, profesiile liberale, și anume, în sensul prezentei directive, orice profesie exercitată pe baza unor calificări profesionale corespunzătoare, cu titlu personal, pe propria răspundere și independent din punct de vedere profesional, oferind servicii intelectuale și conceptuale în interesul clientului și al publicului. Exercitarea profesiei poate, în statele membre, în conformitate cu tratatul, face obiectul unor obligații juridice specifice, bazate pe legislația națională și reglementările stabilite, în mod autonom, în acest cadru, de către organismul profesional reprezentativ competent, care garantează și îmbunătățesc gradul de profesionalism, calitatea serviciilor și confidențialitatea relațiilor cu clientul.

(44) Prezenta directivă nu aduce atingere măsurilor necesare în vederea asigurării unui nivel ridicat de protecție a sănătății și a consumatorilor,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

TITLUL I

## DISPOZIȚII GENERALE

*Articolul 1*

### Obiectul

Prezenta directivă stabilește normele conform cărora un stat membru care condiționează accesul la o profesie reglementată sau exercitarea acesteia, pe teritoriul său, de posesia anumitor calificări profesionale (denumit în continuare „stat membru gazdă”) recunoaște, pentru accesul la această profesie și exercitarea acesteia, calificările profesionale obținute în unul sau mai multe dintre celelalte state membre (denumite în continuare „stat membru de origine”) și care permit titularului respectivelor calificări să exercite aceeași profesie în respectivul sau respectivele state membre.

*Articolul 2*

### Domeniul de aplicare

(1) Prezenta directivă se aplică oricărui resortisant al unui stat membru, inclusiv membrilor profesiilor liberale, care doresc să exercite o profesie reglementată într-un stat membru, altul decât cel în care și-a obținut calificările profesionale, fie cu titlu independent, fie cu titlu salariat.

([1]) JO L 78, 26.3.1977, p. 17, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.

([2]) JO L 77, 14.3.1998, p. 36, directivă astfel cum a fost modificată prin Actul de aderare din 2003.

▼B

(2) Fiecare stat membru poate permite, pe teritoriul său, în conformitate cu reglementările sale, exercitarea unei profesii reglementate în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) resortisanților statelor membre, titulari ai unor calificări profesionale care nu au fost obținute într-un stat membru. În ceea ce privește profesiile reglementate la titlul III capitolul III, această primă recunoaștere se realizează cu respectarea condițiilor minime de formare profesională prevăzute la respectivele capitole.

(3) Atunci când, pentru o anumită profesie reglementată, se prevăd alte dispoziții specifice referitoare în mod direct la recunoașterea calificărilor profesionale într-un instrument distinct de drept comunitar, dispozițiile corespunzătoare ale prezentei directive nu se aplică.

*Articolul 3*

**Definiții**

(1) În sensul prezentei directive, se înțelege prin:

(a) „profesie reglementată”: o activitate sau un ansamblu de activități profesionale al căror acces, exercitare sau una dintre modalitățile de exercitare este condiționată, direct sau indirect, în temeiul unor acte cu putere de lege și acte administrative, de posesia anumitor calificări profesionale; utilizarea unui titlu profesional limitată prin acte cu putere de lege și acte administrative la titularii unei anumite calificări profesionale constituie în special o modalitate de exercitare. Atunci când prima teză nu se aplică, o profesie menționată la alineatul (2) este considerată profesie reglementată;

(b) „calificări profesionale”: calificările atestate printr-un titlu de calificare, un atestat de competență prevăzut la articolul 11 litera (a) punctul (i) și/sau experiență profesională;

(c) „titlu de calificare”: diplomele, certificatele și alte titluri oficiale de calificare eliberate de o autoritate a unui stat membru desemnată în temeiul actelor cu putere de lege și al actelor administrative ale respectivului stat membru și care certifică formarea profesională în special în Comunitate. În cazul în care prima teză nu se aplică, un titlu menționat la alineatul (3) este considerat titlu de calificare;

(d) „autoritate competentă”: orice autoritate sau instanță autorizată în mod special de un stat membru să elibereze sau să primească titluri de calificare sau alte documente sau informații, precum și să primească cereri și să ia decizii, prevăzute în prezenta directivă;

(e) „formare profesională reglementată”: orice formare profesională care urmărește în special exercitarea unei anumite profesii și care constă într-un ciclu de studii completat, după caz, de o formare profesională, un stagiu profesional sau o practică profesională.

Structura și nivelul formării profesionale, ale stagiului profesional sau ale practicii profesionale sunt stabilite prin actele cu putere de lege și actele administrative din statul membru în cauză sau sunt monitorizate sau aprobate de autoritatea desemnată în acest scop;

▼B

(f) „experiență profesională”: exercitarea efectivă și legală a respectivei profesii într-un stat membru;

(g) „stagiu de adaptare”: exercitarea unei profesii reglementate în statul membru gazdă, sub responsabilitatea unui profesionist calificat și însoțită eventual de o formare profesională suplimentară. Stagiul face obiectul unei evaluări. Condițiile stagiului și condițiile de evaluare a acestuia, precum și statutul de stagiar migrant sunt stabilite de autoritatea competentă din statul membru gazdă.

Statutul de care beneficiază stagiarul în statul membru gazdă, în special în ceea ce privește dreptul de ședere, precum și în ceea ce privește obligațiile, drepturile și avantajele sociale, indemnizațiile și remunerațiile, este stabilit de autoritățile competente din respectivul stat membru în conformitate cu legislația comunitară aplicabilă.

(h) „probă de aptitudini”: un test care se referă exclusiv la cunoștințele profesionale ale solicitantului și care este conceput de autoritățile competente din statul membru gazdă, în scopul aprecierii aptitudinii solicitantului de a exercita profesia reglementată în acel stat membru. Pentru a permite acest test, autoritățile competente întocmesc o listă de discipline care, pe baza unei comparații între formarea profesională impusă în statul membru respectiv și cea de care a beneficiat solicitantul, nu sunt atestate de diploma sau de titlul sau titlurile de calificare pe care îl/le posedă solicitantul.

Proba de aptitudini trebuie să țină seama de faptul că solicitantul are o calificare profesională recunoscută în statul membru de origine sau de proveniență. Aceasta privește discipline selectate dintre cele cuprinse în listă și a căror cunoaștere constituie o condiție esențială pentru exercitarea profesiei în statul membru gazdă. Proba de aptitudini poate include totodată și cunoștințe de deontologie care se aplică activităților respective în statul membru gazdă.

Modalitățile probei de aptitudini, precum și statutul de care beneficiază, în statul membru gazdă, solicitantul care dorește să se pregătească pentru proba de aptitudini în acel stat sunt stabilite de autoritățile competente ale respectivului stat membru;

(i) „director al unei întreprinderi”: orice persoană care a exercitat, într-o întreprindere din domeniul profesional în cauză:

(i) fie funcția de director al unei întreprinderi sau al unei sucursale;

(ii) fie funcția de adjunct al proprietarului sau al directorului unei întreprinderi, în cazul în care această funcție implică o responsabilitate corespunzătoare celei a proprietarului sau a directorului reprezentat;

(iii) fie funcția de cadru superior cu sarcini de natură comercială și/sau tehnică și responsabil pentru unul sau mai multe servicii ale întreprinderii.

(2) O profesie exercitată de membrii unei asociații sau ai unei organizații menționate la anexa I este considerată profesie reglementată.

▼B

Asociațiile sau organizațiile menționate la primul paragraf au ca obiect, în special, promovarea și menținerea unui nivel ridicat în domeniul profesional în cauză. În acest scop, beneficiază de o recunoaștere sub o anumită formă din partea unui stat membru și eliberează membrilor lor un titlu de calificare, asigură respectarea deontologiei pe care o stabilesc și le conferă dreptul de a utiliza un titlu, o abreviere sau un statut corespunzător titlului de calificare respectiv.

De fiecare dată când recunoaște o asociație sau o organizație menționată la primul paragraf, statul membru informează în acest sens Comisia, care publică o comunicare adecvată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(3) Se consideră titlu de calificare orice titlu de calificare eliberat într-o țară terță de îndată ce titularul său are o experiență profesională în profesia în cauză de trei ani pe teritoriul statului membru care a recunoscut respectivul titlu de calificare în conformitate cu articolul 2 alineatul (2), certificată de respectivul stat membru.

*Articolul 4*

**Efectele recunoașterii**

(1) Recunoașterea calificărilor profesionale de către statul membru gazdă permite beneficiarului să aibă acces, în respectivul stat membru, la aceeași profesie ca cea pentru care este calificat în statul membru de origine și să o exercite în aceleași condiții ca și cetățenii din respectivul stat membru.

(2) În sensul prezentei directive, profesia pe care solicitantul dorește să o exercite în statul membru gazdă este aceeași cu cea pentru care este calificat în statul membru de origine în cazul în care activitățile respective sunt comparabile.

TITLUL II

**LIBERA PRESTARE A SERVICIILOR**

*Articolul 5*

**Principiul liberei prestări a serviciilor**

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor speciale ale dreptului comunitar și articolelor 6 și 7 din prezenta directivă, statele membre nu pot restrânge, din motive legate de calificările profesionale, libertatea de a presta servicii într-un alt stat membru:

(a) în cazul în care prestatorul s-a stabilit în mod legal într-un stat membru pentru a exercita aceeași profesie (denumit în continuare „stat membru de stabilire”) și

(b) în cazul deplasării prestatorului, dacă a exercitat această profesie în statul membru de stabilire pe o perioadă de cel puțin doi ani în decursul ultimilor 10 ani anteriori prestării, atunci când profesia nu este reglementată. Condiția de exercitare a profesiei pe o perioadă de cel puțin doi ani nu se aplică în cazul în care fie profesia, fie formarea profesională care dă dreptul la exercitarea profesiei sunt reglementate.

▼B

(2) Dispozițiile prezentului titlu se aplică exclusiv în cazul în care prestatorul se deplasează spre teritoriul statului membru gazdă pentru a exercita, temporar și ocazional, profesia menționată la alineatul (1).

Caracterul temporar și ocazional al prestării se verifică de la caz la caz, în special în funcție de durata prestării, frecvența, periodicitatea și continuitatea sa.

(3) În cazul în care se deplasează, un prestator respectă normele de conduită cu caracter profesional, de reglementare sau administrativ direct legate de calificările profesionale, precum definiția profesiei, utilizarea titlurilor și abaterile profesionale grave care au o legătură directă și specifică cu protecția și siguranța consumatorilor, precum și dispozițiile disciplinare aplicabile în statul membru gazdă profesioniștilor care exercită aceeași profesie.

*Articolul 6*

**Scutiri**

În conformitate cu articolul 5 alineatul (1), statul membru gazdă scutește prestatorii de servicii stabiliți într-un alt stat membru de cerințele impuse profesioniștilor stabiliți pe teritoriul său în ceea ce privește:

(a) autorizarea de către o organizație profesională sau un organism profesional, înregistrarea sau afilierea în cadrul acestora. Pentru a facilita punerea în aplicare a dispozițiilor disciplinare în vigoare pe teritoriul lor, în conformitate cu articolul 5 alineatul (3), statele membre pot prevedea fie o înregistrare temporară automată, fie o afiliere *pro forma* la o astfel de organizație sau la un astfel de organism profesional, cu condiția să nu întârzie sau să nu complice în nici un fel prestarea serviciilor și să nu atragă cheltuieli suplimentare pentru prestatorul de servicii. O copie a declarației și, după caz, a reînnoirii menționate la articolul 7 alineatul (1), însoțite, pentru profesiile care au implicații în materie de sănătate sau de siguranță publică prevăzute la articolul 7 alineatul (4) sau care beneficiază de o recunoaștere automată în temeiul titlului III capitolului III, de o copie a documentelor prevăzute la articolul 7 alineatul (2), sunt trimise de către autoritatea competentă organizației sau organismului profesional pertinent și constituie o înregistrare temporară automată sau o afiliere *pro forma* în acest sens;

(b) înscrierea pe lângă un organism de securitate socială de drept public, în scopul reglării, cu un asigurator, a conturilor aferente activităților exercitate în beneficiul persoanelor asigurate.

Cu toate acestea, prestatorul de servicii informează organismul menționat la litera (b), în prealabil sau, în cazuri de urgență, ulterior, cu privire la serviciile pe care le-a prestat.

▼B

*Articolul 7*

**Declarație prealabilă în caz de deplasare a prestatorului de servicii**

(1) Statele membre pot solicita ca, atunci când prestatorul se deplasează pentru prima dată dintr-un stat membru în altul pentru a furniza servicii, să informeze în acest sens, în prealabil, autoritatea competentă din statul membru gazdă, printr-o declarație scrisă care să cuprindă informațiile privind asigurarea sau alte mijloace de protecție personală sau colectivă privind răspunderea profesională. Respectiva declarație se reînnoiește o dată pe an în cazul în care prestatorul estimează că va furniza servicii, temporar sau ocazional, în respectivul stat membru, în decursul anului în cauză. Prestatorul poate prezenta această declarație prin orice mijloace.

(2) De asemenea, pentru prima prestare de servicii sau în cazul unei schimbări materiale privind situația stabilită în documente, statele membre pot solicita ca declarația să fie însoțită de următoarele documente:

(a) o dovadă a naționalității prestatorului;

(b) o atestare care să certifice că titularul este stabilit legal într-un stat membru pentru a exercita activitățile în cauză și că nu îi este interzisă exercitarea acestora, nici măcar temporar, atunci când se eliberează atestarea;

(c) o dovadă a calificărilor profesionale;

(d) în ceea ce privește cazurile prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (b), dovada, prin orice mijloace, că prestatorul a exercitat activitățile în cauză pe o perioadă de cel puțin doi ani în decursul ultimilor 10 ani;

(e) în ceea ce privește profesiile în domeniul securității, în cazul în care statul membru solicită acest lucru resortisanților săi, dovada inexistenței unor condamnări penale.

(3) Prestarea serviciilor se realizează cu titlul profesional din statul membru de stabilire, atunci când există un astfel de titlu în respectivul stat membru pentru activitatea profesională în cauză. Acest titlu se indică în limba oficială sau în una din limbile oficiale ale statului membru de stabilire, astfel încât să se evite orice confuzie cu titlul profesional din statul membru gazdă. În cazul în care respectivul titlu profesional nu există în statul membru de stabilire, prestatorul își menționează titlul de calificare în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale respectivului stat membru. Prin derogare, în cazul serviciilor prevăzute la titlul III capitolul III, prestarea serviciilor se realizează cu titlul profesional din statul membru gazdă.

(4) Pentru prima prestare de servicii, în cazul profesiilor reglementate cu implicații în materie de sănătate sau de siguranță publică și care nu beneficiază de o recunoaștere automată în temeiul titlului III capitolul III, autoritatea competentă din statul membru gazdă poate realiza o verificare a calificărilor profesionale ale prestatorului înainte de prima prestare de servicii. O astfel de verificare prealabilă este posibilă numai în cazul în care obiectivul său este să evite daunele grave pentru sănătatea sau siguranța beneficiarului serviciului, ca urmare a lipsei de calificare profesională a prestatorului și cu condiția să nu depășească ceea ce este necesar în acest scop.

▼B

În termen de cel mult o lună de la data primirii declarației și a documentelor anexate, autoritatea competentă depune toate eforturile pentru a informa prestatorul fie cu privire la decizia de a nu controla calificările, fie cu privire la rezultatul verificării. În cazul întâmpinării unor dificultăți care ar putea conduce la o întârziere, autoritatea competentă informează prestatorul, înainte de sfârșitul primei luni, cu privire la motivele întârzierii, precum și la timpul necesar pentru a ajunge la o decizie, care trebuie luată înainte de sfârșitul celei de-a doua luni de la data primirii informațiilor suplimentare.

În cazul unei diferențe importante între calificările profesionale ale prestatorului și formarea impusă în statul membru gazdă, în măsura în care această diferență este de natură să afecteze în mod negativ sănătatea sau siguranța publică, statul membru gazdă oferă prestatorului posibilitatea de a demonstra că a obținut cunoștințele și competențele lipsă, în special printr-o probă de aptitudini. În oricare dintre cazuri, prestarea serviciilor trebuie să fie posibilă în termen de o lună de la data deciziei adoptate în aplicarea paragrafului anterior.

În lipsa unei reacții din partea autorității competente în termenele stabilite la paragrafele anterioare, serviciile pot fi prestate.

În cazul în care calificările au fost verificate în temeiul prezentului alineat, serviciile sunt prestate cu titlul profesional din statul membru gazdă.

*Articolul 8*

**Cooperarea administrativă**

(1) Autoritățile competente din statul membru gazdă pot solicita autorităților competente din statul membru de stabilire, pentru fiecare prestare de servicii, orice informații pertinente privind legalitatea stabilirii și buna conduită a prestatorului, precum și absența unor sancțiuni disciplinare sau penale cu caracter profesional. Autoritățile competente din statul membru de stabilire comunică respectivele informații în conformitate cu articolul 56.

(2) Autoritățile competente asigură schimbul de informații necesare pentru ca plângerea unui destinatar al unui serviciu împotriva unui prestator de servicii să fie tratată în mod corect. Destinatarul este informat cu privire la soluționarea plângerii.

*Articolul 9*

**Informarea destinatarilor serviciului**

În cazul în care prestarea se realizează cu titlul profesional din statul membru de stabilire sau sub calificarea prestatorului de servicii, în plus față de alte cerințe în materie de informare prevăzute de dreptul comunitar, autoritățile competente din statul membru gazdă pot solicita prestatorului să furnizeze destinatarului serviciilor toate sau o parte din următoarele informații:

(a) în cazul în care prestatorul este înregistrat într-un registru comercial sau într-un alt registru public similar, registrul în care este înregistrat și numărul de înregistrare sau alte mijloace echivalente de identificare prevăzute în respectivul registru;

▼B

(b) în cazul în care activitatea face obiectul unui regim de autorizare în statul membru de stabilire, coordonatele autorității competente de supraveghere;

(c) orice organizație profesională sau orice organism similar la care este înregistrat prestatorul;

(d) titlul profesional sau, atunci când un astfel de titlu nu există, titlul de calificare a prestatorului și statul membru în care a fost obținut;

(e) în cazul în care prestatorul este plătitor de TVA, numărul de identificare prevăzut la articolul 22 alineatul (1) din a șasea Directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitul pe cifra de afaceri – sistemul comun privind taxa pe valoare adăugată: baza unitară de stabilire ([1]);

(f) informații privind acoperirea asigurărilor sau alte mijloace de protecție personală sau colectivă privind responsabilitatea profesională.

TITLUL III

**LIBERTATEA DE STABILIRE**

*CAPITOLUL I*

***Sistemul general de recunoaștere a calificărilor***

*Articolul 10*

**Domeniul de aplicare**

Prezentul capitol se aplică tuturor profesiilor care nu sunt reglementate de capitolele II și III din prezentul titlu, precum și în cazurile următoare, în care solicitantul, dintr-un motiv special și excepțional, nu îndeplinește condițiile prevăzute în respectivele capitole:

(a) pentru activitățile enumerate în anexa IV, atunci când migrantul nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolele 17, 18 și 19;

(b) pentru medicii care au o formare de bază, medicii specialiști, asistenții medicali generaliști, medicii dentiști, medicii dentiști specialiști, medicii veterinari, moașele, farmaciștii și arhitecții, în cazul în care migrantul nu îndeplinește condițiile de practică profesională efectivă și legală prevăzute la articolele 23, 27, 33, 37, 39, 43 și 49;

(c) pentru arhitecți, în cazul în care migrantul este titularul unei calificări care nu este prevăzută în anexa V punctul 5.7;

([1]) JO L 145, 13.6.1997, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2004/66/CE (JO L 168, 1.5.2004, p. 35).

▼B

(d) fără a se aduce atingere articolului 21 alineatul (1) și articolelor 23 și 27, pentru medicii, asistenții medicali generaliști, medicii dentiști, medicii veterinari, moașele, farmaciștii și arhitecții titulari ai unui titlu de calificare specializată, care trebuie să urmeze formarea profesională care conduce la obținerea unui titlu prevăzut în anexa V punctele 5.1.1, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 și 5.7.1 și exclusiv în scopul recunoașterii specializării în cauză;

(e) pentru asistenții medicali generaliști și asistenții medicali specializați, titulari ai unui titlu de calificare specializată, care urmează o formare profesională ce conduce la obținerea unui titlu prevăzut în anexa V punctul 5.2.2, atunci când migrantul dorește să fie recunoscut într-un alt stat membru în care activitățile profesionale în cauză sunt exercitate de asistenți medicali specializați fără formare profesională de asistent medical generalist;

(f) pentru asistenții medicali specializați fără formare profesională de asistent medical generalist, în cazul în care migrantul dorește să fie recunoscut într-un alt stat membru în care activitățile profesionale în cauză sunt exercitate de asistenți medicali generaliști, de asistenți medicali specializați fără formare profesională de asistent medical generalist sau de asistenți medicali specializați, titulari ai unei titlu de calificare specializată, care urmează o formare profesională care conduce la obținerea titlurilor prevăzute în anexa V punctul 5.2.2;

(g) pentru migranții care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (3).

*Articolul 11*

**Niveluri de calificare**

În scopul aplicării articolului 13, calificările profesionale se grupează în funcție de următoarele niveluri descrise în continuare:

(a) atestat de competență eliberat de o autoritate competentă din statul membru de origine, desemnată în temeiul actelor cu putere de lege și al actelor administrative din respectivul stat membru, pe baza:

(i) fie a unei formări profesionale care nu face obiectul unui certificat sau al unei diplome în sensul literelor (b), (c), (d) sau (e) sau a unui examen special fără formare prealabilă sau a exercitării cu normă întreagă a profesiei într-un stat membru pe o perioadă de trei ani consecutivi sau pe o perioadă echivalentă cu fracțiune de normă în decursul ultimilor 10 ani;

(ii) fie a unei formări generale la nivel de învățământ secundar sau liceal, care atestă că titularul posedă cunoștințe generale;

(b) certificat care atestă încheierea unui ciclu de studii liceale:

(i) fie general, completat de un ciclu de studii sau de formare profesională, altele decât cele prevăzute la litera (c), și/sau de stagiul sau practica profesională necesare în plus față de respectivul ciclu de studii;

(ii) fie tehnic sau profesional, completat, după caz, de un ciclu de studii sau de formare profesională, astfel cum se prevede la punctul (i), și/sau de stagiul sau practica profesională necesare în plus față de respectivul ciclu de studii;

▼B

(c) diplomă care atestă:

(i) fie o formare la nivel de învățământ postliceal, altul decât cel prevăzut la literele (d) și (e), și cu o durată minimă de un an sau cu o durată echivalentă cu frecvență parțială, ale căror condiții de admitere includ, în general, absolvirea ciclului de studii liceale necesare pentru a avea acces la învățământul universitar sau superior sau absolvirea unei formări de nivel liceal echivalent, precum și formarea profesională eventual necesară în plus față de respectivul ciclu de studii postliceale;

(ii) fie, în cazul unei profesii reglementate, o formare cu structură specială, echivalentă cu nivelul de formare menționat la punctul (i), care conferă un nivel profesional comparabil și care pregătește pentru un nivel comparabil de responsabilități și funcții (funcțiile prevăzute în anexa II); ►M4 ———— ◄

(d) diplomă care atestă o formare la nivel de învățământ postliceal cu o durată de cel puțin trei ani și cel mult patru ani sau cu o durată echivalentă cu frecvență parțială, în cadrul unei universități sau al unei instituții de învățământ superior sau în cadrul altei instituții cu același nivel de formare, precum și formarea profesională eventual necesară în plus față de respectivul ciclu de studii postliceale;

(e) diplomă care atestă că titularul a absolvit un ciclu de studii postliceale cu o durată de cel puțin patru ani sau cu o durată echivalentă cu frecvență parțială, în cadrul unei universități sau al unei instituții de învățământ superior sau în cadrul altei instituții la nivel echivalent și, după caz, care a absolvit formarea profesională necesară în plus față de respectivul ciclu de studii postliceale.

▼M4

Comisia poate adapta lista din anexa II pentru a ține seama de formarea care îndeplinește cerințele prevăzute la primul paragraf litera (c) punctul (ii). Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 58 alineatul (3).

▼B

*Articolul 12*

**Formarea profesională asimilată**

Se consideră calificare care atestă o formare prevăzută la articolul 11, inclusiv în ceea ce privește nivelul în cauză, orice titlu de calificare sau ansamblu de titluri de calificare care a fost eliberat de o autoritate competentă a unui stat membru, care atestă absolvirea unei formări în cadrul Comunității, recunoscută de respectivul stat membru ca având nivel echivalent și care conferă titularului aceleași drepturi de acces la o profesie sau de exercitare a acesteia sau care pregătește pentru exercitarea respectivei profesii.

▼B

De asemenea, este asimilată unui astfel de titlu de calificare, în aceleași condiții ca cele prevăzute la paragraful anterior, orice calificare profesională care, fără a îndeplini cerințele prevăzute de actele cu putere de lege sau de actele administrative ale statului membru de origine pentru accesul la o profesie sau pentru exercitarea unei profesii, conferă titularului său drepturi obținute în temeiul respectivelor dispoziții. În special, acest lucru se aplică în cazul în care statul membru de origine ridică nivelul de formare necesar pentru a avea acces la o profesie sau pentru a o exercita și în cazul în care o persoană care a urmat o formare anterioară, care nu îndeplinește cerințele noii calificări, beneficiază de drepturile obținute în temeiul actelor cu putere de lege și al actelor administrative; într-un astfel de caz, formarea anterioară este considerată de statul membru gazdă, în sensul aplicării articolului 13, ca fiind corespunzătoare nivelului noii formări.

*Articolul 13*

**Condiții de recunoaștere**

(1) Atunci când, într-un stat membru gazdă, accesul la o profesie reglementată sau exercitarea acesteia este condiționat(ă) de posesia unor calificări profesionale determinate, autoritatea competentă a respectivului stat membru acordă accesul la respectiva profesie și dreptul de exercitare a acesteia, în aceleași condiții ca cele pentru cetățenii săi, solicitanților care posedă atestatul de competență sau titlul de calificare prevăzut de un al stat membru pentru a avea acces la aceeași profesie sau pentru a avea dreptul de a o exercita pe teritoriul său.

Atestatele de competență sau titlurile de calificare trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

(a) să fi fost eliberate de o autoritate competentă într-un stat membru, desemnată în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative ale respectivului stat membru;

(b) să ateste un nivel de calificare profesională cel puțin egal cu nivelul imediat inferior celui necesar în statul membru gazdă, astfel cum se prevede la articolul 11.

(2) Accesul la profesie și exercitarea acesteia, prevăzute la alineatul (1), trebuie acordate, de asemenea, solicitanților care au exercitat profesia menționată la respectivul alineat cu normă întreagă, pe o perioadă de doi ani în decursul ultimilor 10 ani, într-un alt stat membru care nu reglementează această profesie, cu condiția să dețină unul sau mai multe atestate de competență sau unul sau mai multe titluri de calificare.

Atestatele de competență sau titlurile de calificare trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

(a) să fi fost eliberate de o autoritate competentă dintr-un stat membru, desemnată în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative ale respectivului stat membru;

(b) să ateste un nivel de calificare profesională cel puțin echivalent cu nivelul imediat inferior celui necesar în statul membru gazdă, astfel cum se prevede la articolul 11;

(c) să ateste pregătirea titularului pentru exercitarea profesiei în cauză.

▼B

Cu toate acestea, dovedirea celor doi ani de experiență profesională prevăzuți la primul paragraf nu poate fi solicitată în cazul în care titlul sau titlurile de calificare deținut(e) de solicitant atestă o formare reglementată în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (e) la nivelurile de calificare descrise la articolul 11 literele (b), (c), (d) sau (e). Se consideră formări reglementate la nivelul descris la articolul 11 litera (c) formările prevăzute în anexa III. ►M4 Comisia poate modifica lista prevăzută în anexa III pentru a ține seama de formarea reglementată care conferă un nivel profesional comparabil și care pregătește pentru un nivel comparabil de responsabilități și funcții. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 58 alineatul (3). ◄

(3) Prin derogare de la alineatul (1) litera (b) și de la alineatul (2) litera (b), statul membru gazdă autorizează accesul la o profesie reglementată și exercitarea acesteia atunci când accesul la această profesie este condiționat, pe teritoriul său, de posesia unui titlu de calificare care să ateste o formare la nivel de învățământ superior sau universitar cu o durată de patru ani și de posesia unui titlu de calificare de nivelul descris la articolul 11 litera (c) de către solicitant.

*Articolul 14*

**Măsuri compensatorii**

(1) Articolul 13 nu aduce atingere dreptului statului membru gazdă de a impune solicitantului să urmeze un stagiu de adaptare de cel mult trei ani sau să susțină o probă de aptitudini în unul dintre următoarele cazuri:

(a) atunci când durata formării pe care o dovedește în temeiul articolului 13 alineatul (1) sau (2) este mai mică cu cel puțin un an decât cea necesară în statul membru gazdă;

(b) atunci când formarea pe care a urmat-o acoperă discipline semnificativ diferite de cele incluse de titlul de calificare necesar în statul membru gazdă;

(c) atunci când profesia reglementată în statul membru gazdă cuprinde una sau mai multe activități profesionale reglementate care nu există în profesia corespunzătoare în statul membru de origine al solicitantului, în sensul articolului 4 alineatul (2), și în cazul în care această diferență este caracterizată de o formare specială care este necesară în statul membru gazdă și care include discipline semnificativ diferite de cele la care se referă atestatul de competență sau de titlul de calificare pe care îl posedă solicitantul.

(2) În cazul în care face uz de posibilitatea prevăzută la alineatul (1), statul membru gazdă trebuie să lase solicitantului posibilitatea de a alege între stagiul de adaptare și proba de aptitudini.

Atunci când, pentru o anumită profesie, un stat membru consideră că este necesar să se deroge de la posibilitatea acordată solicitantului de a alege între stagiul de adaptare și proba de aptitudini în temeiul primului paragraf, un stat membru informează în prealabil celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta, furnizând o justificare adecvată pentru derogare.

▼B

În cazul în care, după ce a primit toate informațiile necesare, consideră că derogarea prevăzută la paragraful al doilea nu este adecvată sau că nu este conformă cu legislația comunitară, Comisia solicită statului membru în cauză, în termen de trei luni, să nu adopte măsura prevăzută. În lipsa unui răspuns din partea Comisiei în termenul menționat, derogarea poate fi aplicată.

(3) Pentru profesiile a căror exercitare necesită o cunoaștere exactă a legislației naționale și în privința cărora un element esențial și constant al activității este furnizarea de consiliere și/sau asistență privind legislația națională, statul membru gazdă, prin derogare de la principiul enunțat la alineatul (2), conform căruia solicitantul are dreptul de a alege, poate impune fie un stagiu de adaptare, fie o probă de aptitudini.

Această dispoziție se aplică și în cazurile prevăzute la articolul 10 literele (b) și (c) și la articolul 10 litera (d) în ceea ce privește medicii și medicii dentiști și la articolul 10 litera (f), în cazul în care migrantul dorește să fie recunoscut într-un alt stat membru în care activitățile profesionale în cauză sunt exercitate de asistenți medicali generaliști sau de asistenți specializați, titulari ai unui titlu de calificare specializată, care urmează o formare ce conduce la posesia titlurilor enumerate în anexa V punctul 5.2.2, precum și la articolul 10 litera (g).

În cazurile menționate la articolul 10 litera (a), statul membru gazdă poate impune un stagiu de adaptare sau o probă de aptitudini, atunci când migrantul dorește să exercite, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, activități profesionale care presupun cunoașterea și aplicarea reglementărilor naționale specifice în vigoare, cu condiția ca autoritățile competente ale statului membru gazdă să impună propriilor resortisanți cunoașterea și aplicarea respectivelor reglementări pentru a exercita activitățile în cauză.

(4) În sensul aplicării alineatului (1) literele (b) și (c), prin „materii semnificativ diferite” se înțeleg materiile a căror cunoaștere este esențială pentru exercitarea profesiei și în cazul cărora formarea urmată de migrant prezintă diferențe importante, în ceea ce privește durata sau conținutul, în raport cu formarea necesară în statul membru gazdă.

(5) Alineatul (1) se aplică respectându-se principiul proporționalității. În special, în cazul în care statul membru gazdă preconizează să îi impună solicitantului finalizarea unui stagiu de adaptare sau promovarea unei probe de aptitudini, trebuie să verifice în prealabil dacă cunoștințele dobândite de solicitant în decursul experienței sale profesionale într-un stat membru sau într-o țară terță sunt de natură să acopere, total sau parțial, diferența semnificativă menționată la alineatul (4).

*Articolul 15*

**Renunțarea la măsurile compensatorii pe baza unor platforme comune**

(1) În sensul prezentului articol, prin „platforme comune” se înțelege un ansamblu de criterii de calificări profesionale capabile să compenseze diferențele semnificative constatate între cerințele de formare ale diferitelor state membre pentru o anumită profesie. Aceste diferențe semnificative se identifică printr-o comparare a duratelor și conținutului

▼B

formărilor în cel puțin două treimi dintre statele membre, inclusiv în toate statele membre care reglementează respectiva profesie. Diferențele de conținut al formării pot decurge din diferențe semnificative în ceea ce privește exercitarea activităților profesionale.

(2) Platformele comune definite la alineatul (1) pot fi prezentate Comisiei de către statele membre sau de către asociații sau organizații profesionale reprezentative la nivel național și european. ►M4 În cazul în care, după consultarea statelor membre, Comisia estimează că un proiect de platformă comună facilitează recunoașterea reciprocă a calificărilor profesionale, poate prezenta un proiect de măsuri în vederea adoptării acestora. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 58 alineatul (3). ◄

(3) În cazul în care calificările profesionale ale solicitantului îndeplinesc criteriile stabilite în măsura adoptată în conformitate cu alineatul (2), statul membru gazdă renunță la aplicarea unor măsuri compensatorii în temeiul articolului 14.

(4) Alineatele (1)-(3) nu aduc atingere competenței statelor membre de a stabili calificările profesionale necesare pentru exercitarea profesiilor pe teritoriul lor, precum și conținutul și organizarea sistemelor lor de educație și de formare profesională.

▼M4

(5) În cazul în care un stat membru consideră că criteriile stabilite într-o măsură adoptată în conformitate cu alineatul (2) nu mai oferă garanțiile adecvate în ceea ce privește calificările profesionale, informează în acest sens Comisia. Aceasta, după caz, prezintă un proiect de măsuri în vederea adoptării acestora. Măsura respectivă, destinată să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 58 alineatul (3).

▼B

(6) Până la 20 octombrie 2010, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentului articol și, după caz, propuneri adecvate în vederea modificării acestuia.

*CAPITOLUL II*

***Recunoașterea experienței profesionale***

*Articolul 16*

**Cerințe în materie de experiență profesională**

În cazul în care, într-un stat membru, accesul la una dintre activitățile enumerate în anexa V sau exercitarea uneia dintre respectivele activități este condiționată de posesia de cunoștințe și de aptitudini generale, comerciale sau profesionale, statul membru în cauză recunoaște ca dovadă suficientă a respectivelor cunoștințe și aptitudini exercitarea în prealabil a activității în cauză într-un alt stat membru. Respectiva activitate trebuie să fi fost exercitată în conformitate cu articolele 17, 18 și 19.

▼B

*Articolul 17*

**Activități incluse în lista I din anexa IV**

(1) În cazul activităților incluse în lista I din anexa IV, exercitarea în prealabil a activității în cauză trebuie să fi avut loc:

(a) fie pe o perioadă de șase ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere;

(b) fie pe o perioadă de trei ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin trei ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent;

(c) fie pe o perioadă de patru ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin doi ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent;

(d) fie pe o perioadă de patru ani consecutivi, cu titlu independent, în cazul în care beneficiarul dovedește că a exercitat activitatea în cauză cu titlu salariat pe o perioadă de cel puțin cinci ani;

(e) fie pe o perioadă de cinci ani consecutivi, într-o funcție superioară, beneficiarul având pe o perioadă de cel puțin trei ani sarcini tehnice și fiind responsabil pentru cel puțin un departament al întreprinderii, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin trei ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent.

(2) În cazurile menționate la literele (a) și (d), această activitate nu trebuie să se fi încheiat cu mai mult de 10 ani înainte de data prezentării dosarului complet al persoanei în cauză autorității competente menționate la articolul 56.

(3) Alineatul (1) litera (e) nu se aplică activităților incluse la fosta grupă 855 din nomenclatura ISIC, saloane de coafură.

*Articolul 18*

**Activități incluse în lista II din anexa IV**

(1) În cazul activităților incluse în lista II din anexa IV, exercitarea în prealabil a activității în cauză trebuie să fi avut loc:

(a) fie pe o perioadă de cinci ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere;

(b) fie pe o perioadă de trei ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin trei ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent;

▼B

(c) fie pe o perioadă de patru ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin doi ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent;

(d) fie pe o perioadă de trei ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a exercitat activitatea în cauză cu titlu salariat pe o perioadă de cel puțin cinci ani;

(e) fie pe o perioadă de cinci ani consecutivi, cu titlu salariat, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin trei ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent;

(f) fie pe o perioadă de șase ani consecutivi, cu titlu salariat, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin doi ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent.

(2) În cazurile menționate la literele (a) și (d), această activitate nu trebuie să fi fost încheiată cu mai mult de 10 ani înainte de data prezentării dosarului complet al persoanei în cauză autorității competente menționate la articolul 56.

*Articolul 19*

**Activități incluse în lista III din anexa IV**

(1) În cazul activităților incluse în lista III din anexa IV, exercitarea în prealabil a activității în cauză trebuie să fi avut loc:

(a) fie pe o perioadă de trei ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere;

(b) fie pe o perioadă de doi ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent;

(c) fie pe o perioadă de doi ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a exercitat activitatea în cauză cu titlu salariat pe o perioadă de cel puțin trei ani;

(d) fie pe o perioadă de trei ani consecutivi, cu titlu salariat, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent.

(2) În cazurile menționate la literele (a) și (c), această activitate nu trebuie să fi fost încheiată cu mai mult de 10 ani înainte de data prezentării dosarului complet al persoanei în cauză autorității competente menționate la articolul 56.

▼M4

*Articolul 20*

**Adaptarea listelor de activități menționate în anexa IV**

Comisia poate adapta listele de activități care sunt menționate în anexa IV și care fac obiectul recunoașterii experienței profesionale în temeiul articolului 16, în vederea actualizării sau a clarificării nomenclaturii, fără ca respectiva modificare să implice modificarea activităților legate de diferitele categorii. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 58 alineatul (3).

▼B

*CAPITOLUL III*

***Recunoaștere pe baza coordonării condițiilor minime de formare***

Secțiunea 1

**Dispoziții generale**

*Articolul 21*

**Principiul recunoașterii automate**

(1) Fiecare stat membru recunoaște calificările de medic, care permit accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază și medic specialist, precum și calificările de asistent medical generalist, de medic dentist, de medic dentist specialist, de medic veterinar, de farmacist și de arhitect, prevăzute în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 și 5.7.1 care îndeplinesc condițiile minime de formare prevăzute la articolele 24, 25, 31, 34, 35, 38, 44 și 46, și le conferă, în ceea ce privește accesul la activitățile profesionale și exercitarea acestora, același efect pe teritoriul său ca și titlurilor de calificare pe care le eliberează el însuși.

Respectivele titluri de formare trebuie eliberate de către organismele competente ale statelor membre și însoțite, după caz, de certificatele prevăzute în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 și 5.7.1.

Dispozițiile primului și celui de-al doilea paragraf nu aduc atingere drepturilor obținute, prevăzute la articolele 23, 27, 33, 37, 39 și 49.

(2) Fiecare stat membru recunoaște, pentru exercitarea unei activități medicale ca medic generalist în cadrul regimului său național de securitate socială, titlurile de calificare prevăzute în anexa V punctul 5.1.4 și eliberate resortisanților statelor membre de către celelalte state membre în conformitate cu condițiile minime de formare prevăzute la articolul 28.

Dispozițiile primului paragraf nu aduc atingere drepturilor obținute, prevăzute la articolul 30.

▼B

(3) Fiecare stat membru recunoaşte titlurile de calificare ca moaşă acordate resortisanţilor statelor membre de către celelalte state membre, prevăzute în anexa V punctul 5.5.2, care îndeplinesc condiţiile minime de formare prevăzute la articolul 40 şi care respectă criteriile prevăzute la articolul 41, şi le conferă, în ceea ce priveşte accesul la activităţile profesionale şi exercitarea acestora, acelaşi efect pe teritoriul său ca şi titlurilor de calificare pe care le eliberează el însuşi. Prezenta dispoziţie nu aduce atingere drepturilor obţinute, prevăzute la articolele 23 şi 43.

(4) Statele membre nu au obligaţia de a da efect titlurilor de formare prevăzute în anexa V punctul 5.6.2 pentru înfiinţarea de noi farmacii deschise publicului. În sensul aplicării prezentului alineat, farmaciile deschise de mai puţin de trei ani se consideră, de asemenea, farmacii noi.

(5) Titlurile de calificare ca arhitect prevăzute în anexa V punctul 5.7.1, care fac obiectul unei recunoaşteri automate în temeiul alineatului (1), atestă o formare care a început cel mai devreme în decursul anului academic de referinţă prevăzut în anexa menţionată.

(6) Fiecare stat membru condiţionează accesul la activităţile profesionale de medic, asistent medical generalist, medic dentist, medic veterinar, moaşă şi farmacist, precum şi exercitarea acestora, de posesia unui titlu de calificare prevăzut în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 şi 5.6.2, care garantează că persoana în cauză a dobândit, în decursul perioadei totale de formare, după caz, cunoştinţele şi competenţele prevăzute la articolul 24 alineatul (3), la articolul 31 alineatul (6), la articolul 34 alineatul (3), la articolul 38 alineatul (3), la articolul 40 alineatul (3) şi la articolul 44 alineatul (3).

▼M4

Comisia poate adapta cunoştinţele şi competenţele menţionate la articolul 24 alineatul (3), la articolul 31 alineatul (6), la articolul 34 alineatul (3), la articolul 38 alineatul (3), la articolul 40 alineatul (3) şi la articolul 44 alineatul (3) la progresul ştiinţific şi tehnic. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesenţiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menţionată la articolul 58 alineatul (3).

▼B

Această actualizare nu poate implica, pentru nici un stat membru, o modificare a principiilor legislative existente privind sistemul de profesii în ceea ce priveşte formarea şi condiţiile de acces ale persoanelor fizice.

(7) Comisiei îi sunt notificate de către fiecare stat membru actele cu putere de lege şi actele administrative pe care le adoptă în materie de eliberare a titlurilor de calificare în domeniul reglementat de prezentul capitol. De asemenea, în ceea ce priveşte titlurile de calificare în domeniul prevăzut în secţiunea 8, această notificare se adresează celorlalte state membre.

▼C1

Comisia publică o comunicare adecvată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, indicând denumirile adoptate de statele membre pentru titlurile de calificare, precum şi, după caz, organismul care eliberează titlurile de calificare, certificatul care însoţeşte respectivul titlu de calificare şi titlul profesional corespunzător, prevăzut în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 şi 5.7.1.

▼B

*Articolul 22*

**Dispoziții comune privind formarea**

În ceea ce privește formarea menționată la articolele 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 și 46:

(a) statele membre pot autoriza formarea cu frecvență parțială, în condițiile prevăzute de autoritățile competente; acestea se asigură ca durata totală, nivelul și calitatea respectivei formări să nu fie inferioare celor ale formărilor continue pe bază de program integral;

(b) în conformitate cu modalitățile specifice fiecărui stat membru, obiectivul formării continue este ca persoanele care și-au încheiat studiile să poată urmări evoluția profesiei lor în măsura necesară pentru a putea asigura în mod permanent prestații profesionale sigure și eficiente.

*Articolul 23*

**Drepturi obținute**

(1) Fără a aduce atingere drepturilor obținute specifice profesiilor în cauză, atunci când titlurile de calificare ca medic care permit accesul la activități profesionale de medic cu formare de bază și medic specialist, precum și titlurile de calificare ca asistent medical generalist, medic dentist, medic dentist specialist, medic veterinar, moașă și farmacist ale resortisanților statelor membre nu îndeplinesc toate cerințele de formare prevăzute la articolele 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 și 44, fiecare stat membru recunoaște ca dovadă suficientă titlurile de calificare eliberate de respectivele state membre atunci când atestă o formare care a început înainte de datele de referință prevăzute în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 și 5.6.2, în cazul în care sunt însoțite de un certificat care atestă că titularii s-au consacrat în mod efectiv și legal activităților în cauză pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului.

(2) Aceleași dispoziții se aplică titlurilor de calificare ca medic, care permit accesul la activități profesionale de medic cu formare de bază și medic specialist, precum și titlurilor de calificare ca asistent medical generalist, medic dentist, medic dentist specialist, medic veterinar, moașă și farmacist obținute pe teritoriul fostei Republici Democrate Germania și care nu îndeplinesc toate cerințele minime de formare prevăzute la articolele 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 și 44, atunci când atestă o formare care a început înainte de:

(a) 3 octombrie 1990, în ceea ce privește medicii cu formare de bază, asistenții medicali generaliști, medicii dentiști cu formare de bază, medicii dentiști specialiști, medicii veterinari, moașele, farmaciștii și

(b) 3 aprilie 1992, în ceea ce privește medicii specialiști.

▼B

Titlurile de calificare menționate la primul paragraf conferă dreptul la exercitarea de activități profesionale pe întreg teritoriul Germaniei în aceleași condiții ca și titlurile de calificare eliberate de autoritățile competente germane menționate în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 și 5.6.2.

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 37 alineatul (1), fiecare stat membru recunoaște titlurile de calificare ca medic care permit accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază și medic specialist, precum și titlurile de calificare ca asistent medical generalist, medic veterinar, moașă, farmacist și arhitect ale resortisanților statelor membre și care au fost eliberate de fosta Cehoslovacie sau a căror formare a început, pentru Republica Cehă și Slovacia, înainte de 1 ianuarie 1993, atunci când autoritățile unuia dintre cele două state membre menționate anterior atestă că, pe teritoriul lor, respectivele titluri de calificare au același efect pe plan juridic ca și titlurile de calificare pe care le eliberează ele însele și, pentru arhitecți, același efect ca și titlurile de calificare menționate pentru aceste state membre în anexa VI punctul 6 cu privire la accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază, de medic specialist, de asistent medical generalist, de medic veterinar, de moașă, de farmacist, în ceea ce privește activitățile menționate la articolul 45 alineatul (2), și de arhitect, în ceea ce privește activitățile menționate la articolul 48, precum și exercitarea acestora.

Această atestare trebuie să fie însoțită de un certificat eliberat de aceleași autorități, care să demonstreze că respectivele persoane au exercitat în mod efectiv și legal activitățile în cauză pe teritoriul lor pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului.

(4) Fiecare stat membru recunoaște titlurile de calificare ca medic care permit accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază și medic specialist, precum și titlurile de formare ca asistent medical generalist, medic dentist, medic dentist specialist, medic veterinar, moașă, farmacist și arhitect ale resortisanților statelor membre și care au fost eliberate de fosta Uniune Sovietică sau a căror formare a început:

(a) pentru Estonia, înainte de 20 august 1991;

(b) pentru Letonia, înainte de 21 august 1991;

(c) pentru Lituania, înainte de 11 martie 1990,

atunci când autoritățile unuia dintre cele trei state membre menționate anterior atestă că respectivele calificări au, pe teritoriul lor, același efect pe plan juridic ca cele pe care ele însele le eliberează și, pentru arhitecți, același efect ca și titlurile de calificare menționate pentru aceste state membre în anexa VI punctul 6, în ceea ce privește accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază, de medic specialist, de asistent medical generalist, de medic dentist, de medic dentist specialist, de medic veterinar, de moașă, de farmacist, în ceea ce privește activitățile menționate la articolul 45 alineatul (2) și de arhitect, în ceea ce privește activitățile menționate la articolul 48, precum și exercitarea acestora.

▼B

Această atestare trebuie să fie însoțită de un certificat eliberat de aceleași autorități, care să demonstreze că respectivele persoane au exercitat în mod efectiv și legal activitățile în cauză pe teritoriul lor pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului.

În ceea ce privește calificările de medic veterinar eliberate de fosta Uniune Sovietică sau a căror formare a început, pentru Estonia, înainte de 20 august 1991, atestarea menționată în paragraful anterior trebuie să fie însoțită de un certificat, eliberat de autoritățile estoniene, care să declare că respectivele persoane au exercitat în mod efectiv și legal activitățile în cauză pe teritoriul lor pe o perioadă de cel puțin cinci ani consecutivi în decursul ultimilor șapte ani anteriori eliberării certificatului.

(5) Fiecare stat membru recunoaște titlurile de calificare ca medic care permit accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază și de medic specialist, precum și titlurile de calificare ca asistent medical generalist, medic dentist, medic dentist specialist, medic veterinar, moașă, farmacist și arhitect ale resortisanților statelor membre și care au fost eliberate de fosta Iugoslavie sau a căror formare a început, pentru Slovenia, înainte de 25 iunie 1991, atunci când autoritățile statului membru menționat anterior atestă că respectivele titluri de calificare au, pe teritoriul lor, același efect pe plan juridic ca și cele pe care le eliberează ele însele și, pentru arhitecți, același efect ca și titlurile de calificare menționate pentru acest stat membru în anexa VI punctul 6, în ceea ce privește accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază, de medic specialist, de asistent medical generalist, de medic dentist, de medic dentist specialist, de medic veterinar, de moașă, de farmacist, în ceea ce privește activitățile menționate la articolul 45 alineatul (2) și de arhitect, în ceea ce privește activitățile menționate la articolul 48, precum și exercitarea acestora.

Această atestare trebuie să fie însoțită de un certificat eliberat de aceleași autorități, care să demonstreze că respectivele persoane au exercitat în mod efectiv și legal activitățile în cauză pe teritoriul lor pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului.

(6) Fiecare stat membru recunoaște ca dovadă suficientă pentru resortisanții statelor membre ale căror titluri de calificare ca medic, asistent medical generalist, medic dentist, medic veterinar, moașă și farmacist nu corespund denumirilor prevăzute pentru respectivele state membre în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 și 5.6.2, titlurile de calificare eliberate de respectivele state membre, însoțite de un certificat eliberat de autoritățile sau organismele competente.

Certificatul menționat la primul paragraf atestă că respectivele titluri de calificare confirmă o formare în temeiul articolelor 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40 și 44 și sunt asimilate de statul membru care le-a eliberat celor a căror denumire este prevăzută în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 și 5.6.2.

▼M1

*Articolul 23a*

**Împrejurări excepționale**

(1) Prin derogare de la prezenta directivă, Bulgaria poate autoriza persoanele care dețin calificarea de „фелдшер” (felcer) acordată în Bulgaria înainte de 31 decembrie 1999 și care exercită această profesie în cadrul sistemului de securitate socială național bulgar la 1 ianuarie 2000, să continue să exercite profesia menționată, cu toate că anumite părți ale activității acestora intră în domeniul de aplicare a prezentei directive referitoare la medicii și asistenții medicali generaliști.

(2) Persoanele care dețin calificarea bulgară de „фелдшер” (felcer) menționată la alineatul (1) nu au dreptul de a obține recunoașterea profesională ca medici sau asistenți medicali generaliști în alte state membre în temeiul prezentei directive.

▼B

Secțiunea 2

**Medicii**

*Articolul 24*

**Formarea de bază în medicină**

(1) Admiterea la formarea de bază în medicină presupune posesia unei diplome sau a unui certificat care să permită accesul, în ceea ce privește studiile în cauză, la instituțiile universitare.

(2) Formarea de bază în medicină cuprinde în total cel puțin șase ani de studii sau 5 500 de ore de instruire teoretică și practică asigurate de o universitate sau sub supravegherea unei universități.

În ceea ce privește persoanele care și-au început studiile înainte de 1 ianuarie 1972, formarea menționată la primul paragraf poate include o instruire practică la nivel universitar de șase luni, efectuată pe bază de program integral sub supravegherea autorităților competente.

(3) Formarea de bază în medicină oferă garanția că persoana în cauză a dobândit următoarele cunoștințe și competențe:

(a) cunoștințele corespunzătoare despre științele pe care se bazează medicina și o bună înțelegere a metodelor științifice, inclusiv a principiilor de măsurare a funcțiilor biologice, evaluarea datelor stabilite științific și analiza lor;

(b) cunoștințele corespunzătoare despre structura, funcțiile și comportamentul persoanelor sănătoase și bolnave, precum și relațiile dintre starea de sănătate și mediul social și fizic al ființei umane;

(c) cunoștințele corespunzătoare despre disciplinele și practicile clinice care i-a oferit o imagine coerentă a afecțiunilor mintale și fizice, a medicinii din perspectiva profilaxiei, diagnosticului, terapiei și reproducerii umane;

(d) experiență clinică utilă în spitale sub supraveghere corespunzătoare.

▼B

*Articolul 25*

**Formarea medicilor specialiști**

(1) Admiterea la formarea de medic specialist presupune absolvirea și validarea a șase ani de studii în cadrul ciclului de formare menționat la articolul 24 în decursul cărora s-au dobândit cunoștințe adecvate de medicină generală.

(2) Formarea specializată în medicină cuprinde instruirea teoretică și practică, efectuată într-o universitate, într-un spital universitar sau, după caz, o instituție de sănătate desemnată în acest scop de către autoritățile sau organismele competente.

Statele membre se asigură ca perioadele minime de formare specializată în medicină menționate în anexa V punctul 5.1.3 să nu fie mai scurte decât perioadele prevăzute la același punct. Formarea se realizează sub supravegherea autorităților sau organismelor competente. Ea implică participarea personală a medicului specialist candidat la activitatea sau la responsabilitățile serviciilor în cauză.

(3) Formarea se realizează pe bază de program integral, pe posturi specializate, recunoscute de autoritățile competente. Formarea implică participarea la toate activitățile medicale ale departamentului în care se realizează formarea, inclusiv la serviciul de gardă, astfel încât specialistul în formare să consacre acestei instruiri practice și teoretice toată activitatea sa profesională, pe toată durata săptămânii de lucru și în decursul întregului an, după metodele stabilite de autoritățile competente. În consecință, aceste posturi fac obiectul unei remunerări adecvate.

(4) Statele membre condiționează eliberarea unei calificări de medic specialist de posesia unuia dintre titlurile de calificare ca medic cu formare de bază prevăzute în anexa V punctul 5.1.1.

▼M4

(5) Comisia poate adapta perioadele minime de formare menționate în anexa V punctul 5.1.3 la progresul științific și tehnic. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 58 alineatul (3).

▼B

*Articolul 26*

**Denumirea formărilor medicale specializate**

Titlurile de calificare ca medic specialist prevăzute la articolul 21 sunt cele care, eliberate de autoritățile sau organismele competente prevăzute la anexa V punctul 5.1.2, corespund, în ceea ce privește formarea specializată în cauză, denumirilor în vigoare în diferite state membre, prevăzute în anexa V punctul 5.1.3.

▼M4

Comisia poate introduce în anexa V punctul 5.1.3 noi specializări medicale comune pentru cel puțin două cincimi din statele membre, pentru a ține seama de evoluția legislațiilor naționale. Măsura respectivă, destinată să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 58 alineatul (3).

▼B

*Articolul 27*

**Drepturi dobândite specifice medicilor specialişti**

(1) Un stat membru gazdă poate solicita medicilor specialişti a căror formare specializată în medicină pe bază de program integral era reglementată de acte cu putere de lege şi acte administrative în vigoare la 20 iunie 1975 şi care şi-au început formarea de specialist până la 31 decembrie 1983 ca titlurile lor de calificare să fie însoţite de un certificat care să ateste că s-au consacrat în mod efectiv şi legal activităţilor în cauză pe o perioadă de cel puţin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului.

(2) Fiecare stat membru recunoaşte titlul de calificare ca medic specialist eliberat în Spania pentru medicii care au absolvit o formare specializată înainte de 1 ianuarie 1995, chiar dacă nu îndeplineşte cerinţele minime de formare prevăzute la articolul 25, în măsura în care respectivul titlu de calificare este însoţit de un certificat eliberat de autorităţile spaniole competente şi atestă că persoana în cauză a promovat proba de competenţă profesională specifică organizată în cadrul măsurilor excepţionale de recunoaştere prevăzute în Decretul Regal 1497/99 pentru a verifica dacă persoana în cauză posedă un nivel de cunoştinţe şi de competenţe comparabil cu cel al medicilor care posedă titlurile de calificare ca medic specialist definite, pentru Spania, în anexa V punctele 5.1.2 şi 5.1.3.

(3) Fiecare stat membru care a abrogat actele cu putere de lege şi actele administrative privind eliberarea titlurile de calificare ca medic specialist prevăzute în anexa V punctele 5.1.2 şi 5.1.3 şi care a luat măsuri privind drepturile dobândite în favoarea resortisanţilor săi le recunoaşte resortisanţilor celorlalte state membre dreptul de a beneficia de aceleaşi măsuri, în cazul în care respectivele titluri de calificare au fost eliberate înainte de data de la care statul membru gazdă a încetat să mai elibereze titluri de calificare pentru specializarea în cauză.

Datele de abrogare a acestor dispoziţii sunt prevăzute în anexa V punctul 5.1.3.

*Articolul 28*

**Formare specifică în medicină generală**

(1) Admiterea la formarea specifică în medicină generală presupune absolvirea şi validarea a şase ani de studii în cadrul ciclului de formare prevăzut la articolul 24.

(2) Formarea specifică în medicină generală care conduce la obţinerea titlurilor de calificare eliberate înainte de 1 ianuarie 2006 are o durată de cel puţin doi ani, pe bază de program integral. În ceea ce priveşte titlurile de calificare eliberate după această dată, formarea specifică are o durată de cel puţin trei ani, pe bază de program integral.

▼B

Atunci când ciclul de formare menționat la articolul 24 cuprinde instruire practică asigurată de un spital autorizat care dispune de echipamente și servicii adecvate pentru medicina generală sau în cadrul unui cabinet de medicină generală autorizat sau al unui centru autorizat în care medicii acordă asistență medicală primară, durata acestei instruiri practice poate fi inclusă, în limita unui an, în durata prevăzută la primul paragraf pentru titlurile de calificare eliberate de la 1 ianuarie 2006.

Opțiunea prevăzută la paragraful al doilea este valabilă numai pentru statele membre în care durata formării specifice în medicină generală era de doi ani la 1 ianuarie 2001.

(3) Formarea specifică în medicină generală se realizează pe bază de program integral, sub supravegherea autorităților sau organismelor competente. Instruirea este mai mult practică decât teoretică.

Instruirea practică se asigură, pe de o parte, pe o perioadă de cel puțin șase luni, într-un spital autorizat, care dispune de echipamente și servicii adecvate și, pe de altă parte, pe o perioadă de cel puțin șase luni, în cadrul unui cabinet de medicină generală autorizat sau în cadrul unui centru autorizat în care medicii acordă asistență medicală primară.

Instruirea practică se desfășoară în strânsă legătură cu alte instituții sau structuri sanitare care se ocupă de medicina generală. Cu toate acestea, fără a se aduce atingere perioadelor minime menționate la paragraful al doilea, instruirea practică poate fi asigurată pe o perioadă maximă de șase luni în alte instituții sau structuri sanitare autorizate care se ocupă de medicina generală.

Formarea implică participarea personală a candidatului la activitatea profesională și la responsabilitățile persoanelor cu care lucrează.

(4) Statele membre condiționează eliberarea unei titlu de calificare specifică în medicină generală de posesia unuia dintre titlurile de calificare ca medic cu formare de bază prevăzute în anexa V punctul 5.1.1.

(5) Statele membre pot elibera titlurile de calificare prevăzute în anexa V punctul 5.1.4 unui medic care nu a absolvit formarea prevăzută la prezentul articol, dar care a urmat o altă formare suplimentară atestată printr-un titlu de calificare eliberat de autoritățile competente ale unui stat membru. Cu toate acestea, pot elibera un titlu de calificare numai în cazul în care acesta atestă cunoștințe de un nivel echivalent, din punct de vedere calitativ, nivelului de cunoștințe care rezultă ca urmare a formării prevăzute la prezentul articol.

Statele membre stabilesc, în special, în ce măsură formarea suplimentară deja urmată de către solicitant, precum și experiența sa profesională pot fi luate în considerare pentru a înlocui formarea prevăzută la prezentul articol.

Statele membre pot elibera titlul de calificare prevăzut în anexa V punctul 5.1.4 numai în cazul în care solicitantul a dobândit o experiență în medicină generală de cel puțin șase luni în cadrul unui cabinet de medicină generală sau al unui centru în care medicii acordă asistența medicală primară menționată la alineatul (3).

▼B

*Articolul 29*

**Exercitarea activităților profesionale de medic generalist**

Fiecare stat membru condiționează exercitarea activităților de medic generalist, sub rezerva dispozițiilor privind drepturile dobândite, în cadrul regimului său național de securitate socială, de posesia unui titlu de calificare prevăzut în anexa V punctul 5.1.4.

Statele membre pot excepta de la aplicarea acestei condiții persoanele care sunt în curs de formare specifică în medicină generală.

*Articolul 30*

**Drepturi dobândite specifice medicilor generaliști**

(1) Fiecare stat membru stabilește drepturile dobândite. Cu toate acestea, trebuie să aibă în vedere că dreptul de a exercita activitățile de medic generalist în cadrul regimului său național de securitate socială fără titlul de calificare prevăzut în anexa V punctul 5.1.4 constituie un drept dobândit pentru toți medicii care beneficiază de acest drept la data de referință menționată la punctul respectiv în temeiul dispozițiilor aplicabile profesiei de medic care permit accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază și care sunt stabiliți la data respectivă pe teritoriul său, beneficiind de dispozițiile articolului 21 sau ale articolului 23.

Autoritățile competente ale fiecărui stat membru eliberează medicilor care sunt titulari de drepturi obținute în temeiul primului paragraf, la cerere, un certificat care atestă dreptul de exercitare a activităților de medic generalist în cadrul propriului regim național de securitate socială, fără titlul de calificare prevăzut în anexa V punctul 5.1.4.

(2) Fiecare stat membru recunoaște certificatele prevăzute la alineatul (1) paragraful al doilea, eliberate pentru resortisanții statelor membre de către celelalte state membre și le conferă același efect pe teritoriul său ca și titlurilor de calificare pe care el însuși le eliberează și care permit exercitarea activităților de medic generalist în cadrul regimului său național de securitate socială.

Secțiunea 3

**Asistent medical generalist**

*Articolul 31*

**Formarea de asistent medical generalist**

(1) Admiterea la formarea de asistent medical generalist presupune o formare școlară generală de 10 ani, atestată de o diplomă, un certificat sau un alt titlu de calificare eliberat de autoritățile sau organismele competente ale unui stat membru sau de un certificat care atestă promovarea unui examen de admitere, de nivel echivalent, la școli de asistenți.

▼B

(2) Formarea de asistent medical generalist se desfășoară pe bază de program integral și include cel puțin programa prevăzută în anexa V punctul 5.2.1.

▼M4

Comisia poate adapta listele de materii prevăzute în anexa V punctul 5.2.1 la progresul științific și tehnic. Măsura respectivă, destinată să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 58 alineatul (3).

▼B

Această actualizare nu poate presupune, pentru nici un stat membru, o modificare a principiilor legislative existente privind regimul profesiilor în ceea ce privește formarea și condițiile de acces ale persoanelor fizice.

(3) Formarea de asistent medical generalist constă în cel puțin trei ani de studii sau 4 600 de ore de instruire teoretică și clinică, perioada de instruire teoretică reprezentând cel puțin o treime, iar cea de instruire clinică cel puțin jumătate din perioada minimă de formare. Statele membre pot acorda exceptări parțiale persoanelor care au beneficiat de o astfel de formare în cadrul altor formări de nivel cel puțin echivalent.

Statele membre se asigură ca instituția care asigură formarea asistentului să fie responsabilă cu coordonarea dintre instruirea teoretică și clinică pentru întregul program de studii.

(4) Instruirea teoretică se definește ca fiind partea din formarea de asistent prin care asistenții candidați dobândesc cunoștințele, înțelegerea și competențele profesionale necesare pentru a organiza, acorda și evalua asistența medicală globală. Această formare este asigurată de personalul didactic în materie de asistență medicală, precum și de alte persoane competente, în școlile de asistenți, precum și în alte instituții de învățământ alese de instituția de formare.

(5) Instruirea clinică se definește ca fiind partea din formarea de asistent prin care asistentul candidat învață, în cadrul unei echipe, în contact direct cu un individ sănătos sau bolnav și/sau o colectivitate, să organizeze, să acorde și să evalueze asistența medicală global necesară, pe baza cunoștințelor și competențelor dobândite. Asistentul candidat învață nu numai să lucreze în echipă, ci și să coordoneze o echipă și să organizeze asistența medicală globală, inclusiv educația sanitară a indivizilor și a grupurilor mici în cadrul instituției sanitare sau al colectivității.

Această formare are loc în spitale și în alte instituții sanitare, precum și în colectivitate, sub responsabilitatea asistenților profesori și cu cooperarea și asistența altor asistenți calificați. În procesul de formare pot fi integrate și alte persoane calificate.

Asistenții candidați participă la activitățile serviciilor în cauză în măsura în care respectivele activități sunt necesare formării lor, permițându-le să își asume responsabilitățile pe care le implică îngrijirile la nivel de asistent.

▼B

(6) Formarea de asistent medical generalist oferă garanția că persoana interesată a dobândit următoarele cunoștințe și competențe:

(a) cunoștințe corespunzătoare despre științele pe care se bazează asistența medicală generală, inclusiv cunoștințe suficiente despre organism, funcțiile fiziologice și comportamentul persoanelor sănătoase și bolnave, precum și relațiile existente între starea de sănătate și mediul fizic și social al ființei umane;

(b) cunoștințe corespunzătoare despre natura și etica profesiei, precum și despre principiile generale privind sănătatea și asistența medicală;

(c) experiență clinică adecvată; această experiență, care ar trebui selectată pentru valoarea sa formatoare, trebuie dobândită sub supravegherea unui personal asistent calificat și în locuri în care importanța personalului calificat și echipamentele corespund asistenței medicale care trebuie acordată bolnavului;

(d) capacitatea de a participa la instruirea practică a personalului medical și experiența colaborării cu acest personal;

(e) experiența colaborării cu alți profesioniști din sectorul medical.

*Articolul 32*

**Exercitarea activităților profesionale de asistent medical generalist**

În sensul prezentei directive, activitățile profesionale de asistent medical generalist sunt activitățile exercitate cu titlurile profesionale prevăzute în anexa V punctul 5.2.2.

*Articolul 33*

**Drepturi dobândite specifice asistenților medicali generaliști**

(1) Atunci când normele generale privind drepturile dobândite se aplică asistenților medicali generaliști, activitățile prevăzute la articolul 23 trebuie să cuprindă deplina responsabilitate pentru programarea, organizarea și acordarea asistenței medicale pacientului.

(2) În ceea ce privește titlurile poloneze de calificare ca asistent medical generalist, numai următoarele dispoziții se aplică în materie de drepturi dobândite. În ceea ce privește resortisanții statelor membre ale căror titluri de calificare ca asistent medical generalist au fost eliberate de Polonia sau a căror formare a început în acest stat înainte de 1 mai 2004 și care nu îndeplinesc cerințele minime în materie de formare prevăzute la articolul 31, statele membre recunosc următoarele titluri de calificare ca asistent medical generalist în cazul în care sunt însoțite de un certificat care să declare că respectivele persoane au exercitat în mod efectiv și legal, în Polonia, activitățile de asistent medical generalist în perioada menționată în cele ce urmează:

(a) titlu de calificare ca asistent la nivel de licență (dyplom licencjata pielęgniarstwa): cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului;

▼B

(b) titlu de calificare ca asistent care să ateste absolvirea unor studii superioare, eliberat de o instituție de învățământ profesional medical (dyplom pielęgniarki albo pielęgniarki dyplomowanej): cel puțin cinci ani consecutivi în decursul ultimilor șapte ani anteriori eliberării certificatului.

Activitățile menționate trebuie să fi inclus deplina responsabilitate pentru programarea, organizarea și acordarea asistenței medicale pacientului.

(3) Statele membre recunosc titlurile de calificare ca asistent, eliberate în Polonia pentru asistenții care și-au încheiat formarea înainte de 1 mai 2004 și care nu îndeplinesc cerințele minime în materie de formare prevăzute la articolul 31, atestate de o „licență” obținută pe baza unui program special de revalorizare descris la articolul 11 din Legea din 20 aprilie 2004 de modificare a legii privind profesiile de asistent și de moașă și privind alte acte juridice (*Jurnalul Oficial al Republicii Polone* din 30 aprilie 2004, nr. 92, pos. 885) și în Regulamentul Ministerului Sănătății din 11 mai 2004 privind condițiile detaliate referitoare la cursurile asigurate pentru asistenți și moașe titulari ai unui certificat de studii secundare (examen final – matura) și absolvenți ai unui liceu sanitar sau ai unor instituții de învățământ sanitar care formează asistenți și moașe (*Jurnalul Oficial al Republicii Polone* din 13 mai 2004, nr. 110, pos. 1170), cu scopul de a verifica dacă persoana în cauză posedă un nivel de cunoștințe și de competențe comparabil cu cel al asistenților titulari ai unei diplome descrise, în cazul Poloniei, în anexa V punctul 5.2.2.

▼M1

*Articolul 33a*

În ceea ce privește titlul românesc de calificare ca asistent medical generalist, se aplică numai următoarele dispoziții în materie de drepturi dobândite:

În cazul resortisanților din statele membre ale căror titluri oficiale de calificare ca asistent medical generalist au fost acordate de către, sau a căror formare a început în, România înainte de data aderării și care nu satisface cerințele minime în materie de formare stabilite la articolul 31, statele membre recunosc titlul oficial de calificare ca asistent medical generalist (*Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist*) cu o educație postliceală obținută la o *școală postliceală*, ca fiind suficientă în cazul în care este însoțită de un certificat care specifică faptul că acei resortisanți ai statelor membre au exercitat în mod efectiv și legal activități de asistent medical generalist în România pentru o perioadă de cel puțin cinci ani consecutivi în decursul celor șapte ani care preced data emiterii certificatului.

Activitățile menționate trebuie să fi inclus asumarea întregii responsabilități pentru planificarea, organizarea și îndeplinirea sarcinilor care țin de asistența medicală acordată pacientului.

▼B

Secţiunea 4

**Medic dentist**

*Articolul 34*

**Formare de bază de medic dentist**

(1) Admiterea la formarea de bază de medic dentist presupune posesia unei diplome sau a unui certificat care să permită accesul, pentru studiile în cauză, la universităţi sau la instituţii de învăţământ superior de un nivel recunoscut ca fiind echivalent ale unui stat membru.

(2) Formarea de bază de medic dentist constă în total cel puţin cinci ani de instruire teoretică şi practică pe bază de program integral, cuprinzând cel puţin programa prevăzută în anexa V punctul 5.3.1 şi efectuate într-o universitate, într-o instituţie de învăţământ superior la un nivel recunoscut ca fiind echivalent sau sub supravegherea unei universităţi.

▼M4

Comisia poate adapta listele de materii prevăzute în anexa V punctul 5.3.1 la progresul ştiinţific şi tehnic. Măsura respectivă, destinată să modifice elemente neesenţiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menţionată la articolul 58 alineatul (3).

▼B

Această actualizare nu poate implica, pentru nici un stat membru, o modificare a principiilor legislative existente privind sistemul de profesii în ceea ce priveşte formarea şi condiţiile de acces ale persoanelor fizice.

(3) Formarea de bază de medic dentist garantează că persoana în cauză a dobândit următoarele cunoştinţe şi competenţe:

(a) cunoştinţe corespunzătoare despre ştiinţele pe care se bazează stomatologia, precum şi o bună înţelegere a metodelor ştiinţifice, în special a principiilor de măsurare a funcţiilor biologice, de evaluare a faptelor stabilite ştiinţific şi de analiză a datelor;

(b) cunoştinţe corespunzătoare despre constituţia, fiziologia şi comportamentul persoanelor sănătoase şi bolnave, precum şi influenţa pe care o au mediul natural şi mediul social asupra stării de sănătate a fiinţei umane, în măsura în care aceste elemente se raportează la stomatologie;

(c) cunoştinţe corespunzătoare despre structura şi funcţia dinţilor, gurii, maxilarelor şi ţesuturilor conexe, atât sănătoase, cât şi bolnave, precum şi raportul lor cu starea de sănătate generală şi bunăstarea fizică şi socială a pacientului;

(d) cunoştinţe corespunzătoare despre disciplinele şi metodele clinice care îi oferă o imagine coerentă asupra anomaliilor, leziunilor şi bolilor dinţilor, gurii, maxilarelor şi ţesuturilor conexe, precum şi despre odontologie din perspectiva profilaxiei, diagnosticului şi terapiei;

(e) o experienţă clinică adecvată sub supraveghere corespunzătoare.

Formarea de bază de medic dentist conferă competenţele necesare pentru toate activităţile de prevenire, diagnostic şi tratament privind anomaliile şi bolile dinţilor, gurii, maxilarelor şi ţesuturilor conexe.

▼B

*Articolul 35*

**Formarea de medic dentist specialist**

(1) Admiterea la formarea de medic dentist specialist presupune absolvirea și validarea a cinci ani de instruire teoretică și practică în cadrul formării prevăzute la articolul 34 sau posesia documentelor prevăzute la articolele 23 și 37.

(2) Formarea de medic dentist specialist cuprinde instruire teoretică și practică într-un centru universitar, într-un centru de îngrijiri, de educație și de cercetare sau, după caz, într-o instituție de sănătate autorizată în acest scop de către autoritățile sau organismele competente.

Formarea de medic dentist specialist se realizează pe bază de program integral, pe o perioadă de cel puțin trei ani și sub supravegherea autorităților sau organismelor competente. Formarea implică participarea personală a medicului dentist specialist candidat la activitatea și responsabilitățile instituției în cauză.

▼M4

Comisia poate adapta durata minimă de formare menționată la paragraful al doilea la progresul științific și tehnic. Măsura respectivă, destinată să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 58 alineatul (3).

▼B

(3) Statele membre condiționează eliberarea unui titlu de calificare ca medic dentist specialist de posesia unuia dintre titlurile de calificare ca medic dentist cu formare de bază prevăzute în anexa V punctul 5.3.2.

*Articolul 36*

**Exercitarea activităților profesionale de medic dentist**

(1) În sensul prezentei directive, activitățile profesionale de medic dentist sunt cele definite la alineatul (3) și exercitate cu titlurile profesionale încorporate în anexa V punctul 5.3.2.

(2) Profesia de medic dentist are la bază formarea de medic dentist prevăzută la articolul 34 și constituie o profesie specifică și distinctă de cea de medic, specializat sau nu. Exercitarea activităților profesionale de medic dentist presupune posesia unui titlu de calificare prevăzut în anexa V punctul 5.3.2. Cei cărora li se aplică articolele 23 sau 37 sunt asimilați titularilor unui astfel de titlu de calificare.

(3) Statele membre se asigură ca medicii dentari să poată avea acces în mod general la activitățile de prevenire, diagnostic și tratament privind anomaliile și bolile dinților, gurii, maxilarelor și țesuturilor conexe, precum și să poată exercita aceste activități, respectând totodată dispozițiile de reglementare și normele de deontologie care reglementează profesia la datele de referință prevăzute în anexa V punctul 5.3.2.

▼B

*Articolul 37*

**Drepturi obținute specifice medicilor dentiști**

(1) Fiecare stat membru recunoaşte, în scopul exercitării activităților profesionale de medic dentist cu titlurile enumerate în anexa V punctul 5.3.2, titlurile de calificare ca medic ►M1 emise în Italia, Spania, Austria, Republica Cehă, Slovacia şi România ◄ pentru persoanele care şi-au început formarea de medic până la data de referință prevăzută în respectiva anexă pentru statul membru în cauză, însoțite de un certificat eliberat de autoritățile competente ale respectivului stat.

Certificatul trebuie să ateste respectarea următoarelor două condiții:

(a) că persoanele în cauză s-au consacrat, în respectivul stat membru, în mod efectiv, legal şi cu titlu principal, activităților prevăzute la articolul 36, pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului;

(b) că persoanele în cauză sunt autorizate să exercite respectivele activități în aceleaşi condiții ca şi titularii titlului de calificare prevăzut pentru respectivul stat membru în anexa V punctul 5.3.2.

Sunt exceptați de la practica profesională de trei ani prevăzută la paragraful al doilea litera (a) persoanele care au absolvit studii de cel puțin trei ani, atestate de autoritățile competente ale statului în cauză ca fiind echivalente cu formarea prevăzută la articolul 34.

În ceea ce priveşte Republica Cehă şi Slovacia, titlurile de calificare obținute în fosta Cehoslovacie beneficiază de aceeaşi recunoaştere ca şi titlurile de calificare cehe şi slovace şi în aceleaşi condiții ca cele indicate în paragrafele anterioare.

(2) Fiecare stat membru recunoaşte titlurile de calificare ca medic eliberate în Italia pentru persoanele care şi-au început formarea universitară de medic după 28 ianuarie 1980 şi până la 31 decembrie 1984, însoțite de un certificat eliberat de autoritățile italiene competente.

Certificatul trebuie să ateste respectarea următoarelor trei condiții:

(a) că persoanele în cauză au promovat proba de aptitudini specifică organizată de autoritățile italiene competente pentru a verifica dacă posedă un nivel de cunoştințe şi de competențe comparabil cu cel al titularilor unui titlu de calificare prevăzut pentru Italia în anexa V punctul 5.3.2;

(b) că s-au consacrat, în Italia, în mod efectiv, legal şi cu titlu principal, activităților prevăzute la articolul 36, pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului;

(c) că sunt autorizate să exercite sau exercită, în mod efectiv, legal, cu titlu principal şi în aceleaşi condiții ca şi titularii titlului de calificare prevăzut pentru Italia în anexa V punctul 5.3.2, activitățile prevăzute la articolul 36.

▼B

Sunt exceptați de la proba de aptitudini menționată la paragraful al doilea litera (a) persoanele care au absolvit studii de cel puțin trei ani, atestate de autoritățile competente ca fiind echivalente cu formarea prevăzută la articolul 34.

Persoanele care și-au început formarea universitară de medic după 31 decembrie 1984 sunt asimilate celor prevăzute anterior, cu condiția ca cei trei ani de studii menționați să fi început înainte de 31 decembrie 1994.

Secțiunea 5

**Medic veterinar**

*Articolul 38*

**Formare de medic veterinar**

(1) Formarea de medic veterinar constă în total în cel puțin cinci ani de instruire teoretică și practică pe bază de program integral, efectuate într-o universitate, într-o instituție de învățământ superior de un nivel recunoscut ca fiind echivalent sau sub supravegherea unei universități, cuprinzând cel puțin programa prevăzută în anexa V punctul 5.4.1.

▼M4

Comisia poate adapta listele de materii prevăzute în anexa V punctul 5.4.1 la progresul științific și tehnic. Măsura respectivă, destinată să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 58 alineatul (3).

▼B

Această actualizare nu poate implica, pentru nici un stat membru, o modificare a principiilor legislative existente privind regimul profesiilor în ceea ce privește formarea și condițiile de acces ale persoanelor fizice.

(2) Admiterea la formarea de medic veterinar presupune posesia unei diplome sau a unui certificat care să permită accesul, pentru studiile în cauză, instituțiile universitare sau la instituțiile de învățământ superior de un nivel recunoscut ca fiind echivalent ale unui stat membru.

(3) Formarea de medic veterinar garantează că persoana în cauză a dobândit următoarele cunoștințe și competențe:

(a) cunoștințe corespunzătoare despre științele pe care se bazează activitățile de medic veterinar;

(b) cunoștințe corespunzătoare despre structura și funcțiile animalelor sănătoase, creșterea lor, reproducerea lor, igiena lor în general, precum și alimentația lor, inclusiv tehnologia utilizată la fabricarea și conservarea alimentelor corespunzătoare nevoilor lor;

(c) cunoștințe corespunzătoare în domeniul comportamentului și protecției animalelor;

(d) cunoștințe corespunzătoare despre cauzele, natura, desfășurarea, efectele, diagnosticarea și tratamentul bolilor animale, indiferent dacă sunt tratate individual sau în grup; printre acestea, o cunoaștere specială a bolilor transmisibile la om;

(e) cunoștințe corespunzătoare despre medicina preventivă;

▼B

(f) cunoştinţe corespunzătoare despre igiena şi tehnologia utilizată pentru obţinerea, fabricarea şi punerea în circulaţie a hranei pentru animale sau a alimentelor de origine animală destinate consumului uman;

(g) cunoştinţe corespunzătoare despre actele cu putere de lege şi actele administrative privind domeniile menţionate anterior;

(h) experienţă clinică şi practică corespunzătoare, sub o supraveghere corespunzătoare.

*Articolul 39*

**Drepturi dobândite specifice medicilor veterinari**

Fără a aduce atingere articolului 23 alineatul (4), pentru resortisanţii statelor membre ale căror titluri de calificare ca medic veterinar au fost eliberate de Estonia sau a căror formare a început în acest stat înainte de 1 mai 2004, statele membre recunosc aceste titluri de calificare ca medic veterinar în cazul în care sunt însoţite de un certificat care să ateste că persoanele în cauză au exercitat în mod efectiv şi legal, în Estonia, activităţile în cauză, pe o perioadă de cel puţin cinci ani consecutivi în decursul ultimilor şapte ani anteriori eliberării certificatului.

Secţiunea 6

**Moaşă**

*Articolul 40*

**Formare de moaşă**

(1) Formarea de moaşă constă în total în cel puţin una dintre următoarele formări:

(a) o formare specifică de moaşă, pe bază de program integral, de cel puţin trei ani de instruire teoretică şi practică (tip I), cuprinzând cel puţin programa prevăzută în anexa V punctul 5.5.1;

(b) o formare specifică de moaşă, pe bază de program integral, de cel puţin douăzeci şi opt de luni (tip II), cuprinzând cel puţin programa prevăzută în anexa V punctul 5.5.1, care nu a făcut obiectul unei formări echivalente de asistent medical generalist.

Statele membre se asigură ca instituţia care asigură formarea moaşelor să fie responsabilă cu coordonarea dintre instruirea teoretică şi clinică pentru întregul program de studii.

▼M4

Comisia poate adapta listele de materii prevăzute în anexa V punctul 5.5.1 la progresul ştiinţific şi tehnic. Măsura respectivă, destinată să modifice elemente neesenţiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menţionată la articolul 58 alineatul (3).

▼B

Această actualizare nu poate presupune, pentru nici un stat membru, o modificare a principiilor legislative existente privind regimul profesiilor în ceea ce priveşte formarea şi condiţiile de acces ale persoanelor fizice.

▼B

(2) Accesul la formarea de moașă face obiectul uneia dintre următoarele condiții:

(a) absolvirea cel puțin a primilor 10 ani de formare școlară generală pentru tipul I sau

(b) posesia unui titlu de calificare ca asistent medical generalist prevăzut în anexa V punctul 5.2.2, pentru tipul II.

(3) Formarea de moașă garantează că persoana în cauză a dobândit următoarele cunoștințe și competențe:

(a) cunoștințe corespunzătoare despre științele pe care se bazează activitățile de moașă, în special despre obstetrică și ginecologie;

(b) cunoștințe corespunzătoare despre deontologia și legislația profesională;

(c) cunoștințe aprofundate despre funcțiile biologice, anatomie și fiziologie în domeniul obstetricii și al nou-născuților, precum și cunoștințe despre relațiile existente între starea de sănătate și mediul fizic și social al ființei umane și despre comportamentul acesteia;

(d) experiență clinică adecvată sub supravegherea unui personal calificat în obstetrică și în cadrul unor instituții autorizate;

(e) cunoștințe corespunzătoare despre formarea personalului sanitar și experiența colaborării cu personalul.

*Articolul 41*

**Modalități de recunoaștere a titlurilor de calificare ca moașă**

(1) Titlurile de calificare ca moașă prevăzute în anexa V punctul 5.5.2 beneficiază de recunoaștere automată în temeiul articolului 21, în cazul în care îndeplinesc unul dintre următoarele criterii:

(a) o formare a moașelor, pe bază de program integral, de cel puțin trei ani:

(i) fie condiționată de posesia unei diplome, a unui certificat sau a altui titlu care să permită accesul la universități sau la instituții de învățământ superior sau care să garanteze un nivel echivalent de cunoștințe;

(ii) fie urmată de o practică profesională de doi ani pentru care se eliberează un certificat în conformitate cu alineatul (2);

(b) o formare de moașă, pe bază de program integral, de cel puțin doi ani sau 3 600 de ore, condiționată de posesia unui titlu de calificare ca asistent medical generalist prevăzut în anexa V punctul 5.2.2;

(c) o formare de moașă, pe bază de program integral, de cel puțin douăzeci și opt de luni sau 3 000 de ore, condiționată de posesia unui titlu de calificare ca asistent medical generalist prevăzut în anexa V punctul 5.2.2, urmată de o practică profesională de un an pentru care se eliberează un certificat în conformitate cu alineatul (2).

▼B

(2) Certificatul menționat la alineatul (1) se eliberează de către autoritățile competente ale statului membru de origine. El atestă că beneficiarul, după ce a obținut titlul de calificare ca moașă, a exercitat în mod satisfăcător, într-un spital sau într-o instituție de sănătate autorizată în acest sens, toate activitățile de moașă în perioada corespunzătoare.

*Articolul 42*

**Exercitarea activităților profesionale de moașă**

(1) Dispozițiile prezentei secțiuni se aplică activităților de moașă, astfel cum sunt definite de fiecare stat membru, fără a aduce atingere alineatului (2), și sunt exercitate cu titlurile profesionale încorporate în anexa V punctul 5.5.2.

(2) Statele membre se asigură ca moașele să poată avea cel puțin acces la activitățile menționate în cele ce urmează și să le exercite:

(a) asigurarea unei bune informări și consilierea în materie de planificare familială;

(b) diagnosticarea sarcinii, apoi supravegherea sarcinii normale, efectuarea examinărilor necesare pentru supravegherea evoluției sarcinii normale;

(c) prescrierea sau consilierea privind examinările necesare celei mai timpurii diagnosticări posibile a sarcinilor cu riscuri;

(d) stabilirea unui program de pregătire a viitorilor părinți și consilierea lor în materie de igienă și alimentație, asigurarea pregătirii complete pentru naștere;

(e) îngrijirea și asistarea mamei în timpul travaliului și monitorizarea stării fetusului *in utero* prin mijloace clinice și tehnice adecvate;

(f) coordonarea nașterilor normale, inclusiv, la nevoie, efectuarea de episiotomii și, în cazuri de urgență, practicarea nașterii în prezentație pelviană;

(g) recunoașterea, la mamă sau la copil, a semnelor de anunțare a unor anomalii care necesită intervenția unui medic și, după caz, asistarea acestuia; luarea măsurilor de urgență care se impun în absența medicului, în special extragerea manuală a placentei, urmată eventual de examinarea manuală a uterului;

(h) examinarea și îngrijirea nou-născutului; luarea tuturor inițiativelor care se impun în caz de nevoie și practicarea, după caz, a resuscitării imediate;

(i) îngrijirea mamei, monitorizarea progreselor mamei în perioada postnatală și acordarea tuturor sfaturilor utile privind creșterea nounăscutului în cele mai bune condiții;

(j) practicarea îngrijirilor prescrise de medic;

(k) elaborarea rapoartelor scrise necesare.

▼B

*Articolul 43*

**Drepturi dobândite specifice moașelor**

(1) Fiecare stat membru recunoaște ca dovadă suficientă pentru resortisanții statelor membre ale căror titluri de calificare ca moașă îndeplinesc toate cerințele minime de formare prevăzute la articolul 40, dar, în temeiul articolului 41, sunt recunoscute numai în cazul în care sunt însoțite de certificatul de practică profesională menționat la articolul 41 alineatul (2), titlurile de calificare eliberate de respectivele state membre înainte de data de referință prevăzută în anexa V punctul 5.5.2, însoțite de un certificat care să ateste că respectivii resortisanți s-au consacrat în mod efectiv și legal activităților în cauză pe o perioadă de cel puțin doi ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului.

(2) Dispozițiile alineatului (1) se aplică resortisanților statelor membre ale căror titluri de calificare ca moașă atestă o formare care a fost realizată pe teritoriul fostei Republici Democrate Germania și care îndeplinește toate cerințele minime de formare prevăzute la articolul 40, dar, în temeiul articolului 41, sunt recunoscute numai în cazul în care sunt însoțite de certificatul de practică profesională menționat la articolul 41 alineatul (2), în cazul în care atestă o formare care a început înainte de 3 octombrie 1990.

(3) În ceea ce privește titlurile poloneze de calificare ca moașă, numai următoarele dispoziții se aplică în materie de drepturi dobândite.

În ceea ce privește resortisanții statelor membre ale căror titluri de calificare ca moașă au fost eliberate de Polonia sau a căror formare a început în acest stat înainte de 1 mai 2004 și care nu îndeplinesc cerințele minime în materie de formare prevăzute la articolul 40, statele membre recunosc următoarele titluri de calificare ca moașă în cazul în care sunt însoțite de un certificat care să declare că respectivele persoane au exercitat în mod efectiv și legal, în Polonia, activitățile de moașă în perioada menționată în cele ce urmează:

(a) titlu de calificare ca moașă la nivel de licență (dyplom licencjata pielęgniarstwa): cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului;

(b) titlu de calificare ca moașă care să ateste absolvirea unor studii superioare, eliberat de o instituție de învățământ profesional medical (dyplom położnej): cel puțin cinci ani consecutivi în decursul ultimilor șapte ani anteriori eliberării certificatului.

(4) Statele membre recunosc titlurile de calificare ca moașă eliberate în Polonia pentru moașele care și-au încheiat formarea înainte de 1 mai 2004 și care nu îndeplinesc cerințele minime în materie de formare prevăzute la articolul 40, atestate de o „licență” obținută pe baza unui program special de revalorizare descris la articolul 11 din Legea din 20 aprilie 2004 de modificare a legii privind profesiile de asistent și de moașă și privind alte acte juridice (*Jurnalul Oficial al Republicii Polone* din 30 aprilie 2004, nr. 92, pos. 885) și în Regulamentul Ministerului Sănătății din 11 mai 2004 privind condițiile detaliate referitoare la

▼B

cursurile asigurate pentru asistenți și moașe titulari ai unui certificat de studii secundare (examen final – matura) și absolvenți ai unui liceu sanitar sau ai unor instituții de învățământ sanitar care formează asistenți și moașe (*Jurnalul Oficial al Republicii Polone* din 13 mai 2004, nr. 110, pos. 1170), cu scopul de a verifica dacă persoana în cauză deține un nivel de cunoștințe și de competențe comparabil cu cel al moașelor titulare ai unei diplome descrise, în cazul Poloniei, în anexa V punctul 5.5.2.

▼M1

*Articolul 43a*

În ceea ce privește titlurile românești de calificare ca moașă, se aplică doar următoarele dispoziții în materie de drepturi dobândite:

În cazul resortisanților din statele membre ale căror titluri oficiale de calificare ca moașă (asistent medical obstetrică-ginecologie) au fost acordate de către România înainte de data aderării și care nu satisfac cerințele minime în materie de formare stabilite la articolul 40, statele membre recunosc titlurile oficiale de calificare menționate ca fiind suficiente pentru îndeplinirea activităților de moașă, în cazul în care sunt însoțite de un certificat care specifică faptul că acei resortisanți ai statelor membre au exercitat în mod efectiv și legal activități de moașă în România, pentru cel puțin cinci ani consecutivi în decursul celor șapte ani care preced emiterea certificatului.

▼B

Secțiunea 7

**Farmacist**

*Articolul 44*

**Formare de farmacist**

(1) Admiterea la formarea de farmacist presupune posesia unei diplome sau a unui certificat care să permită accesul, pentru studiile în cauză, la universități sau la instituții de învățământ superior de un nivel recunoscut ca fiind echivalent ale unui stat membru.

(2) Titlurile de calificare ca farmacist atestă o formare pe o perioadă de cinci ani, dintre care cel puțin:

(a) patru ani de instruire teoretică și practică la cursuri de zi într-o universitate, într-o instituție de învățământ superior de un nivel recunoscut ca fiind echivalent sau sub supravegherea unei universități;

(b) șase luni de stagiu într-o farmacie deschisă publicului sau într-un spital, sub supravegherea serviciului farmaceutic al respectivului spital.

Acest ciclu de formare cuprinde cel puțin programa prevăzută în anexa V punctul 5.6.1. ►M4 Comisia poate adapta listele de materii prevăzute în anexa V punctul 5.6.1 la progresul științific și tehnic. Măsura respectivă, destinată să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 58 alineatul (3). ◄

▼B

Această actualizare nu poate implica, pentru nici un stat membru, o modificare a principiilor legislative existente privind regimul profesiilor în ceea ce privește formarea și condițiile de acces ale persoanelor fizice.

(3) Formarea de farmacist garantează că persoana în cauză a dobândit următoarele cunoștințe și competențe:

(a) cunoștințe corespunzătoare despre medicamente și substanțele utilizate pentru fabricarea produselor medicamentoase;

(b) cunoștințe corespunzătoare despre tehnologia farmaceutică și controlul fizic, chimic, biologic și microbiologic al produselor medicamentoase;

(c) cunoștințe corespunzătoare despre metabolism, efectele medicamentelor și acțiunea substanțelor toxice, precum și utilizarea produselor medicamentoase;

(d) cunoștințe corespunzătoare care permit evaluarea datelor științifice privind produsele medicamentoase, pentru a putea furniza pe această bază informații corespunzătoare;

(e) cunoștințe corespunzătoare despre condițiile legale și alte condiții în materie de exercitare a activităților farmaceutice.

*Articolul 45*

**Exercitarea activităților profesionale de farmacist**

(1) În sensul prezentei directive, activitățile de farmacist sunt cele ale căror acces și exercitare fac obiectul, în unul sau mai multe state membre, unor condiții de calificare profesională și care sunt deschise titularilor uneia dintre titlurile de calificare prevăzute în anexa V punctul 5.6.2.

(2) Statele membre se asigură ca titularii unui titlu de calificare universitară sau de un nivel recunoscut ca fiind echivalent de farmacist care îndeplinesc condițiile prevăzute în articolul 44 să poată avea cel puțin acces la activitățile menționate în cele ce urmează și să le exercite, sub rezerva, după caz, a unei cerințe de experiență profesională suplimentară:

(a) pregătirea formei farmaceutice a produselor medicamentoase;

(b) fabricarea și testarea produselor medicamentoase;

(c) testarea produselor medicamentoase într-un laborator de testare a produselor medicamentoase;

(d) stocarea, conservarea și distribuirea de produse medicamentoase în stadiul de comerț cu ridicata;

(e) pregătirea, testarea, stocarea și distribuirea produselor medicamentoase în farmaciile deschise publicului;

(f) pregătirea, testarea, stocarea, și distribuirea produselor medicamentoase în spitale;

(g) difuzarea de informații și consiliere privind produsele medicamentoase.

(3) Atunci când, într-un stat membru, accesul la una dintre activitățile de farmacist sau exercitarea acesteia este condiționată, în afară de posesia unui titlu de calificare prevăzut în anexa V punctul 5.6.2, de necesitatea unei experiențe profesionale suplimentare, respectivul stat membru recunoaște ca dovadă suficientă în acest sens un certificat al autorităților competente ale statului membru de origine conform căruia persoana în cauză a exercitat respectivele activități în statul membru de origine pe o perioadă egală.

▼B

(4) Recunoaşterea menţionată la alineatul (3) nu se aplică în ceea ce priveşte experienţa profesională de doi ani solicitată de Marele Ducat al Luxemburgului pentru atribuirea unei concesii de stat de farmacie deschisă.

(5) Atunci când, într-un stat membru, la 16 septembrie 1985 se desfăşura un concurs pe bază de probe, destinat să selecteze dintre titularii menţionaţi la alineatul (2) pe cei care sunt autorizaţi să devină proprietari ai noilor farmacii a căror creare a fost decisă în cadrul unui sistem naţional de repartizare geografică, respectivul stat membru, prin derogare de la alineatul (1), poate să menţină respectivul concurs şi să invite resortisanţii statelor membre care posedă unul dintre titlurile de calificare ca farmacist prevăzute în anexa V punctul 5.6.2 sau care fac obiectul dispoziţiilor articolului 23.

Secţiunea 8

**Arhitect**

*Articolul 46*

**Formare de arhitect**

(1) Formarea de arhitect constă în total, cel puţin, fie în patru ani de studii pe bază de program integral, fie în şase ani de studii, dintre care cel puţin trei ani pe bază de program integral, într-o universitate sau într-o instituţie de învăţământ comparabilă. Această formare trebuie atestată de reuşita la un examen la nivel universitar.

Formarea la nivel universitar şi a cărei componentă principală este arhitectura trebuie să menţină un echilibru între aspectele teoretice şi practice ale formării în arhitectură şi trebuie să asigure dobândirea următoarelor cunoştinţe şi competenţe:

(a) capacitatea de a concepe proiecte arhitecturale care să corespundă atât cerinţelor estetice, cât şi cerinţelor tehnice;

(b) cunoştinţe corespunzătoare despre istoria şi teoriile arhitecturii, precum şi despre arte, tehnologii şi ştiinţe umane conexe;

(c) cunoştinţe despre arte frumoase ca factori ce pot influenţa calitatea conceperii proiectelor arhitecturale;

(d) cunoştinţe corespunzătoare despre urbanism, planificarea şi tehnicile aplicate în procesul de planificare;

(e) capacitatea de a înţelege relaţiile dintre oameni şi creaţiile arhitecturale, pe de o parte, şi creaţiile arhitecturale şi mediul lor, pe de altă parte, precum şi capacitatea de a înţelege necesitatea de a armoniza creaţiile arhitecturale şi spaţiile în funcţie de necesităţile şi scara umană;

(f) capacitatea de a înţelege profesia de arhitect şi rolul său în societate, în special prin elaborarea de proiecte ţinând seama de factorii sociali;

(g) cunoştinţe despre metodele de cercetare şi de pregătire a proiectului de construcţie;

▼B

(h) cunoştinţe despre problemele de proiectare structurală, de construcţie şi de inginerie asociate proiectării clădirilor;

(i) cunoştinţe corespunzătoare despre probleme fizice şi tehnologii, precum şi a funcţiei construcţiilor, astfel încât să le doteze cu toate elementele de confort interior şi de protecţie climatică;

(j) capacitatea tehnică care să îi permită să conceapă construcţii care să îndeplinească cerinţele utilizatorilor, respectând totodată limitele impuse de buget şi de reglementările în domeniul construcţiilor;

(k) cunoştinţe corespunzătoare despre industrii, organizaţii, reglementări şi proceduri care intervin în procesul de concretizare a proiectelor în clădiri şi de integrare a planurilor în planificarea generală.

(2) ►M4 Comisia poate adapta cunoştinţele şi competenţele menţionate la alineatul (1) la progresul ştiinţific şi tehnic. Măsura respectivă, destinată să modifice elemente neesenţiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menţionată la articolul 58 alineatul (3). ◄

Această actualizare nu poate implica, pentru nici un stat membru, o modificare a principiilor legislative existente privind regimul profesiilor în ceea ce priveşte formarea şi condiţiile de acces ale persoanelor fizice.

*Articolul 47*

**Derogări de la condiţiile de formare ca arhitect**

(1) Prin derogare de la articolul 46, se recunoaşte, de asemenea, ca respectând dispoziţiile articolului 21, formarea „Fachhochschulen” în Republica Federală Germania, pe o perioadă de trei ani, în curs la 5 august 1985, care îndeplineşte cerinţele prevăzute la articolul 46 şi care permite accesul la activităţile prevăzute la articolul 48 în respectivul stat membru cu titlul profesional de arhitect, cu condiţia ca formarea să fie completată de o perioadă de experienţă profesională de patru ani, în Republica Federală Germania, atestată de un certificat eliberat de asociaţia profesională pe lista căreia este înscris arhitectul care doreşte să beneficieze de dispoziţiile prezentei directive.

Asociaţia profesională trebuie să stabilească în prealabil că lucrările realizate de arhitectul în cauză în domeniul arhitecturii constituie o aplicare probantă a tuturor cunoştinţelor şi competenţelor prevăzute la articolul 46 alineatul (1). Certificatul se eliberează în conformitate cu aceeaşi procedură ca cea aplicabilă înscrierii pe lista asociaţiei profesionale.

(2) Prin derogare de la articolul 46, se recunoaşte, de asemenea, ca respectând dispoziţiile articolului 21, în cadrul promovării sociale sau al studiilor universitare cu frecvenţă parţială, formarea care îndeplineşte cerinţele prevăzute la articolul 46, atestată printr-un examen în arhitectură promovat de către o persoană care lucrează de şapte ani sau mai mult în domeniul arhitecturii sub supravegherea unui arhitect sau a unui birou de arhitectură. Respectivul examen trebuie să fie de nivel universitar şi să fie echivalentă cu examenul final menţionat la articolul 46 alineatul (1) primul paragraf.

▼B

*Articolul 48*

**Exercitarea activităților profesionale de arhitect**

(1) În sensul prezentei directive, activitățile profesionale de arhitect sunt cele exercitate în mod normal cu titlul profesional de arhitect.

(2) Se consideră că îndeplinesc condițiile necesare pentru a exercita activitățile de arhitect cu titlul profesional de arhitect resortisanții unui stat membru autorizați să poarte acest titlu în aplicarea unei legi care atribuie autorității competente a unui stat membru competența de a acorda acest titlu resortisanților statelor membre care s-au distins în mod deosebit prin calitatea realizărilor lor în domeniul arhitecturii. Un certificat eliberat de statul lor membru de origine trebuie să ateste că activitățile persoanei în cauză se încadrează în domeniul arhitecturii.

*Articolul 49*

**Drepturi dobândite specifice arhitecților**

(1) Fiecare stat membru recunoaște titlurile de calificare ca arhitect prevăzute în anexa VI punctul 6, eliberate de alte state membre și care atestă o formare care a început cel târziu în decursul anului academic de referință prevăzut în respectiva anexă, chiar dacă nu îndeplinesc cerințele minime prevăzute la articolul 46, dându-le același efect pe teritoriul său ca și titlurile de calificare ca arhitect pe care el însuși le eliberează în ceea ce privește accesul la activitățile profesionale de arhitect și exercitarea acestora.

Se recunosc, în aceste condiții, certificatele autorităților competente ale Republicii Federale Germania care atestă echivalența titlurilor de calificare eliberate de la 8 mai 1945 de către autoritățile competente ale Republicii Democrate Germania cu titlurile de calificare prevăzute în anexa menționată anterior.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), fiecare stat membru recunoaște, acordându-le, în ceea ce privește accesul la activitățile profesionale de arhitect și exercitarea acestora cu titlul profesional de arhitect, același efect pe teritoriul său ca și titlurilor de calificare pe care el însuși le eliberează, certificatele eliberate pentru resortisanții statelor membre de către statele membre care au pus în aplicare norme privind accesul la activitățile de arhitect și exercitarea acestor activități la următoarele date:

(a) la 1 ianuarie 1995, pentru Austria, Finlanda și Suedia;

(b) la 1 mai 2004, pentru Republica Cehă, Estonia, Cipru, Letonia, Lituania, Ungaria, Malta, Polonia, Slovenia și Slovacia;

(c) la 5 august 1987, pentru celelalte state membre.

Certificatele prevăzute la primul paragraf atestă că titularul lor a fost autorizat, până cel târziu la data respectivă, să poarte titlul profesional de arhitect și că s-a consacrat efectiv, în cadrul normelor menționate anterior, activităților în cauză pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani dinainte de data eliberării certificatului.

▼B

*CAPITOLUL IV*

***Dispoziții comune privind stabilirea***

*Articolul 50*

**Documente și formalități**

(1) Atunci când hotărăsc asupra unei cereri de obținere a autorizației de exercitare a profesiei reglementate în cauză în aplicarea prezentului titlu, autoritățile competente ale statului membru gazdă pot solicita documentele și certificatele enumerate în anexa VII.

În momentul prezentării lor, documentele prevăzute în anexa VII punctul 1 literele (d), (e) și (f) nu pot fi mai vechi de trei luni.

Statele membre, organismele și alte persoane juridice asigură confidențialitatea informațiilor transmise.

(2) În cazul unor îndoieli justificate, statul membru gazdă poate solicita autorităților competente ale unui stat membru o confirmare a autenticității certificatelor și a titlurilor de calificare eliberate în acest alt stat membru, precum și, după caz, confirmarea faptului că beneficiarul îndeplinește, în ceea ce privește profesiile prevăzute la capitolul III din prezentul titlu, condițiile minime de formare prevăzute la articolele 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 și 46.

(3) În cazul unor îndoieli justificate, atunci când o autoritate competentă a unui stat membru a eliberat un titlu de calificare, astfel cum a fost definit la articolul 3 alineatul (1) litera (c), care include o formare urmată în totalitate sau parțial într-o instituție legal stabilită pe teritoriului unui alt stat membru, statul membru gazdă are dreptul să verifice pe lângă organismul competent al statului membru de origine în care a fost eliberat titlul de calificare:

(a) în cazul în care formarea asigurată de instituția în cauză a fost certificată în mod oficial de instituția de învățământ situată în statul membru de origine în care a fost eliberat titlul de calificare;

(b) în cazul în care titlul de calificare eliberat este același cu cel care ar fi fost eliberat în cazul în care ciclul de formare ar fi fost același în statul membru de origine în care a fost eliberat titlul de calificare și

(c) în cazul în care titlul de calificare eliberat conferă aceleași drepturi de acces la profesie pe teritoriul statului membru de origine în care a fost eliberat titlul de calificare.

(4) Atunci când un stat membru gazdă solicită resortisanților săi depunerea unui jurământ sau a unei declarații solemne pentru a avea acces la o profesie reglementată și în cazul în care formularea respectivului jurământ sau a respectivei declarații nu poate fi utilizată de resortisanții celorlalte state membre, statul membru se asigură că persoana în cauză poate utiliza o formulare echivalentă corespunzătoare.

*Articolul 51*

**Procedură de recunoaștere reciprocă a calificărilor profesionale**

(1) Autoritatea competentă a statului membru gazdă confirmă primirea dosarului solicitantului în termen de o lună de la data primirii sale și îl informează, după caz, cu privire la lipsa oricărui document.

▼B

(2) Procedura de examinare a unei cereri de obținere a autorizației de a exercita o profesie reglementată trebuie finalizată în cel mai scurt timp și trebuie să conducă la o decizie justificată în mod corespunzător a autorității competente a statului membru gazdă, în oricare dintre cazuri, în termen de trei luni de la data prezentării dosarului complet al persoanei în cauză. Cu toate acestea, acest termen se poate prelungi cu o lună în cazurile reglementate la capitolele I și II din prezentul titlu.

(3) Decizia sau neluarea unei decizii în termenul menționat anterior face obiectul unei acțiuni în justiție în temeiul legislației naționale.

*Articolul 52*

**Utilizarea titlului profesional**

(1) Atunci când, într-un stat membru gazdă, utilizarea unui titlu profesional privind una dintre activitățile profesiei în cauză este reglementată, resortisanții celorlalte state membre care sunt autorizați să exercite o profesie reglementată în temeiul titlului III utilizează titlul profesional din statul membru gazdă care, în respectivul stat, corespunde acestei profesii, și utilizează, de asemenea, eventualele sale abrevieri.

(2) Atunci când o profesie este reglementată în statul membru gazdă de către o asociație sau organizație în sensul articolului 3 alineatul (2), resortisanții statelor membre sunt autorizați să utilizeze titlul profesional acordat de respectiva organizație sau asociație, sau abrevierea acestuia, numai în cazul în care prezintă o dovadă că sunt membri ai respectivei organizații sau asociații.

Atunci când condiționează obținerea calității de membru de anumite calificări, asociația sau organizația poate face acest lucru numai în condițiile prevăzute de prezenta directivă în ceea ce privește resortisanții altor state membre care posedă calificări profesionale.

TITLUL IV

**NORME PRIVIND EXERCITAREA PROFESIEI**

*Articolul 53*

**Cunoștințe lingvistice**

Persoanele care beneficiază de recunoașterea calificărilor profesionale trebuie să aibă cunoștințele lingvistice necesare exercitării profesiei în statul membru gazdă.

*Articolul 54*

**Utilizarea titlurilor de calificare**

Fără a aduce atingere articolelor 7 și 52, statul membru gazdă se asigură de recunoașterea dreptului persoanelor interesate de a-și utiliza titlul de calificare care li s-au conferit în statul membru de origine și, eventual, abrevierea acestora, în limba respectivului stat. Statul membru gazdă poate prevedea ca titlul să fie urmat de denumirea și adresa instituției sau comisiei care l-a eliberat. Atunci când titlul de calificare din statul membru de origine poate fi confundat în statul membru gazdă cu un

▼B

titlu care necesită, în respectivul stat membru gazdă, o formare suplimentară care nu a fost urmată de beneficiar, respectivul stat membru gazdă poate solicita ca acesta să utilizeze titlul de calificare din statul membru de origine într-o formă adecvată, indicată de statul membru gazdă.

*Articolul 55*

**Aprobarea din partea caselor de asigurări de sănătate**

Fără a aduce atingere articolului 5 alineatul (1) şi articolului 6 primul paragraf litera (b), statele membre care solicită persoanelor care şi-au obţinut calificările profesionale pe teritoriul lor efectuarea unui stagiu pregătitor şi/sau a unei perioade de experienţă profesională pentru a fi aprobate de o casă de asigurări de sănătate exceptează de la această obligaţie titularii de calificări profesionale de medic şi de medic dentist obţinute într-un alt stat membru.

TITLUL V

**COOPERARE ADMINISTRATIVĂ ŞI COMPETENŢE DE APLICARE**

*Articolul 56*

**Autorităţi competente**

(1) Autorităţile competente ale statului membru gazdă şi ale statului membru de origine colaborează îndeaproape şi îşi acordă asistenţă reciprocă pentru a facilita punerea în aplicare a prezentei directive. Ele asigură confidenţialitatea informaţiilor pe care le schimbă.

(2) Autorităţile competente ale statului membru gazdă şi ale statului membru de origine fac schimb de informaţii privind sancţiunile disciplinare sau penale care au fost acordate sau privind alte fapte specifice grave care pot avea consecinţe asupra exercitării activităţilor în temeiul prezentei directive, cu respectarea legislaţiei privind protecţia datelor cu caracter personal prevăzută de Directiva 95/46/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecţia persoanelor fizice în ceea ce priveşte prelucrarea datelor cu caracter personal şi libera circulaţie a acestor date ([1]) şi de Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale şi protejarea confidenţialităţii în sectorul comunicaţiilor publice (Directiva asupra confidenţialităţii şi comunicaţiilor electronice) ([2]).

Statul membru de origine examinează veridicitatea faptelor, iar autorităţile sale decid cu privire la natura şi amploarea investigaţiilor pe care trebuie să le realizeze şi comunică statului membru gazdă concluziile rezultate din informaţiile transmise.

(3) Fiecare stat membru desemnează, până la 20 octombrie 2007, autorităţile şi organismele competente autorizate să elibereze sau să primească titlurile de calificare şi alte documente sau informaţii, precum şi pe cele autorizate să primească cererile şi să ia deciziile prevăzute în prezenta directivă şi informează de îndată celelalte state membre şi Comisia cu privire la aceasta.

([1]) JO L 281, 23.11.1995, p. 31, directivă astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003.
([2]) JO L 201, 31.7.2002, p. 37.

▼B

(4) Fiecare stat membru desemnează un coordonator al activităților autorităților menționate la alineatul (1) și informează celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta.

Coordonatorii au următoarele sarcini:

(a) să promoveze o aplicare uniformă a prezentei directive;

(b) să colecteze toate informațiile utile punerii în aplicare a prezentei directive, în special cele privind condițiile de acces la profesiile reglementate în statele membre.

Pentru îndeplinirea sarcinii prevăzute la litera (b), coordonatorii pot apela la punctele de contact menționate la articolul 57.

*Articolul 57*

**Puncte de contact**

Fiecare stat membru desemnează, până la 20 octombrie 2007, un punct de contact care are următoarele sarcini:

(a) să furnizeze cetățenilor și punctelor de contact din celelalte state membre orice informație utilă pentru recunoașterea calificărilor profesionale prevăzută de prezenta directivă, în special informații privind legislația națională care reglementează profesiile și exercitarea acestora, inclusiv legislația socială, precum și, după caz, normele de deontologie;

(b) să asiste cetățenii în realizarea drepturilor conferite în temeiul prezentei directive, după caz, în cooperare cu celelalte puncte de contact și autoritățile competente ale statului membru gazdă.

La cererea Comisiei, punctele de contact o informează cu privire la rezultatele cazurilor tratate în temeiul literei (b), în termen de două luni de la data sesizării lor.

▼M4

*Articolul 58*

**Comitetul**

(1) Comisia este asistată de un Comitet pentru recunoașterea calificărilor profesionale.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Termenul prevăzut la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la două luni.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

▼B

*Articolul 59*

**Consultarea**

Comisia consultă experți din grupurile profesionale în cauză în mod corespunzător, în special în cadrul lucrărilor comitetului prevăzut la articolul 58 și prezintă comitetului menționat un raport motivat.

TITLUL VI

**ALTE DISPOZIȚII**

*Articolul 60*

**Rapoarte**

(1) De la 20 octombrie 2007, statele membre prezintă Comisiei, la fiecare doi ani, un raport privind punerea în aplicare a sistemului introdus. În afară de observații generale, acest raport cuprinde un rezumat statistic al deciziilor luate, precum și o descriere a principalelor probleme care decurg din punerea în aplicare a prezentei directive.

(2) De la 20 octombrie 2007, Comisia elaborează, la fiecare cinci ani, un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive.

*Articolul 61*

**Clauză de derogare**

În cazul în care, pentru aplicarea unei dispoziții a prezentei directive, un stat membru întâmpină dificultăți majore în anumite domenii, Comisia examinează respectivele dificultăți în colaborare cu statul membru în cauză.

După caz, Comisia decide, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2), să permită statului membru respectiv să deroge de la aplicarea dispoziției în cauză, pentru o perioadă limitată.

*Articolul 62*

**Abrogarea**

Directivele 77/452/CEE, 77/453/CEE, 78/686/CEE, 78/687/CEE, 78/1026/CEE, 78/1027/CEE, 80/154/CEE, 80/155/CEE, 85/384/CEE, 85/432/CEE, 85/433/CEE, 89/48/CEE, 92/51/CEE, 93/16/CEE și 1999/42/CE se abrogă cu efect de la 20 octombrie 2007. Trimiterile la directivele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă, iar actele adoptate în temeiul respectivelor directive nu sunt afectate de abrogarea lor.

*Articolul 63*

**Transpunerea**

Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 20 octombrie 2007. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

▼B

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

*Articolul 64*

**Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 65*

**Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

▼B

*ANEXA I*

**Lista asociațiilor sau organizațiilor profesionale care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (2)**

IRLANDA ([1])

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland ([2])
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland ([2])
3. The Association of Certified Accountants ([2])
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

REGATUL UNIT

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers
26. Institution of Mining and Metallurgy

([1]) Resortisanții irlandezi sunt și membri ai următoarelor asociații sau organizații din Regatul Unit:
Institute of Chartered Accountants in England and Wales
Institute of Chartered Accountants of Scotland
Institute of Actuaries
Faculty of Actuaries
The Chartered Institute of Management Accountants
Institute of Chartered Secretaries and Administrators
Royal Town Planning Institute
Royal Institution of Chartered Surveyors
Chartered Institute of Building.

([2]) Doar în sensul activității de verificare a conturilor.

▼B

27. Institution of Electrical Engineers
28. Institution of Gas Engineers
29. Institution of Mechanical Engineers
30. Institution of Chemical Engineers
31. Institution of Production Engineers
32. Institution of Marine Engineers
33. Royal Institution of Naval Architects
34. Royal Aeronautical Society
35. Institute of Metals
36. Chartered Institution of Building Services Engineers
37. Institute of Measurement and Control
38. British Computer Society

▼B

*ANEXA II*

**Lista formărilor care au o structură specială prevăzute la articolul 11 alineatul (6) litera (c) punctul (ii)**

1. *Domeniul paramedical și socio-pedagogic*

Formare pentru:

în Germania:

▼M2

— asistent(ă) puericultor (puericultoare) și de sănătate [„Gesundheits- und Kinderkrankenpfleger(in)”);

▼B

— fiziokinetoterapeut [„Krankengymnast(in)/Physiotherapeut(in)”] ([1]);

— medic expertiză a capacității de muncă/ergoterapeut („Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut/Ergotherapeut”);

— logoped („Logopäde/Logopädin”);

— ortoptist [„Orthoptist(in)”];

— educator (educatoare) recunoscut(ă) de stat [„Staatlich anerkannte(r) Erzieher(in)”];

— educator(educatoare) terapeut(ă) recunoscut(ă) de stat [„Staatlich anerkannte(r) Heilpädagoge(-in)”];

— asistent(ă) tehnic(ă) medical(ă) de laborator [„medizinisch-technische(r) Laboratoriums- Assistent(in)”];

— asistent(ă) tehnic(ă) medical(ă) radiolog [„medizinisch-technische(r) Radiologie-Assistent(in)”];

— asistent(ă) tehnic(ă) medical(ă) pentru diagnosticare funcțională [„medizinisch-technische(r) Assistent(in) für Funktionsdiagnostik”];

— tehnician veterinar [„veterinärmedizinisch-technische(r) Assistent(in)”];

— dietician(ă) [„Diätassistent(in)”];

— tehnician farmacist („Pharmazieingenieur”), formare asigurată înainte de 31 martie 1994 pe teritoriul fostei Republici Democrate Germania sau pe teritoriul noilor Länder;

▼M2

_____

▼B

— logoterapeut [„Sprachtherapeut(in)”];

▼M2

— asistent(ă) medical(ă) de geriatrie („Altenpflegerin und Altenpfleger”);

▼C1

acestea reprezentând cursuri de formare profesională cu o durată totală de minimum 13 ani, care includ:

— fie o perioadă de minimum trei ani de formare profesională într-o școală specializată, care se încheie printr-un examen, în unele cazuri completată printr-un curs de specializare cu o durată de unul sau doi ani, care se încheie printr-un examen;

— fie o perioadă de minimum de doi ani și jumătate într-o școală specializată, care se încheie printr-un examen și este completată printr-o practică profesională cu o durată de cel puțin șase luni sau printr-un stagiu de cel puțin șase luni, într-o instituție acreditată;

([1]) De la 1 iunie 1994, titlul profesional de „Krankengymnast(in)” se înlocuiește cu cel de „Physiotherapeut(in)”. Cu toate acestea, membrii acestei profesii care și-au obținut diploma înainte de această dată pot continua, dacă doresc, să poarte titlul de „Krankengymnast(in)”.

▼C1

— fie o perioadă de minimum doi ani într-o şcoală specializată, care se încheie printr-un examen, completată printr-o practică profesională de cel puţin un an sau printr-un stagiu de cel puţin un an, într-o instituţie acreditată.

▼B

în Republica Cehă:

— soră medicală („zdravotnický asistent”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puţin 13 ani, dintre care cel puţin opt ani de formare de bază şi patru ani de formare profesională într-un liceu sanitar, care se încheie cu examenul „maturitní zkouška”;

— asistent de nutriţie („nutriční asistent”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puţin 13 ani, dintre care cel puţin opt ani de formare de bază şi patru ani de formare profesională într-un liceu sanitar, care se încheie cu examenul „maturitní zkouška”;

în Italia:

— tehnician dentar („odontotecnico”);

— optician („ottico”);

▼C1

acestea reprezentând cursuri de formare profesională cu o durată totală de minimum 13 ani, care includ:

— fie o perioadă de minimum trei ani de formare profesională într-o şcoală specializată, care se încheie printr-un examen, în unele cazuri completată printr-un curs de specializare cu o durată de unul sau doi ani, care se încheie printr-un examen;

— fie o perioadă de minimum doi ani şi jumătate într-o şcoală specializată, care se încheie printr-un examen şi este completată printr-o practică profesională cu o durată de cel puţin şase luni sau printr-un stagiu de cel puţin şase luni, într-o instituţie acreditată;

— fie o perioadă de minimum doi ani într-o şcoală specializată, care se încheie printr-un examen şi este completată printr-o practică profesională de cel puţin un an sau printr-un stagiu de cel puţin un an, într-o instituţie acreditată.

▼B

în Cipru:

— tehnician dentar („οδοντοτεχνίτης)”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puţin 14 ani, dintre care cel puţin şase ani de studii primare, şase ani de studii secundare şi doi ani de studii superioare, urmată de un an de experienţă profesională;

— optician („τεχνικός οπτικός”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puţin 14 ani, dintre care cel puţin şase ani de studii primare, şase ani de studii secundare şi doi ani de studii superioare, urmată de un an de experienţă profesională;

în Letonia:

— asistent stomatolog („zobārstniecības māsa”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puţin 13 ani, dintre care cel puţin 10 ani de studii primare şi doi ani de studii profesionale într-o instituţie de învăţământ sanitar, urmată de trei ani de experienţă profesională la sfârşitul cărora, pentru obţinerea unui certificat de specializare, trebuie promovat un examen;

▼B

— asistent de laborator pentru analize biomedicale („biomedicīnas laborants”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 12 ani, dintre care cel puțin 10 ani de studii școlare generale și doi ani de studii profesionale într-o instituție de învățământ sanitar, urmată de doi ani de experiență profesională la sfârșitul cărora, pentru obținerea unui certificat de specializare, trebuie promovat un examen;

— tehnician dentar („zobu tehniķis”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 12 ani, dintre care cel puțin 10 ani de studii școlare generale și doi ani de studii profesionale într-o instituție de învățământ sanitar, urmată de doi ani de experiență profesională la sfârșitul cărora, pentru obținerea unui certificat de specializare, trebuie promovat un examen;

— asistent medical fizioterapie („fizioterapeita asistents”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 13 ani, dintre care cel puțin 10 ani de studii școlare generale și trei ani de studii profesionale într-o instituție de învățământ sanitar, urmată de doi ani de experiență profesională la sfârșitul cărora, pentru obținerea unui certificat de specializare, trebuie promovat un examen;

în Luxemburg:

— asistent(ă) tehnic(ă) medical(ă) radiolog [„assistant(e) technique médical(e) en radiologie”];

— asistent(ă) tehnic medical de laborator [„assistant(e) technique médical(e) de laboratoire”];

— asistent(ă) psihiatrie („infirmier/ière psychiatrique”);

— asistent(ă) tehnic(ă) medical(ă) în domeniul chirurgiei [„assistant(e) technique médical(e) en chirurgie”];

▼M2

— asistent(ă) medical(ă) în pediatrie;

— asistent(ă) anestezie și reanimare;

— maseur (maseuză);

▼B

— educator (educatoare) („éducateur/trice”);

▼C1

acestea reprezentând cursuri de formare profesională cu o durată totală de minimum 13 ani, care includ:

— fie o perioadă de minimum trei ani de formare profesională într-o școală specializată, care se încheie printr-un examen, în unele cazuri completată printr-un curs de specializare cu o durată de unul sau doi ani, care se încheie printr-un examen;

— fie o perioadă de minimum doi ani și jumătate într-o școală specializată, care se încheie printr-un examen și este completată printr-o practică profesională cu o durată de cel puțin șase luni sau printr-un un stagiu de cel puțin șase luni, într-o instituție acreditată;

— fie o perioadă de minimum doi ani într-o școală specializată, care se încheie printr-un examen și este completată printr-o practică profesională de cel puțin un an sau printr-un stagiu de cel puțin un an, într-o instituție acreditată.

▼B

în Țările de Jos:

— asistent veterinar („dierenartsassistent”),

▼C1

acestea reprezentând cursuri de formare profesională cu o durată totală de minimum 13 ani, care includ trei ani de formare profesională într-o școală specializată (program „MBO”) sau, alternativ, trei ani de formare profesională în sistemul dual de învățământ („LLW”), ambele încheindu-se printr-un examen.

▼B

în Austria:

— formarea de bază specializată în asistență pediatrică („spezielle Grundausbildung in der Kinder- und Jugendlichenpflege”);

▼M2

care reprezintă un ciclu de cursuri de formare profesională cu o durată totală de cel puțin treisprezece ani, dintre care cel puțin zece ani de studii școlare generale și trei ani de formare profesională în cadrul unei școli specializate de asistență medicală, care se încheie cu un examen care trebuie promovat pentru a putea obține diploma;

▼B

— formarea de bază specializată în asistență psihiatrică („spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits- und Krankenpflege”);

▼M2

care reprezintă un ciclu de cursuri de formare profesională cu o durată totală de cel puțin treisprezece ani, dintre care cel puțin zece ani de studii școlare generale și trei ani de formare profesională în cadrul unei școli specializate de asistență medicală, care se încheie cu un examen care trebuie promovat pentru a putea obține diploma;

▼B

— optician specializat în lentile de contatc („Kontaktlinsenoptiker”);

— pedichiurist („Fußpfleger”);

— audioprotezist („Hörgeräteakustiker”);

— droghist („Drogist”),

care reprezintă un ciclu de studii și de formare cu o durată totală de cel puțin 14 ani, dintre care o formare de cel puțin cinci ani într-un cadru de formare structurat divizat, pe de o parte, într-o perioadă de ucenicie de cel puțin trei ani, incluzând o formare urmată parțial la locul de muncă și parțial asigurată de o instituție profesională și, pe de altă parte, o perioadă de stagiu și de formare care se încheie cu un examen profesional ce conferă dreptul de exercitare a profesiei și de formare a ucenicilor;

— maseur („Masseur”),

care reprezintă un ciclu de studii și de formare cu o durată totală de 14 ani, dintre care o formare de cinci ani într-un cadru de formare structurat, incluzând o perioadă de ucenicie de doi ani, o perioadă de stagiu și de formare de doi ani și o formare de un an, care se încheie cu un examen profesional ce conferă dreptul de exercitare a profesiei și de formare a ucenicilor;

— puericultor (puericultoare) („Kindergärtner/in”);

— educator („Erzieher”),

care reprezintă un ciclu de studii și de formare cu o durată totală de 13 ani, dintre care o formare profesională de cinci ani într-o școală specializată, care se încheie cu un examen;

▼M6

— formarea specializată în îngrijirea copiilor și a tinerilor („Sonderausbildung in der Kinder- und Jugendlichenpflege”);

— formarea specializată în sănătate și asistență psihiatrică („Sonderausbildung in der psychiatrischen Gesundheits- und Krankenpflege”);

— formarea specializată în terapie intensivă („Sonderausbildung in der Intensivpflege”);

— formarea specializată în terapia intensivă a copiilor („Sonderausbildung in der Kinderintensivpflege”);

— formarea specializată în asistență medicală în anestezie („Sonderausbildung in der Anästhesiepflege”);

— formarea specializată în asistență medicală în terapie de substituție renală („Sonderausbildung in der Pflege bei Nierenersatztherapie”);

— formarea specializată în asistență medicală în chirurgie („Sonderausbildung in der Pflege im Operationsbereich”);

— formarea specializată în igienă spitalicească („Sonderausbildung in der Krankenhaushygiene”);

— formarea specializată pentru sarcini didactice în domeniul sănătății și al asistenței medicale („Sonderausbildung für Lehraufgaben in der Gesundheits- und Krankenpflege”);

— formarea specializată pentru sarcini de management în domeniul sănătății și al asistenței medicale (”Sonderausbildung für Führungsaufgaben in der Gesundheits- und Krankenpflege”),

care reprezintă un ciclu de studii și de formare cu o durată totală de cel puțin 13 ani și șase luni până la 14 ani, din care o formare școlară generală de cel puțin zece ani, urmată de o formare de bază de trei ani într-o școală postliceală publică în domeniul sănătății și al asistenței medicale și de o formare specializată de 6-12 luni într-o sarcină specializată, didactică sau de management.

▼B

în Slovacia:

— profesor în domeniul dansului în școlile de studii artistice de bază („učiteľ v tanečnom odbore na základných umeleckých školách”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 14 ani și jumătate, dintre care opt ani de învățământ de bază, patru ani de studii într-o instituție de învățământ secundar specializat și o formare de cinci semestre în pedagogia dansului;

— educator în instituții de educație specializate și în centre de servicii sociale („vychovávateľ v špeciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych služieb”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 14 ani, dintre care opt-nouă ani de învățământ de bază, patru ani de studii într-o instituție de învățământ secundar specializată în pedagogie sau într-o altă instituție de învățământ secundar și doi ani de studii complementare de pedagogie cu frecvență redusă.

▼M5

— tehnician dentar („zubný technik”),

care reprezintă o perioadă de educație și formare cu o durată de cel puțin 14 ani, inclusiv 8 sau 9 ani de studii primare, 4 ani de studii secundare, urmați de 2 ani de studii superioare într-o instituție de învățământ sanitar superior, absolvite printr-un examen teoretic și practic pentru obținerea unui certificat general de studii („maturitné vysvedčenie”).

▼B

2. *Sectorul meșteșugarilor și al lucrătorilor calificați în meserii de tip artizanal (Mester/Meister/Maître) reprezentând formări legate de activități artizanale neincluse la titlul III capitolul II din prezenta directivă.*

Următoarele formări:

▼M5

_____

▼B

în Germania:

— optician („Augenoptiker”);

— tehnician dentar („Zahntechniker”);

▼M2

— tehnician ortoped „Orthopädietechniker”);

▼B

— audioprotezist („Hoergeraete-Akustiker”);

▼M2

_____

▼B

— confecționer încălțăminte ortopedică („Orthopaedieschuhmacher”);

în Luxemburg:

— optician („opticien”);

— tehnician dentar („mécanicien dentaire”);

— audioprotezist („audioprothésiste”);

— tehnician ortoped/bandajist („mécanicien orthopédiste/bandagiste”);

— confecționer încălțăminte ortopedică („orthopédiste-cordonnier”),

aceste cicluri au o durată totală de 14 ani, inclusiv cel puțin cinci ani într-un cadru de formare structurat, parțial la locul de muncă și parțial în cadrul instituției de formare profesională, care se încheie cu un examen care trebuie promovat pentru a putea exercita orice activitate considerată ca fiind de artizanat, cu titlu independent sau ca salariat cu un nivel comparabil de răspundere;

în Austria:

— bandajist („Bandagist”);

— corsetier („Miederwarenerzeuger”)

— optician („Optiker”);

— confecționer încălțăminte ortopedică („Orthopädieschuhmacher”);

— tehnician ortoped („Orthopädietechniker”);

— tehnician dentar („Zahntechniker”);

— grădinar („Gärtner”);

care reprezintă un ciclu de studii și de formare cu o durată totală de cel puțin 14 ani, din care o formare de cel puțin cinci ani într-un cadru de formare structurat divizat, pe de o parte, într-o perioadă de ucenicie de cel puțin trei ani, cuprinzând o formare parțial efectuată la locul de muncă și parțial asigurată de o instituție de învățământ profesional și, pe de altă parte, într-o perioadă de stagiu și de formare de cel puțin doi ani, care se încheie cu un examen de masterat care conferă dreptul de a exercita profesia, de a forma ucenici și de a utiliza titlul de „Meister”;

▼B

formările de maiștri artizani în domeniul agriculturii și al silviculturii, cum ar fi:

— maistru în agricultură („Meister in der Landwirtschaft”);

— maistru în activitatea gospodăriilor rurale („Meister in der landlichen Hauswirtschaft”);

— maistru în horticultură („Meister im Gartenbau”);

— maistru în cultura legumicolă („Meister im Feldgemusebau”);

— maistru în cultura fructelor și utilizarea fructelor („Meister im Obstbau und in der Obstverwertung”);

— maistru în viticultură și tehnici viticole („Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft”);

— maistru în industria lactatelor și brânzeturilor („Meister in der Molkerei- und Kasewirtschaft”);

— maistru în creșterea cailor („Meister in der Pferdewirtschaft”);

— maistru în industria piscicolă („Meister in der Fischereiwirtschaft”);

— maistru în industria avicolă („Meister in der Geflugelwirtschaft”);

— maistru în apicultură („Meister in der Bienenwirtschaft”);

— maistru în industria forestieră („Meister in der Forstwirtschaft”);

— maistru în arboricultură forestieră („Meister in der Forstgarten-und Forstpflegewirtschaft”);

— maistru în stocarea produselor agricole („Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung”),

care reprezintă un ciclu de studii și de formare cu o durată totală de cel puțin 15 ani, din care o formare de cel puțin șase ani într-un cadru de formare structurat divizat, pe de o parte, într-o perioadă de ucenicie de cel puțin trei ani, cuprinzând o formare parțial efectuată la locul de muncă și parțial asigurată de o instituție de învățământ profesional și, pe de altă parte, într-o perioadă de stagiu de trei ani, care se încheie cu un examen de masterat care are legătură cu profesia și care conferă dreptul de a forma ucenici și de a utiliza titlul de „Meister”;

în Polonia

— instructor în domeniul instruirii profesionale practice („Nauczyciel praktycznej nauki zawodu”),

care reprezintă o formare cu o durată de:

(i) opt ani de formare de bază și cinci ani de formare profesională la nivel de liceu sau o formare echivalentă la nivel de liceu într-un domeniu relevant, urmată de o formare pedagogică cu o durată totală de cel puțin 150 de ore, de o formare în domeniul securității și igienei la locul de muncă și de doi ani de experiență profesională în profesia care urmează să fie predată sau

(ii) opt ani de formare de bază și cinci ani de formare profesională la nivel de liceu și o diplomă care să ateste absolvirea unui ciclu de formare într-o instituție de învățământ superior pedagogic tehnic sau

(iii) opt ani de formare de bază, între doi și trei ani de formare profesională de bază la nivel de liceu și cel puțin trei ani de experiență profesională, atestată printr-o o diplomă de masterat în respectiva profesie, urmată de o formare pedagogică cu o durată totală de cel puțin 150 de ore;

în Slovacia:

— maistru în domeniul pregătirii profesionale („majster odbornej výchovy”),

▼B

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 12 ani, din care opt ani de formare de bază, patru ani de instruire profesională [ciclu complet de instruire profesională la nivel de liceu și/sau o perioadă de ucenicie în ciclul (similar) de formare profesională sau de ucenicie în cauză], o experiență profesională cu o durată totală de cel puțin trei ani în domeniul formării sau uceniciei urmate și studii suplimentare în pedagogie la facultatea de pedagogie sau la o universitate tehnică, sau un ciclu complet de învățământ secundar și o perioadă de ucenicie în ciclul (similar) de formare profesională sau de ucenicie în cauză, o experiență profesională cu o durată totală de cel puțin trei ani în domeniul formării sau uceniciei urmate și studii suplimentare în pedagogie la facultatea de pedagogie sau, până la 1 septembrie 2005, o formare specializată în domeniul pedagogiei specializate, asigurată în centre metodologice de formare a maiștrilor în domeniul pregătirii profesionale în școli specializate, fără studii pedagogice suplimentare.

▼M2

2a *Maistru („Meister/Maître”) (educație și formare profesională care conduc la obținerea titlului de maistru) în următoarele profesii:*

în Germania:

— constructor și montator de structuri metalice („Metallbauer”);

— specialist în fabricarea de instrumente chirurgicale („Chirurgiemechaniker”);

— tinichigiu carosier („Karosserie- und Fahrzeugbauer”);

— mecanic auto („Kraftfahrzeugtechniker”);

— mecanic biciclete și motociclete („Zweiradmechaniker”);

— instalator frigotehnist („Kälteanlagenbauer”);

— informatician („Informationstechniker”);

— mecanic agricol („Landmaschinenmechaniker”);

— armurier („Büchsenmacher”);

— tinichigiu („Klempner”);

— instalator centrale termice („Installateur und Heizungsbauer”);

— tehnician electronist („Elektrotechniker”);

— constructor de mașini electrice („Elektromaschinenbauer”);

— constructor naval („Boots- und Schiffbauer”);

— zidar și betonist („Maurer und Betonbauer”);

— constructor și instalator de sobe și echipamente de încălzire cu aer cald („Ofen- und Luftheizungsbauer”);

— dulgher („Zimmerer”);

— acoperitor învelitor țiglă („Dachdecker”);

— constructor drumuri („Straßenbauer”);

— montator de izolații termice și acustice („Wärme-, Kälte- und Schallschutzisolierer”);

— fântânar („Brunnenbauer”);

— pietrar și sculptor („Steinmetz und Steinbildhauer”);

— stucaturist („Stuckateur”);

— zugrav vopsitor („Maler und Lackierer”);

— constructor de schelării („Gerüstbauer”);

▼M2

— hornar („Schornsteinfeger”);

— confecționer și reparator de instrumente și aparate de precizie („Feinwerkmechaniker”);

— tâmplar („Tischler”);

— frânghier („Seiler”);

— brutar („Bäcker”);

— patiser („Konditor”);

— măcelar („Fleischer”);

— frizer („Frisör”);

— geamgiu („Glaser”);

— sticlar suflător și prelucrător de obiecte din sticlă („Glasbläser und Glasapparatebauer”);

— mecanic vulcanizator și reparator pneuri („Vulkaniseur und Reifenmechaniker”);

în Luxemburg:

— brutar patiser („boulanger-pâtissier”);

— patiser-preparator ciocolată-cofetar-preparator înghețată („pâtissier-chocolatier-confiseur-glacier”);

— măcelar carmangiu („boucher-charcutier”);

— măcelar carmangiu măcelar de carne de cal („boucher-charcutier-chevalin”);

— șef de unitate de alimentație („traiteur”);

— morar („meunier”);

— croitor („tailleur-couturier”);

— modistă pălărier („modiste-chapelier”);

— blănar („fourreur”);

— cizmar pantofar („bottier-cordonnier”)å;

— ceasornicar („horloger”);

— bijutier aurar („bijoutier-orfèvre”);

— frizer („coiffeur”);

— estetician („esthéticien”);

— specialist în mecanică generală („mécanicien en mécanique générale”);

— instalator de lifturi, ascensoare pentru mărfuri, scări mecanice și echipamente de manipulare („installateur d'ascenseurs, de monte-charges, d'escaliers mécaniques et de matériel de manutention”);

— armurier („armurier”);

— fierar („forgeron”);

— mecanic utilaje și instalații industriale și de construcții („mécanicien de machines et de matériels industriels et de la construction”);

— mecanic electronist automobile și motociclete („mécanicien-électronicien d'autos et de motos”);

— constructor carosier („constructeur réparateur de carosseries”);

— reparator și vopsitor de autovehicule („débosseleur-peintre de véhicules automoteurs”);

— bobinator („bobineur”);

— specialist în instalații și aparatură audiovizuală („électronicien d'installations et d'appareils audiovisuels”);

▼M2

— electronist rețele de televiziune prin cablu („constructeur réparateur de réseaux de télédistribution”);

— electronist birotică și informatică („électronicien en bureautique et en informatique”);

— mecanic de mașini și materiale agricole și viticole („mécanicien de machines et de matériel agricoles et viticoles”);

— arămar („chaudronnier”);

— galvanotipist („galvaniseur”);

— specialist în automobile („expert en automobiles”);

— antreprenor în construcții („entrepreneur de construction”);

— antreprenor drumuri și pavaje („entrepreneur de voirie et de pavage”);

— constructor de șape („confectionneur de chapes”);

— antreprenor izolații termice, acustice și de etanșare („entrepreneur d'isolations thermiques, acoustiques et d'étanchéité”);

— specialist în instalații de încălzire și tehnico sanitare („installateur de chauffage-sanitaire”);

— instalator aparate frigorifice („installateur frigoriste”);

— electrician („électricien”);

— instalator firme luminoase („installateur d'enseignes lumineuses”);

— electronist în comunicare și informatică („électronicien en communication et en informatique”);

— instalator sisteme de alarmă și de securitate („installateur de systèmes d'alarmes et de sécurité”);

— tâmplar ebenist („menuisier-ébéniste”);

— parchetar („parqueteur”);

— instalator elemente prefabricate („poseur d'éléments préfabriqués”);

— fabricant instalator de obloane, jaluzele, marchize și storuri („fabricant poseur de volets, de jalousies, de marquises et de store”);

— antreprenor construcții metalice („entrepreneur de constructions métalliques”);

— constructor cuptoare („constructeur de fours”);

— țiglar tinichigiu („couvreur-ferblantier”);

— dulgher („charpentier”);

— marmurier cioplitor în piatră („marbrier-tailleur de pierres”);

— faianțar („carreleur”);

— constructor specializat în plafoane și fațade („plafonneur-façadier”);

— pictor decorator („peintre-décorateur”);

— geamgiu oglindar („vitrier-miroitier”);

— tapițer decorator („tapissier-décorateur”);

— constructor instalator de șemineuri și sobe din faianță („constructeur poseur de cheminées et de poêles en faïence”);

— tipograf („imprimeur”);

— operator media („opérateur média”);

▼M2

— stereotipar („sérigraphe”);

— legător („relieur”);

— tehnician specializat în materialul medico-chirurgical („mécanicien de matériel médico-chirurgical”);

— instructor auto („instructeur de conducteurs de véhicules automoteurs”);

— constructor instalator pardoseli și acoperișuri metalice („fabricant poseur de bardages et toitures métalliques”);

— fotograf („photographe”);

— constructor reparator instrumente muzicale („fabricant réparateur d'instruments de musique”);

— instructor de înot („instructeur de natation”);

în Austria:

— șef de șantier pentru execuția lucrărilor („Baumeister hinsichtl. der ausführenden Tätigkeiten”);

— brutar („Bäcker”);

— fântânar („Brunnenmeister”);

— acoperitor învelitor țiglă („Dachdecker”);

— tehnician electronist („Elektrotechniker”);

— măcelar („Fleischer”);

— frizer și peruchier (stilist) [„Friseur und Perückenmacher (Stylist)”];

— instalator instalații tehnico sanitare și de gaze („Gas- und Sanitärtechnik”);

— geamgiu („Glaser”);

— trăgător șlefuitor sticlă plată („Glasbeleger und Flachglasschleifer”);

— sticlar suflător și prelucrător de obiecte din sticlă („Glasbläser und Glasapparatebauer”);

— șlefuitor și tăietor de sticlă cu goluri (activități artizanale asociate) [„Hohlglasschleifer und Hohlglasveredler (verbundenes Handwerk)”];

— sobar („Hafner”);

— tehnician de încălzire („Heizungstechnik”);

— instalator instalații de ventilare (activități artizanale asociate) [„Lüftungstechnik (verbundenes Handwerk)”];

— instalator instalații de refrigerare și climatizare („Kälte- und Klimatechnik”);

— electronist rețele de comunicații („Kommunikationselektronik”);

— patiser, inclusiv preparatorii de turtă dulce și dulciuri glasate, înghețată și produse din ciocolată [„Konditor (Zuckerbäcker) einschl. der Lebzelter und der Kanditen- Gefrorenes- und -Schokoladewarenerzeugung”];

— mecanic auto („Kraftfahrzeugtechnik”);

— carosier, inclusiv tinichigiu și vopsitor de caroserii (activități artizanale asociate) [„Karosseriebauer einschl. Karosseriespengler u. -lackierer (verbundenes Handwerk)”];

— prelucrarea materialelor plastice („Kunststoffverarbeitung”);

— zugrav decorator („Maler und Anstreicher”);

— lăcuitor („Lackierer”);

▼M2

— aurar (suflare și decorare cu aur) („Vergolder und Staffierer”);

— fabricant de insigne și de firme (activități artizanale asociate) [„Schilderherstellung (verbundenes Handwerk)”];

— tehnician mecatronist în domeniul construcției de aparate electrice și al automatizării („Mechatroniker f. Elektromaschinenbau u. Automatisierung”);

— tehnician mecatronist în domeniul electronicii („Mechatroniker f. Elektronik”);

— tehnician în birotică și sisteme informatice („Büro- und EDV-Systemtechnik”);

— tehnician mecatronist în domeniul tehnologiei mașinilor și al fabricației de mașini („Mechatroniker f. Maschinen- und Fertigungstechnik”);

— tehnician mecatronist în domeniul echipamentelor medicale (activități artizanale asociate) [„Mechatroniker f. Medizingerätetechnik (verbundenes Handwerk)”];

— tehnician în ingineria suprafețelor („Oberflächentechnik”);

— artizan în arta metalului (activități artizanale asociate) [„Metalldesign (verbundenes Handwerk)”];

— lăcătuș („Schlosser”);

— fierar („Schmied”);

— tehnician în domeniul mașinilor agricole („Landmaschinentechnik”);

— instalator („Spengler”);

— arămar (activități artizanale asociate) [„Kupferschmied (verbundenes Handwerk)”];

— maistru cioplitor în marmură, inclusiv fabricant de pietre artificiale și de terrazzo – mozaic („Steinmetzmeister einschl. Kunststeinerzeugung und Terrazzomacher”);

— stucaturist și lucrător în ghips („Stukkateur und Trockenausbauer”);

— tâmplar („Tischler”);

— tehnician machetist („Modellbauer”);

— dogar („Binder”);

— strungar („Drechsler”);

— constructor de vapoare („Bootsbauer”);

— sculptor (activități artizanale asociate) [„Bildhauer (verbundenes Handwerk)”];

— mecanic vulcanizator („Vulkaniseur”);

— armurier (inclusiv comerțul cu arme) [„Waffengewerbe (Büchsenmacher) einschl. des Waffenhandels”];

— specialist în izolație termică, acustică și antiincendiu („Wärme- Kälte- Schall- und Branddämmer”);

— maistru dulgher pentru execuția lucrărilor („Baumeister hinsichtl. der ausführenden Tätigkeiten”),

care reprezintă un ciclu de cursuri de formare profesională cu o durată totală de cel puțin treisprezece ani, inclusiv un curs de formare de cel puțin trei ani efectuat într-un cadru structurat, asigurat, parțial, de întreprindere și, parțial, de o instituție specializată de formare profesională, care se încheie cu un examen, precum și o formare teoretică și practică de cel puțin un an de meșter artizan. Promovarea examenului de meșter artizan conferă dreptul de a exercita profesia în calitate de persoană independentă, de a forma ucenici și de a utiliza titlul de „maistru”„Meister/Maître”).

▼B

3. *Domeniul maritim*

▼M3

*(a) Transportul maritim*

Următoarele formări:

în Letonia:

— inginer electrician la bordul navelor („kuģu elektromehāniķis”);

— operator pentru aparate frigorifice („kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists”);

în Țările de Jos:

— funcționar destinat serviciului de ajutor trafic maritim („VTS functionarist”),

care reprezintă o formare:

— în Letonia:

(i) pentru inginer electrician la bordul navelor („kuģu elektromehāniķis”):

1. persoană în vârstă de cel puțin 18 ani;

2. care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 12 ani și jumătate, dintre care cel puțin nouă ani de formare de bază și cel puțin trei ani de instruire profesională. De asemenea, este necesară efectuarea unui serviciu pe mare de cel puțin șase luni în calitate de electrician pe navă sau de asistent al inginerului electrician de la bordul navelor cu o putere mai mare de 750 kW. Formarea profesională se încheie cu un examen special organizat de autoritatea competentă, în conformitate cu programa de formare aprobată de Ministerul Transporturilor;

(ii) pentru operator pentru aparate frigorifice („kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists”):

1. persoană în vârstă de cel puțin 18 ani;

2. care reprezintă o formare cu o durată de cel puțin 13 ani, cuprinzând cel puțin nouă ani de formare de bază și cel puțin trei ani de instruire profesională. De asemenea, este necesară efectuarea unui serviciu pe mare de cel puțin 12 luni în calitate de asistent al inginerului specializat în domeniul frigorific. Formarea profesională se încheie cu un examen special, organizat de autoritatea competentă, în conformitate cu programa de formare aprobată de Ministerul Transporturilor.

— în Țările de Jos:

O formare cu o durată totală de cel puțin 15 ani, incluzând cel puțin trei ani de instruire profesională superioară (HBO) sau de instruire profesională secundară (MBO), completată de cicluri de specializare la nivel național sau regional, fiecare incluzând cel puțin 12 săptămâni de instruire teoretică și care se încheie cu un examen.

▼B

*(b) Pescuitul maritim:*

Următoarele formări:

în Germania:

— căpitan, pescuit la mare adâncime („Kapitaen BG/Fischerei”);

— căpitan, pescuit de coastă („Kapitaen BK/Fischerei”);

— ofițer de punte, pescador de mare adâncime („Nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei”);

— ofițer de punte, vas de coastă („Nautischer Schiffsoffizier BKW/Fischerei”);

▼B

în Țările de Jos:

— șef de cart/mecanic V („stuurman werktuigkundige V”);

— mecanic IV (pescador) („werktuigkundige IV visvaart”);

— șef de cart IV (pescador) („stuurman IV visvaart”);

— șef de cart/mecanic IV („stuurman werktuigkundige VI”),

care reprezintă o formare:

— în Germania, cu o durată totală cuprinsă între 14 și 18 ani, dintre care un ciclu de trei ani de formare profesională de bază și un an de serviciu pe mare, urmate de unul sau doi ani de formare profesională specializată completată, după caz, de doi ani de experiență în navigație;

— în Țările de Jos, care cuprinde un ciclu variind între 13 și 15 ani, dintre care cel puțin doi ani sunt efectuați într-o instituție de formare profesională specializată, urmat de o perioadă de practică profesională de 12 luni,

și este recunoscută de Convenția Torremolinos (Convenția internațională din 1977 privind securitatea navelor de pescuit).

4. *Domeniul tehnic*

Următoarele formări:

în Republica Cehă:

— tehnician autorizat, constructor autorizat („autorizovaný technik, autorizovaný stavitel”),

care reprezintă o formare profesională cu o durată de cel puțin nouă ani, dintre care patru ani de formare tehnică într-o instituție de învățământ secundar, care se încheie cu examenul „maturitní zkouška”, și cinci ani de experiență profesională, care se încheie cu un test de calificare profesională pentru a exercita activitățile profesionale selectate din domeniul construcțiilor [în conformitate cu Legea nr. 50/1976 Sb. (legea privind construcțiile) și Legea nr. 360/1992 Sb];

— mecanic vehicul feroviar („fyzická osoba řídící drážní vozidlo”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 12 ani, dintre care cel puțin opt ani de formare de bază și cel puțin patru ani de formare profesională într-o instituție de învățământ secundar, care se încheie cu examenul „maturitní zkouška”, urmat de examenul de stat privind propulsia vehiculelor;

— revizor cale ferată („drážní revizní technik”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 12 ani, dintre care cel puțin opt ani de formare de bază și cel puțin patru ani de instruire profesională într-o instituție de învățământ secundar în domeniul mecanicii sau al electronicii, care se încheie cu examenul „maturitní zkouška”;

— instructor școlar auto („učitel autoškoly”),

persoană în vârstă de cel puțin 24 de ani; care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 12 ani, dintre care cel puțin opt ani de formare de bază și cel puțin patru ani de instruire profesională într-o instituție de învățământ secundar în domeniul circulației sau al mecanicii, care se încheie cu examenul „maturitní zkouška”;

— tehnician de stat însărcinat cu revizia tehnică a automobilului („kontrolní technik STK”),

▼B

persoană în vârstă de cel puțin 21 de ani; care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 12 ani, dintre care cel puțin opt ani de formare de bază și cel puțin patru ani de instruire profesională într-o instituție de învățământ secundar, care se încheie cu examenul „maturitní zkouška” și urmată de cel puțin doi ani de practică tehnică. Persoana în cauză trebuie să dețină un permis de conducere, să nu aibă antecedente penale, să fi urmat o formare specială de tehnician de stat cu o durată de cel puțin 120 de ore și să fi promovat examenul final;

— mecanic responsabil cu controlul emisiilor vehiculelor („mechanik měření emisí”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 12 ani, dintre care cel puțin opt ani de formare de bază și cel puțin patru ani de instruire profesională într-o instituție de învățământ secundar, care se încheie cu examenul „maturitní zkouška”; de asemenea, candidatul trebuie să urmeze cel puțin trei ani de practică tehnică și o formare specială de mecanic responsabil cu controlul emisiilor vehiculelor, cu o durată de opt ore, și să promoveze examenul final;

— căpitan, categoria I („kapitán I. třídy”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 15 ani, dintre care opt ani de formare de bază și trei ani de instruire profesională, care se încheie cu examenul „maturitní zkouška”, și urmată de un examen de obținere a unui certificat de aptitudini. Formarea profesională trebuie să fie urmată de patru ani de experiență profesională, care se încheie cu un examen;

— restaurator de monumente reprezentând lucrări artizanale („restaurátor památek, které jsou díly uměleckých řemesel”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de 12 ani, în cazul în care se urmează ciclul complet de formare tehnică la nivel de liceu în domeniul restaurării; sau studii cu o durată cuprinsă între 10 și 12 ani într-un ciclu de formare conex, plus cinci ani de experiență profesională, în cazul în care se urmează ciclul complet de formare tehnică la nivel de liceu, care se încheie cu examenul „maturitní zkouška”, sau opt ani de experiență profesională, în cazul în care se urmează ciclul de formare tehnică la nivel de liceu, care se încheie cu un examen final;

— restaurator de opere de artă care nu sunt monumente și care sunt conservate în colecțiile muzeelor și galeriilor, precum și de alte obiecte cu valoare culturală („restaurátor děl výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uložena ve sbírkách muzeí a galerií, a ostatních předmětů kulturní hodnoty”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de 12 ani, plus cinci ani de experiență profesională, în cazul unui ciclu complet de formare tehnică la nivel de liceu urmat în domeniul restaurării și care se încheie cu examenul „maturitní zkouška”;

— responsabil cu gestionarea deșeurilor („odpadový hospodář”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 12 ani, dintre care cel puțin opt ani de formare de bază și cel puțin patru ani de instruire profesională într-o instituție de învățământ secundar, care se încheie cu examenul „maturitní zkouška” și minimum cinci ani de experiență în domeniul gestionării deșeurilor, dobândită în decursul ultimilor 10 ani;

— tehnician șef minier („technický vedoucí odstřelů”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 12 ani, dintre care cel puțin opt ani de formare inițială și cel puțin patru ani de instruire profesională într-o instituție de învățământ secundar, care se încheie cu examenul „maturitní zkouška”,

▼B

urmată de:

doi ani în calitate de artificier în subteran (pentru activitățile din subteran) și un an în calitate de artificier la suprafață (pentru activitățile la suprafață), inclusiv șase luni ca ajutor de artificier;

un ciclu de 100 de ore de instruire teoretică și practică, urmat de un examen susținut în fața autorității locale competente din sectorul minier;

experiență profesională de șase luni sau mai mult în domeniul organizării și executării exploziilor miniere de mare importanță;

un ciclu de 32 de ore de instruire teoretică și practică, urmat de un examen susținut în fața autorității cehe competente în sectorul minier;

▼M2

_____

▼B

în Letonia:

— ajutor mecanic de locomotivă [„vilces līdzekļa vadītāja (mašīnista) palīgs”],

persoană în vârstă de cel puțin 18 ani; care reprezintă o formare cu o durată totală de 12 ani, dintre care cel puțin opt ani de formare de bază și cel puțin patru ani de instruire profesională. Formarea profesională se încheie cu un examen special, organizat de angajator. Obținerea unui certificat de aptitudini eliberat de autoritatea competentă pentru cinci ani;

în Țările de Jos:

— executor judecătoresc („gerechtsdeurwaarder”);

— tehnician protezist-ortezist („tandprotheticus”),

care reprezintă un ciclu de studii și formare profesională:

(i) în cazul executorului judecătoresc („gerechtsdeurwaarder”), cu o durată totală de cel puțin 19 ani, dintre care opt ani de învățământ obligatoriu, urmați de opt ani de ciclu de studii secundare, dintre care patru ani de studii tehnice, care se încheie cu un examen de stat, completate de trei ani de instruire teoretică și practică axată pe exercitarea profesiei;

(ii) în cazul tehnicianului protezist-ortezist („tandprotheticus”), cu o durată totală de cel puțin 15 ani pe bază de program integral și trei ani la cursuri cu frecvență parțială, dintre care opt ani de învățământ primar, patru ani de învățământ secundar general și trei ani de formare profesională, incluzând instruire teoretică și practică ca tehnician dentar, completate printr-o formare de trei ani la cursuri cu frecvență parțială ca tehnician protezist-ortezist, care se încheie cu un examen;

în Austria:

— pădurar („Förster”);

— consultant tehnic („Technisches Büro”);

— intermediar de forță de muncă („Überlassung von Arbeitskräften – Arbeitsleihe”);

— agent de plasare a forței de muncă („Arbeitsvermittlung”);

— consilier de investiții („Vermögensberater”);

— detectiv particular („Berufsdetektiv”);

— agent de pază („Bewachungsgewerbe”);

▼B

— agent imobiliar („Immobilienmakler”);

— administrator de imobil („Immobilienverwalter”);

— promotor constructor, promotor imobiliar („Bauträger, Bauorganisator, Baubetreuer”);

— birou recuperări creanțe („Inkassobüro/Inkassoinstitut”),

care reprezintă un ciclu de studii și de formare cu o durată totală de cel puțin 15 ani, dintre care opt ani de învățământ obligatoriu, urmați de cel puțin cinci ani de studii secundare tehnice sau comerciale, care se încheie printr-un examen tehnic sau comercial (nivel de maturitate), completate de cel puțin doi ani de educație și de formare la locul de muncă, care se încheie printr-un examen profesional;

— consilier în asigurări („Berater in Versicherungsangelegenheiten”),

care reprezintă un ciclu de studii și de formare cu o durată totală de 15 ani, dintre care o formare de șase ani într-un cadru de formare organizat, divizată într-o perioadă de ucenicie de trei ani și o perioadă de practică și de formare de trei ani, care se încheie cu un examen;

— antreprenor proiectant („Planender Baumeister”);

— maistru tâmplar proiectant („Planender Zimmermeister”),

care reprezintă un ciclu de studii și de formare cu durata totală de cel puțin 18 ani, dintre care o formare profesională de cel puțin nouă ani, divizată în patru ani de studii tehnice secundare și cinci ani de practică și de formare profesională, care se încheie cu un examen profesional ce conferă dreptul de a exercita profesia și de a forma ucenici, în măsura în care această formare se referă la dreptul de a întocmi planuri, de a efectua calcule tehnice și de a supraveghea lucrările de construcții („privilegiul Maria-Tereza”);

— contabil comercial („Gewerblicher Buchhalter”), în temeiul Gewerbeordnung 1994 (Legea din 1994 privind comerțul, artizanatul și industria);

— contabil independent („Selbständiger Buchhalter”), în temeiul Bundesgesetz über die Wirtschaftstreuhandberufe 1999 (Legea din 1999 privind profesiile din domeniul contabilității publice);

în Polonia:

— tehnician revizie tehnică auto de bază într-un service auto („diagnosta przeprowadzający badania techniczne w stacji kontroli pojazdów o podstawowym zakresie badań”),

care reprezintă o formare de bază cu o durată de opt ani și o formare tehnică de cinci ani într-o instituție de învățământ secundar, în domeniul automobilelor, o formare de bază în domeniul reviziei auto (51 de ore) și promovarea unui examen de calificare, precum și trei ani de practică într-un service auto sau într-un garaj;

— tehnician revizie tehnică auto într-un service auto regional („diagnosta przeprowadzający badania techniczne pojazdu w okręgowej stacji kontroli pojazdów”),

care reprezintă o formare de bază cu o durată de opt ani și o formare tehnică de cinci ani într-o instituție de învățământ secundar, în domeniul automobilelor, o formare de bază în domeniul reviziei auto (51 de ore) și promovarea unui examen de calificare, precum și patru ani de practică într-un service auto sau într-un garaj;

▼B

— tehnician revizie tehnică auto („diagnosta wykonujący badania techniczne pojazdów w stacji kontroli pojazdów”),

care reprezintă:

(i) o formare de bază cu o durată de opt ani și o formare tehnică de cinci ani într-o instituție de învățământ secundar, în domeniul auto, precum și patru ani de practică atestată într-un service auto sau într-un garaj sau

(ii) o formare de bază cu o durată de opt ani și o formare tehnică de cinci ani într-o instituție de învățământ secundar, într-un alt domeniu decât cel auto, precum și opt ani de practică atestată într-un service auto sau într-un garaj și o formare completă, cuprinzând o formare de bază și o formare specializată care să totalizeze 113 ore și să includă examene pentru fiecare nivel.

Durata în ore și conținutul general al cursurilor speciale din cadrul formării complete de tehnician sunt precizate în mod distinct în Regulamentul Ministerului Infrastructurilor din 28 noiembrie 2002 privind cerințele exacte aplicabile tehnicienilor (JO din 2002, nr. 208, articolul 1769;

▼M7

— acar („dyżurny ruchu”),

care reprezintă:

(i) o formare de bază cu o durată de opt ani și o instruire profesională de patru ani într-o instituție de învățământ secundar cu specializare în domeniul transportului feroviar, precum și un ciclu de formare de 45 de zile care pregătește pentru exercitarea profesiei de acar și promovarea examenului de calificare; sau

(ii) o formare de bază cu o durată de opt ani și o instruire profesională de cinci ani într-o instituție de învățământ secundar cu specializare în domeniul transportului feroviar, precum și un ciclu de formare de 63 de zile care pregătește pentru exercitarea profesiei de acar și promovarea examenului de calificare; sau

(iii) o formare de bază cu o durată de opt ani și o instruire profesională de cinci ani într-o instituție de învățământ secundar cu specializare în domeniul transportului feroviar, precum și un ciclu de formare de 29 de zile care pregătește pentru exercitarea profesiei de acar, o perioadă de probă de cinci zile sub supraveghere și promovarea examenului de calificare; sau

(iv) o formare de bază cu o durată de șase ani, o instruire profesională cu o durată de trei ani într-o instituție de învățământ gimnazial, o instruire profesională de trei ani într-o instituție de învățământ secundar cu specializare în domeniul transportului feroviar, precum și un ciclu de formare de 29 de zile care pregătește pentru exercitarea profesiei de acar, o perioadă de probă de cinci zile sub supraveghere și promovarea examenului de calificare.

— șef de tren („kierownik pociągu”),

care reprezintă:

(i) o formare de bază cu o durată de opt ani și o instruire profesională de cinci ani într-o instituție de învățământ secundar cu specializare în domeniul transportului feroviar, precum și un ciclu de formare de 22 de zile care pregătește pentru exercitarea profesiei de șef de tren, o perioadă de probă de trei zile sub supraveghere și promovarea examenului de calificare; sau

▼M7

(ii) o formare de bază cu o durată de şase ani, o instruire profesională cu o durată de trei ani într-o instituţie de învăţământ gimnazial, o instruire profesională de trei ani într-o instituţie de învăţământ secundar cu specializare în domeniul transportului feroviar, precum şi un ciclu de formare de 22 de zile care pregăteşte pentru profesia de şef de tren, o perioadă de probă de trei zile sub supraveghere şi promovarea examenului de calificare.

— inginer în domeniul navigaţiei fluviale („mechanik statkowy żeglugi śródlądowej”),

care reprezintă:

(i) o formare de bază cu o durată de opt ani şi o instruire profesională de cinci ani într-o instituţie de învăţământ secundar cu specializare în inginerie în domeniul navigaţiei fluviale, precum şi o experienţă profesională de 24 de luni, dintre care cel puţin 18 luni de experienţă în operarea sistemelor cu propulsie mecanică şi a sistemelor auxiliare pe nave fluviale şi şase luni care pot implica experienţă în repararea motoarelor cu ardere internă pe şantiere navale sau în ateliere specializate, precum şi promovarea examenului de calificare; sau

(ii) o formare de bază cu o durată de şase ani, o instruire profesională cu o durată de trei ani într-o instituţie de învăţământ gimnazial, o instruire profesională de trei ani într-o instituţie de învăţământ secundar cu specializare în inginerie în domeniul navigaţiei fluviale, precum şi o experienţă profesională de 24 de luni, dintre care cel puţin 18 luni de experienţă în operarea sistemelor cu propulsie mecanică şi a sistemelor auxiliare pe nave fluviale şi şase luni care pot implica experienţă în repararea motoarelor cu ardere internă pe şantiere navale sau în ateliere specializate, precum şi promovarea examenului de calificare.

▼B

5. *Cicluri de formare din Regatul Unit, acreditate ca „National Vocational Qualifications” sau ca „Scottish Vocational Qualifications”*

Formările pentru activităţile de:

— asistent veterinar autorizat („listed veterinary nurse”);

— inginer electrician minier („mine electrical engineer”);

— inginer mecanic minier („mine mechanical engineer”);

— terapeut dentar („dental therapist”);

— asistent stomatolog („dental hygienist”);

— optician cu drept de a elibera reţete („dispensing optician”);

— director adjunct minier („mine deputy”);

— administrator judiciar („insolvency practitioner”);

— conveyancer autorizat („licensed conveyancer”);

▼M3

_____

▼B

— tehnician calificat în domeniul gestionării deşeurilor („certified technically competent person in waste management”);

care conduc la obţinerea de calificări recunoscute ca „National Vocational Qualifications” (NVQ) sau recunoscute în Scoţia ca „Scottish Vocational Qualifications”, care se situează la nivelurile 3 şi 4 ale „National Framework of Vocational Qualifications” din Regatul Unit.

▼B

Nivelurile 3 și 4 se definesc după cum urmează:

— nivelul 3: calificare într-un spectru larg de activități realizate într-o varietate de situații, multe dintre ele fiind complexe, și nu de rutină. Răspunderea și autonomia sunt considerabile, iar funcțiile exercitate la acest nivel includ deseori supravegherea sau încadrarea altor persoane;

— nivelul 4: calificare într-un spectru larg de activități complexe, tehnice sau specializate, realizate într-o varietate de situații și care implică un grad important de răspundere personală și de autonomie. Funcțiile exercitate la acest nivel includ deseori responsabilitatea pentru lucrările realizate de alte persoane și alocarea resurselor.

▼B

*ANEXA III*

**Lista formărilor reglementate, prevăzute la articolul 13 alineatul (2) paragraful al treilea**

În Regatul Unit:

Formările reglementate care conduc la obținerea calificărilor recunoscute ca „National Vocational Qualifications” (NVQ) sau recunoscute în Scoția ca „Scottish Vocational Qualifications”, care se situează la nivelurile 3 și 4 ale „National Framework of Vocational Qualifications” din Regatul Unit.

Aceste niveluri se definesc după cum urmează:

— nivelul 3: calificare într-un spectru larg de activități realizate într-o varietate de situații, multe dintre ele fiind complexe, și nu de rutină. Răspunderea și autonomi sunt considerabile, iar funcțiile exercitate la acest nivel includ deseori supravegherea sau încadrarea altor persoane;

— nivelul 4: calificare într-un spectru larg de activități, complexe, tehnice sau specializate, realizate într-o varietate de situații și care implică un grad important de răspundere personală și de autonomie. Funcțiile exercitate la acest nivel includ deseori responsabilitatea pentru lucrările realizate de alte persoane și alocarea resurselor.

În Germania:

Următoarele formări reglementate:

— formările reglementate care pregătesc pentru profesiile de asistent tehnic [„technische(r) Assistent(in)”] și de asistent comercial [„kaufmännische(r) Assistent(in)”] și pentru profesiile sociale („soziale Berufe”), precum și pentru profesia de instructor logoped și de tehnică a respirației [„staatlich geprüfte(r) Atem-, Sprech- und Stimmlehrer(in)”] cu diplomă de stat, cu o durată totală de cel puțin 13 ani, care presupun absolvirea primului ciclu de formare secundară (mittlerer Bildungsabschluss) și care cuprind:

  (i) fie cel puțin trei ani ([1]) de formare profesională într-o școală specializată („Fachschule”), care se încheie cu un examen, completată eventual printr-un ciclu de specializare de unul sau doi ani, care se încheie cu un examen;

  (ii) fie cel puțin doi ani și jumătate într-o școală specializată („Fachschule”), care se încheie cu un examen și completați printr-o practică profesională de cel puțin șase luni sau un stagiu profesional de cel puțin șase luni într-o instituție autorizată;

  (iii) fie cel puțin doi ani într-o școală specializată („Fachschule”), care se încheie cu un examen, completați printr-o practică profesională de cel puțin un an sau un stagiu profesional de cel puțin un an într-o instituție autorizată;

— formările reglementate pentru tehnicieni [„Techniker(in)”], economiști în gestiunea economică [„Betriebswirt(in)”], designeri [„Gestalter(in)”] și asistenți familiali [„Familienpfleger(in)”] cu diplomă de stat [„staatlich geprüfte(r)”], cu o durată totală de cel puțin 16 ani, care presupun absolvirea învățământului obligatoriu sau a unei formări echivalente (cu o durată de minimum nouă ani), precum și absolvirea unei formări într-o școală profesională („Berufsschule”) de cel puțin trei ani, cuprinzând, la încheierea unei practici profesionale de cel puțin doi ani, o formare pe bază de program integral de cel puțin doi ani sau o formare la cursuri cu frecvență parțială cu aceeași durată;

([1]) Durata minimă de trei ani se poate reduce în cazul în care persoana în cauză deține calificarea necesară pentru a avea acces la universitate („Abitur”), și anume 13 ani de formare prealabilă, sau calificarea necesară pentru a avea acces la „Fachhochschule” („Fachhochschulreife”), și anume 12 ani de formare prealabilă.

▼B

— formările reglementate și formările continue reglementate, cu o durată totală de cel puțin 15 ani, care presupun, în general, încheierea școlarizării obligatorii (cu o durată de minimum nouă ani) și o formare profesională (în general trei ani) care cuprind, în general, o practică profesională de cel puțin doi ani (în general trei ani), precum și un examen în cadrul formării continue, pentru a cărui pregătire se asigură, în general, un curs de formare, fie în paralel cu practica profesională (cel puțin 1 000 de ore), fie pe bază de program integral (cel puțin un an).

Autoritățile germane aduc la cunoștința Comisiei și celorlalte state membre o listă a ciclurilor de formare prevăzute de prezenta anexă.

În Țările de Jos:

▼M2

Cursurile reglementate de formare profesională care corespund nivelului de calificare 3 sau 4 din registrul național central al cursurilor de formare profesională stabilit de legea privind educația și învățământul profesional sau al unor cursuri de formare mai vechi cu un nivel echivalent de calificare.

Nivelurile 3 și 4 ale structurii de calificare corespund descrierilor următoare:

— Nivelul 3: Responsabilitatea aplicării și a combinării procedurilor standardizate. Combinarea sau conceperea procedurilor în funcție de activitățile de organizare sau de pregătire a muncii. Aptitudinea de a justifica aceste activități față de colegii săi (fără legătură ierarhică). Responsabilitatea ierarhică de monitorizare și susținere a aplicării cu ajutorul altor proceduri standardizate sau automatizate de rutină. Acest nivel se referă în principal la competențe și cunoștințe profesionale.

— Nivelul 4: Responsabilitatea îndeplinirii sarcinilor atribuite, precum și combinarea sau conceperea unor noi proceduri. Aptitudinea de a justifica aceste activități față de colegii săi (fără legătură ierarhică). Responsabilitatea ierarhică explicită privind planificarea și/sau administrarea și/sau organizarea și/sau dezvoltarea întregului ciclu de producție. Acest nivel se referă la competențe și cunoștințe specializate și/sau care nu sunt inerente profesiei.

Cele două niveluri corespund unor cicluri de cursuri reglementate de o durată totală de cel puțin cincisprezece ani, care presupun finalizarea cu succes a unui ciclu de opt ani de educație elementară urmat de un ciclu pregătitor de patru ani de învățământ profesional secundar („VMBO”), la care se adaugă cel puțin trei ani de cursuri de formare de nivelul 3 sau 4 într-o instituție de învățământ profesional mediu („MBO”), încheiate cu un examen. [Durata medie a formării profesionale poate fi redusă de la trei ani la doi ani, în cazul în care persoana interesată are calificarea necesară pentru a fi admisă la universitate (paisprezece ani de formare preliminară) sau pentru a fi admisă la o instituție superioară de profil (treisprezece ani de formare preliminară)].

Autoritățile Țărilor de Jos aduc la cunoștința Comisiei și celorlalte state membre lista cursurilor de formare vizate de prezenta anexă.

▼B

În Austria:

— formările asigurate în cadrul instituțiilor de învățământ profesional superior („Berufsbildende Höhere Schulen”) și al instituțiilor de învățământ superior în domeniul agriculturii și silviculturii („Höhere Land- und Forstwirtschaftliche Lehranstalten”), inclusiv cele de tip special („einschließlich der Sonderformen”), a căror structură și al căror nivel sunt stabilite prin acte cu putere de lege și acte administrative.

Aceste formări au o durată de cel puțin 13 ani și includ o formare profesională de cinci ani, care se încheie cu un examen final, a cărui absolvire constituie dovada competenței profesionale;

▼B

— formările asigurate în școlile pentru maiștri („Meisterschulen”), la cursurile pentru maiștri („Meisterklassen”), în școlile de formare a maiștrilor în sectorul industrial („Werkmeisterschulen”) sau în școlile de formare a maiștrilor în domeniul construcțiilor („Bauhandwerkerschulen”), a căror structură și nivel sunt stabilite prin acte cu putere de lege și acte administrative.

Aceste formări au o durată totală de cel puțin 13 ani, cuprinzând nouă ani de învățământ obligatoriu, urmați fie de cel puțin trei ani de formare profesională într-o școală specializată, fie de cel puțin trei ani de formare alternativă în cadrul unei întreprinderi și al unei instituții de învățământ profesional („Berufsschule”), ambele încheindu-se cu un examen și completate prin absolvirea unei formări de cel puțin un an într-o școală pentru maiștri („Meisterschule”), la cursurile pentru maiștri („Meisterklassen”), într-o școală de formare a maiștrilor în sectorul industrial („Werkmeisterschulen”) sau într-o școală de formare a maiștrilor în domeniul construcțiilor. În majoritatea cazurilor, durata totală a formării este de cel puțin 15 ani, inclusiv perioade de experiență profesională care fie precedă ciclurile de formare în cadrul instituțiilor, fie sunt urmate de cursuri cu frecvență redusă (cel puțin 960 de ore).

Autoritățile austriece aduc la cunoștința Comisiei și celorlalte state membre lista ciclurilor de formare prevăzute în prezenta anexă.

▼B

*ANEXA IV*

**Activități pe categorii de experiență profesională prevăzute la articolele 17, 18 și 19**

**Lista I**

**Grupe care intră sub incidența Directivei 64/427/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 69/77/CEE, și a directivelor 68/366/CEE și 82/489CEE**

*1*

*Directiva 64/427/CEE*

*(Directiva de liberalizare 64/429/CEE)*

*Nomenclatorul NICE (corespunzător grupelor principale ISIC 23-40)*

| | | |
|---|---|---|
| Grupa | 23 | Producția de textile |
| | 232 | Fabricarea și prelucrarea de materiale textile pe mașini pentru lână cardată |
| | 233 | Fabricarea și prelucrarea materialelor textile pe mașini pentru bumbac |
| | 234 | Fabricarea și prelucrarea materialelor textile pe mașini pentru mătase |
| | 235 | Fabricarea și prelucrarea materialelor textile pe mașini pentru in și cânepă |
| | 236 | Alte industrii de fibre textile (iută, fibre dure etc.), funii și frânghii |
| | 237 | Fabricarea de obiecte tricotate și croşetate |
| | 238 | Finisaje textile |
| | 239 | Alte industrii textile |
| Grupa | 24 | Producția de încălțăminte, alte articole de confecții și lenjerie de pat |
| | 241 | Producția de încălțăminte (cu excepția celei din cauciuc sau lemn), cu ajutorul mașinilor |
| | 242 | Încălțăminte lucrată manual și reparații |
| | 243 | Fabricarea confecțiilor (cu excepția celor din blană) |
| | 244 | Fabricarea de saltele și lenjerie de pat |
| | 245 | Industriile pielăriei și blănurilor |
| Grupa | 25 | Producția de lemn și plută (cu excepția producției de mobilă din lemn) |
| | 251 | Debitarea și prepararea industrială a lemnului |
| | 252 | Fabricarea de produse de lemn semifinite |
| | 253 | Producția de serie a materialelor de construcție din lemn, inclusiv pardoseli |
| | 254 | Fabricarea de containere de lemn |
| | 255 | Fabricarea altor articole din lemn (cu excepția mobilei) |
| | 259 | Fabricarea de articole din pai, plută, împletituri din nuiele și trestie; fabricarea de perii |
| Grupa | 26 | 260 Producția de mobilă din lemn |

▼B

| | | |
|---|---|---|
| Grupa | 27 | Producția de hârtie și articole de hârtie |
| | 271 | Fabricarea celulozei, hârtiei și cartonului |
| | 272 | Prelucrarea hârtiei și cartonului și fabricarea de articole din celuloză |
| Grupa | 28 | 280 Tipărire, editare și industriile conexe |
| Grupa | 29 | Industria pielăriei |
| | 291 | Tăbăcării și ateliere de finisare a pieilor |
| | 292 | Fabricarea de articole din piele |
| Fosta grupă | 30 | Industria cauciucului și a materialelor plastice, a fibrelor artificiale și a produselor amilacee |
| | 301 | Prelucrarea cauciucului și a azbestului |
| | 302 | Prelucrarea materialelor plastice |
| | 303 | Fabricarea fibrelor artificiale |
| Fosta grupă | 31 | Industria chimică |
| | 311 | Fabricarea materiilor chimice de bază și prelucrarea lor |
| | 312 | Fabricarea specializată a produselor chimice, în special pentru utilizare în industrie și agricultură (inclusiv fabricarea pentru uz industrial a grăsimilor și uleiurilor vegetale sau animale din grupa ISIC 312) |
| | 313 | Fabricarea specializată de produse chimice, în special pentru uz gospodăresc sau administrativ [exclusiv fabricarea de produse medicinale și farmaceutice (fosta grupă ISIC 319)] |
| Grupa | 32 | 320 Industria petrolieră |
| Grupa | 33 | Fabricarea produselor minerale nemetalice |
| | 331 | Fabricarea de articole din argilă structurală |
| | 332 | Fabricarea sticlei și a articolelor din sticlă |
| | 333 | Fabricarea de produse din ceramică, inclusiv articole refractare |
| | 334 | Fabricarea cimentului, varului și gipsului |
| | 335 | Fabricarea materialelor structurale din beton, ciment și gips |
| | 339 | Prelucrarea pietrei și fabricarea altor produse minerale nemetalice |

▼B

| | | |
|---|---|---|
| Grupa | 34 | Fabricarea și tratarea primară a metalelor feroase și neferoase |
| | 341 | Industria siderurgică (așa cum este definită în Tratatul CECO, inclusiv uzinele de cocsificare integrate în combinate siderurgice) |
| | 342 | Fabricarea de țevi de oțel |
| | 343 | Trefilarea sârmei, trefilarea la rece, laminarea la rece a benzilor, profilarea la rece |
| | 344 | Fabricarea și tratamentele primare ale metalelor neferoase |
| | 345 | Topitorii de metale feroase și neferoase |
| Grupa | 35 | Producția de produse metalice (cu excepția mașinilor și echipamentelor de transport) |
| | 351 | Forjare, matrițare și presare |
| | 352 | Tratamente secundare și tratamente de suprafață |
| | 353 | Structuri metalice |
| | 354 | Fabricarea de cazane și produse industriale tubulare |
| | 355 | Fabricarea de unelte și articole finite din metal (cu excepția echipamentelor electrice) |
| | 359 | Activități auxiliare în construcția de mașini |
| Grupa | 36 | Producția de mașini, altele decât cele electrice |
| | 361 | Fabricarea de mașini agricole și tractoare |
| | 362 | Fabricarea de echipament de birotică |
| | 363 | Fabricarea de mașini-unelte de prelucrare a metalelor și de elemente și piese pentru acestea și pentru alte utilaje de forță |
| | 364 | Fabricarea de mașini pentru textile și accesorii, fabricarea de mașini de cusut |
| | 365 | Fabricarea de mașini și echipamente pentru industria alimentară și a băuturilor și pentru industria chimică și industrii conexe |
| | 366 | Fabricarea de instalații și echipamente pentru minerit, topitorii și oțelării și pentru industria construcțiilor; fabricarea de echipament cu acționare mecanică |
| | 367 | Fabricarea de echipamente de transmisie |
| | 368 | Fabricarea de mașini pentru alte scopuri industriale specifice |
| | 369 | Fabricarea de alte mașini și echipamente ne-electrice |

▼B

| | | |
|---|---|---|
| Grupa | 37 | Electrotehnică |
| | 371 | Fabricarea de fire și cabluri electrice |
| | 372 | Fabricarea de motoare, generatoare, transformatoare, schimbătoare și alte echipamente similare pentru furnizarea energiei electrice |
| | 373 | Fabricarea de echipamente electrice pentru uz comercial direct |
| | 374 | Fabricarea de echipamente de telecomunicații, contoare, alte aparate de măsură și echipamente electro-medicale |
| | 375 | Fabricarea de echipamente electronice, receptoare radio și TV, echipament audio |
| | 376 | Fabricarea de aparate electrice de uz gospodăresc |
| | 377 | Fabricarea de lămpi și echipamente de iluminat |
| | 378 | Fabricarea de baterii și acumulatori |
| | 379 | Reparații, asamblare și instalarea specializată a echipamentelor electrice |
| Fosta grupă | 38 | Fabricarea de echipamente de transport |
| | 383 | Fabricarea de autovehicule și piese pentru acestea |
| | 384 | Reparații la autovehicule, motociclete și biciclete |
| | 385 | Fabricarea de motociclete, biciclete și piese pentru acestea |
| | 389 | Fabricarea de echipamente de transport care nu sunt clasificate în alt loc |
| Grupa | 39 | Diverse industrii prelucrătoare |
| | 391 | Fabricarea de aparate de precizie și de instrumente de măsură și control |
| | 392 | Fabricarea de instrumente și echipamente medicale-chirurgicale și de aparate ortopedice (cu excepția încălțămintei ortopedice) |
| | 393 | Fabricarea de echipament fotografic și optic |
| | 394 | Fabricarea și repararea ceasurilor |
| | 395 | Fabricarea bijuteriilor și prelucrarea metalelor prețioase |
| | 396 | Fabricarea și repararea instrumentelor muzicale |
| | 397 | Fabricarea de jocuri, jucării și articole de sport |
| | 399 | Alte industrii manufacturiere |

▼B

| | | |
|---|---|---|
| Grupa | 40 | Construcții |
| | 400 | Construcții (nespecializate); demolări |
| | 401 | Construcția de clădiri (locuințe sau altele) |
| | 402 | Construcții civile; construcția de drumuri, poduri, căi ferate etc. |
| | 403 | Lucrări de instalații |
| | 404 | Decorare și finisare |

*2*

*Directiva 68/366/CEE*

*(Directiva de liberalizare 68/365/CEE)*

*Nomenclatorul NICE*

| | | |
|---|---|---|
| Grupa | 20A | 200 Industriile producătoare de grăsimi și uleiuri animale și vegetale |
| | 20B | Industriile alimentare (cu excepția industriei băuturilor) |
| | 201 | Tăierea, prepararea și păstrarea cărnii |
| | 202 | Industria laptelui și a produselor lactate |
| | 203 | Conservarea și păstrarea legumelor și fructelor |
| | 204 | Conservarea și păstrarea peștelui și a altor produse piscicole |
| | 205 | Fabricarea produselor de morărit |
| | 206 | Fabricarea produselor de panificație, inclusiv pesmeți și biscuiți |
| | 207 | Industria zahărului |
| | 208 | Fabricarea dulciurilor din cacao, ciocolată și zahăr |
| | 209 | Fabricarea de produse alimentare diverse |
| Grupa | 21 | Industria băuturilor |
| | 211 | Producerea alcoolului etilic prin fermentare, producerea drojdiei și băuturilor spirtoase |
| | 212 | Producerea vinului și a altor băuturi alcoolice nemalțificate |
| | 213 | Fabricarea berii și malțificare |
| | 214 | Industria băuturilor răcoritoare și a apei carbogazoase |
| Fosta | 30 | Fabricarea produselor de cauciuc, a materialelor plastice, a fibrelor sintetice și a produselor cu amidon |
| | 304 | Fabricarea produselor cu amidon |

▼B

*3*

*Directiva 82/489/CEE*

*Nomenclatorul ISIC*

Fosta 855 Saloane de frumusețe (cu excepția serviciilor de pedichiură și a școlilor profesionale de cosmetică și coafură)

**Lista II**

**Grupe care intră sub incidența directivelor 75/368/CEE, 75/369/CEE și 82/470/CEE**

*1*

*Directiva 75/368/CEE [activități prevăzute la articolul 5 alineatul (1)]*

*Nomenclatorul ISIC*

Fosta 04 Pescuit

043 Pescuit în apele interioare

Fosta 38 Fabricarea echipamentelor de transport

381 Construcții și reparații de nave

382 Fabricarea echipamentelor de cale ferată

386 Fabricarea avioanelor (inclusiv echipament spațial)

Fosta 71 Activități legate de transport și alte activități decât transportul care se încadrează în următoarele grupe:

Fosta 711 Servicii de vagon de dormit și vagon-restaurant; întreținerea materialului rulant în ateliere de reparații; curățarea vagoanelor

Fosta 712 Întreținerea vehiculelor pentru transportul urban, suburban și interurban de călători

Fosta 713 Întreținerea vehiculelor pentru alte tipuri de transport de călători (automobile, autocare, taxiuri)

Fosta 714 Operarea și întreținerea serviciilor auxiliare de transport rutier (drumuri, tunele și poduri cu taxă, depozite de mărfuri, parcări, depouri de autobuze și tramvaie)

Fosta 716 Activități legate de transportul pe apele interioare (operarea și întreținerea căilor navigabile, a porturilor și a altor instalații pentru transportul pe apele interioare: servicii de remorcare și pilotaj în porturi, amplasarea balizelor, încărcarea și descărcarea navelor și alte activități similare, cum ar fi operațiunile de salvare a navelor, remorcarea și întreținerea hangarelor pentru ambarcațiuni)

73 Comunicații: servicii poștale și de telecomunicații

▼B

Fosta 85 Servicii personale

854 Spălătorii și servicii de spălătorie, curățare uscată și vopsire

Fosta 856 Ateliere fotografice: fotografie portretistică și comercială, cu excepția fotoreporterilor

Fosta 859 Servicii personale care nu sunt încadrate în altă parte (întreținerea și curățenia clădirilor, sau numai cazare)

*2*

*Directiva 75/369/CEE (articolul 6: în cazul care activitatea este considerată a fi de natură industrială sau meșteșugărească)*

*Nomenclatorul ISIC*

Următoarele activități itinerante:

(a) cumpărarea și vânzarea de mărfuri:

— de către agenți comerciali itineranți, vânzători și negustori ambulanți (fosta grupă ISIC 612);

— în piețe acoperite, în alte condiții decât de pe instalații fixe permanente, și în piețe în aer liber;

(b) activități reglementate de măsurile tranzitorii adoptate deja care exclud în mod expres sau nu menționează desfășurarea unor astfel de activități în mod itinerant.

*3*

*Directiva 82/470/CEE [articolul 6 alineatele (1) și (3)]*

*Grupele 718 și 720 din Nomenclatorul ISIC*

Activitățile includ în special:

— organizarea, oferirea spre vânzare și vânzarea, direct sau pe bază de comision, a unor elemente individuale sau coordonate (transport, masă, cazare, excursii etc.) pentru o călătorie sau un sejur, indiferent de scopul călătoriei [articolul 2 punctul B litera (a)];

— intermedierea între furnizorii de diferite metode de transport și persoanele care expediază sau primesc mărfuri și desfășurarea unor activități conexe:

(aa) prin încheierea unor contracte cu furnizorii din domeniul transportului, în numele titularilor;

(bb) prin alegerea modului de transport, a firmei și a rutei considerate cea mai profitabilă pentru titular;

(cc) prin rezolvarea aspectelor tehnice ale operațiunii de transport (de exemplu ambalaje pentru transport); prin realizarea unor operații auxiliare transportului (de exemplu asigurarea rezervelor de gheață pentru vagoanele frigorifice);

(dd) prin rezolvarea formalităților legate de transport, cum ar fi redactarea scrisorilor de trăsură; prin gruparea și dispersarea expedițiilor;

(ee) prin coordonarea diverselor etape ale transportului, prin asigurarea tranzitului, re-expedierea, transbordarea și alte operații terminale;

(ff) prin stabilirea costului, a cărăușilor, precum și a mijloacelor de transport pentru persoane care expediază sau primesc marfă:

— evaluarea costurilor de transport și verificarea deconturilor detaliate;

— întreprinderea unor demersuri temporare sau permanente în numele și din partea unui armator sau transportator maritim (pe lângă autoritățile portuare, furnizorii maritimi etc.).

[Activitățile enumerate la articolul 2 punctul A literele (a), (b) și (d)].

▼B

**Lista III**

**Directivele 64/222/CEE, 68/364/CEE, 68/368/CEE, 75/368/CEE, 75/369/CEE, 70/523/CEE și 82/470/CEE**

*1*

*Directiva 64/222/CEE*

*(Directivele de liberalizare 64/223/CEE și 64/224/CEE)*

1. Activități nesalariate care țin de comerțul *en gros*, cu excepția celui cu medicamente și produse farmaceutice, a celui cu produse toxice și agenți patogeni și a celui cu cărbune (fosta grupă 611).

2. Activități profesionale ale unui intermediar, care este împuternicit și are instrucțiuni de la una sau mai multe persoane să negocieze sau să efectueze tranzacții comerciale în numele și din partea respectivelor persoane.

3. Activități profesionale ale unui intermediar care, deși nu are instrucțiuni permanente în acest sens, pune în contact persoane care doresc să contracteze direct între ele sau le pregătește tranzacțiile comerciale sau ajută la încheierea acestora.

4. Activități profesionale ale unui intermediar care încheie tranzacții comerciale în nume propriu sau în numele altora.

5. Activități profesionale ale unui intermediar care realizează în numele altora vânzări *en gros* pe bază de licitație.

6. Activități profesionale ale unui intermediar care merge din ușă în ușă căutând comenzi.

7. Prestarea de servicii, cu titlu profesional, de către un intermediar salariat de una sau mai multe întreprinderi comerciale, industriale sau meșteșugărești.

*2*

*Directiva de liberalizare 68/363/CEE*

ISIC fosta grupă 612 Comerțul cu amănuntul

Activități excluse:

| | |
|---|---|
| 012 | Închirieri de mașini agricole |
| 640 | Imobiliare, închirierea de proprietăți |
| 713 | Închirierea de automobile, trăsuri și cai |
| 718 | Închirierea de vagoane de cale ferată |
| 839 | Închirierea de mașini pentru întreprinderi comerciale |
| 841 | Rezervarea de bilete la cinema și închirierea de filme cinematografice |
| 842 | Rezervarea de bilete la teatru și închirierea de echipament teatral |
| 843 | Închirierea de ambarcațiuni, biciclete, automate de jocuri de îndemânare și de noroc |
| 853 | Închirierea de camere mobilate |
| 854 | Închirierea de lenjerie |
| 859 | Închirierea de îmbrăcăminte |

▼B

*3*

*Directiva 68/368/CEE*

*(Directiva de liberalizare 68/367/CEE)*

*Nomenclatorul ISIC*

ISIC fosta grupă 85:

1. Restaurante, cafenele, taverne și alte localuri de alimentație publică (grupa ISIC 852)

2. Hoteluri, pensiuni, tabere și alte locuri de cazare (grupa ISIC 853)

*4*

*Directiva 75/368/CEE (articolul 7)*

*Toate activitățile enumerate în anexa la Directiva 75/368/CEE, cu excepția celor menționate la articolul 5 alineatul (1) din directiva respectivă (lista II punctul 1 din prezenta anexă)*

*Nomenclatorul ISIC*

| | | |
|---|---|---|
| Fosta grupă 62 | Bănci și alte instituții financiare | |
| | Fosta grupă 620 | Societăți de cumpărare a brevetelor și de licențiere |
| Fosta grupă 71 | Transport | |
| | Fosta grupă 713 | Transportul rutier de călători, cu excepția transportului cu vehicule motorizate |
| | Fosta grupă 719 | Transportul hidrocarburilor lichide și a altor produse chimice lichide prin conducte |
| Fosta grupă 82 | Servicii comunitare | |
| | 827 | Biblioteci, muzee, grădini botanice și zoologice |
| Fosta grupă 84 | Servicii de recreere | |
| | 843 | Servicii de recreere care nu sunt clasificate în altă parte:<br>— activități sportive (terenuri de sport, organizarea unor evenimente sportive etc.), cu excepția activităților instructorilor sportivi<br>— jocuri (herghelii cu cai de curse, terenuri pentru jocuri, hipodromuri)<br>— alte activități de recreere (circuri, parcuri de distracții și alte activități distractive) |
| Fosta grupă 85 | Servicii personale | |
| | Fosta grupă 851 | Servicii gospodărești |
| | Fosta grupă 855 | Saloane de frumusețe și serviciile de manichiură, cu excepția serviciilor de pedichiură și ale școlilor profesionale de cosmetică și coafură |
| | Fosta grupă 859 | Servicii personale care nu sunt clasificate în altă parte, cu excepția maseurilor sportivi și sanitari și a ghizilor montani, împărțite în următoarele grupe:<br>— dezinfecție și dezinsecție;<br>— închirierea de haine și spații de depozitare;<br>— agenții matrimoniale și servicii similare;<br>— astrologie, ghicit și alte activități asemănătoare;<br>— servicii de igienă și activități conexe;<br>— pompe funebre și întreținerea cimitirelor;<br>— curieri și ghizi-interpreți. |

▼B

*5*

*Directiva 75/369/CEE (articolul 5)*

Următoarele activități itinerante:

(a) cumpărarea și vânzarea de mărfuri:

— de către agenți comerciali itineranți, vânzători și negustori ambulanți (fosta grupă 612 ISIC);

— în piețe acoperite, în alte moduri decât de pe instalații fixe permanente, și în piețe în aer liber;

(b) activități reglementate de măsurile tranzitorii deja adoptate care exclud în mod expres sau nu menționează desfășurarea unor astfel de activități itinerante.

*6*

*Directiva 70/523/CEE*

Activitățile persoanelor care desfășoară activități independente în domeniul comerțului *en gros* cu cărbuni și activitățile intermediarilor din domeniul comerțului cu cărbuni (fosta grupă 6112, Nomenclatorul ISIC)

*7*

*Directiva 82/470/CEE [articolul 6 alineatul (2)]*

[Activități enumerate la articolul 2 punctul A literele (c) și (e), punctul B litera (b), punctele C și D]

Aceste activități includ:

— închirierea de vagoane de cale ferată pentru transportul de persoane și de mărfuri;

— activități de intermediere în vânzarea, cumpărarea sau închirierea navelor;

— pregătirea, negocierea și încheierea de contracte pentru transportul emigranților;

— primirea tuturor obiectelor și mărfurilor depozitate, în numele depozitarului, fie că se află sau nu sub control vamal, în antrepozite, depozite generale, depozite de mobilă, depozite frigorifice, silozuri, etc.;

— emiterea unei chitanțe pentru depozitar cu privire la obiectele sau mărfurile depozitate;

— asigurarea de spații, hrană și locuri de vânzare pentru animale vii în așteptarea vânzării sau în tranzit de la sau spre piață;

— efectuarea inspecției sau evaluării tehnice pentru autovehicule;

— măsurarea, cântărirea și calibrarea mărfurilor.

▼B

*ANEXA V*

**Recunoașterea pe baza coordonării condițiilor minime de formare**

V.1. MEDIC

5.1.1. *Titluri de calificare de bază în medicină*

| | Țara | Titlul de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Certificatul care însoțește titlul de calificare | Data de referință |
|---|---|---|---|---|---|
| | België/ Belgique/Belgien | Diploma van arts/ Diplôme de docteur en médecine | — Les universités/De universiteiten<br>— Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap | | 20 decembrie 1976 |
| ▼M1 | България | Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „магистър” по „Медицина” и професионална квалификация „Магистър-лекар” | Медицински факултет във Висше медицинско училище (Медицински университет, Висш медицински институт в Република България) | | 1 January 2007 |
| ▼B | Česká republika | Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.) | Lékářská fakulta univerzity v České republice | — Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce | 1 mai 2004 |
| | Danmark | Bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen | Medicinsk universitetsfakultet | — Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og<br>— Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen | 20 decembrie 1976 |
| | Deutschland | — Zeugnis über die Ärztliche Prüfung<br>— Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war | Zuständige Behörden | | 20 decembrie 1976 |

▼B

| Țara | Titlul de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Certificatul care însoțește titlul de calificare | Data de referință |
|---|---|---|---|---|
| Eesti | Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta | Tartu Ülikool | | 1 mai 2004 |
| Ελλάς | Πτυχίο Ιατρικής | — Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου,<br>— Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου | | 1 ianuarie 1981 |
| España | Título de Licenciado en Medicina y Cirugía | — Ministerio de Educación y Cultura<br>— El rector de una Universidad | | 1 ianuarie 1986 |
| France | Diplôme d'Etat de docteur en médecine | Universités | | 20 decembrie 1976 |
| Ireland | Primary qualification | Competent examining body | Certificate of experience | 20 decembrie 1976 |
| Italia | Diploma di laurea in medicina e chirurgia | Università | Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia | 20 decembrie 1976 |
| Κύπρος | Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού | Ιατρικό Συμβούλιο | | 1 mai 2004 |
| Latvija | ārsta diploms | Universitātes tipa augstskola | | 1 mai 2004 |
| Lietuva | Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją | Universitetas | Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją | 1 mai 2004 |
| Luxembourg | Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements, | Jury d'examen d'Etat | Certificat de stage | 20 decembrie 1976 |
| Magyarország | Általános orvos oklevél (doctor medicinae univer- sae, röv.: dr. med. univ.) | Egyetem | | 1 mai 2004 |
| Malta | Lawrja ta' Tabib tal-Medi- ċina u l-Kirurġija | Universita' ta' Malta | Ċertifikat ta' reġistrazzjoni maħruġ mill-Kunsill Mediku | 1 mai 2004 |
| Nederland | Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen | Faculteit Geneeskunde | | 20 decembrie 1976 |
| Österreich | 1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.)<br>2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharztdiplom | 1. Medizinische Fakultät einer Universität<br>2. Österreichische Ärztekammer | | 1 ianuarie 1994 |

▼B

| Țara | Titlul de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Certificatul care însoțește titlul de calificare | Data de referință |
|---|---|---|---|---|
| Polska | Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem „lekarza” | 1. Akademia Medyczna<br>2. Uniwersytet Medyczny<br>3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego | Lekarski Egzamin Państwowy | 1 mai 2004 |
| Portugal | Carta de Curso de licenciatura em medicina | Universidades | Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde | 1 ianuarie 1986 |
| ▼M1 România | Diplomă de licență de doctor medic | Universități | | 1 ianuarie 2007 |
| ▼B Slovenija | Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor medicine/doktorica medicine” | Univerza | | 1 mai 2004 |
| Slovensko | Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor medicíny” („MUDr.”) | Vysoká škola | | 1 mai 2004 |
| Suomi/Finland | Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/Medicine licentiatexamen | — Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet<br>— Kuopion yliopisto<br>— Oulun yliopisto<br>— Tampereen yliopisto<br>— Turun yliopisto | Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Examenbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården | 1 ianuarie 1994 |
| Sverige | Läkarexamen | Universitet | Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen | 1 ianuarie 1994 |
| United Kingdom | Primary qualification | Competent examining body | Certificate of experience | 20 decembrie 1976 |

5.1.2. *Titluri de calificare ca medic specialist*

| Țara | Titlul de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Data de referință |
|---|---|---|---|
| België/Belgique/Belgien | Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/Titre professionnel particulier de médecin spécialiste | Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique | 20 decembrie 1976 |
| ▼M1 България | Свидетелство за призната специалност | Медицински университет, Висш медицински институт или Военномедицин-ска академия | 1 January 2007 |
| ▼B Česká republika | Diplom o specializaci | Ministerstvo zdravotnictví | 1 mai 2004 |
| Danmark | Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge | Sundhedsstyrelsen | 20 decembrie 1976 |

▼B

| Țara | Titlul de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Data de referință |
|---|---|---|---|
| Deutschland | Fachärztliche Anerkennung | Landesärztekammer | 20 decembrie 1976 |
| Eesti | Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal | Tartu Ülikool | 1 mai 2004 |
| Ελλάς | Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας | 1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση<br>2. Νομαρχία | 1 ianuarie 1981 |
| España | Título de Especialista | Ministerio de Educación y Cultura | 1 ianuarie 1986 |
| France | 1. Certificat d'études spéciales de médecine<br>2. Attestation de médecin spécialiste qualifié<br>3. Certificat d'études spéciales de médecine<br>4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine | 1. Universités<br>2. Conseil de l'Ordre des médecins<br>3. Universités<br>4. Universités | 20 decembrie 1976 |
| Ireland | Certificate of Specialist doctor | Competent authority | 20 decembrie 1976 |
| Italia | Diploma di medico specialista | Università | 20 decembrie 1976 |
| Κύπρος | Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας | Ιατρικό Συμβούλιο | 1 mai 2004 |
| Latvija | „Sertifikāts” — kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē | Latvijas Ārstu biedrība<br>Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība | 1 mai 2004 |
| Lietuva | Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją | Universitetas | 1 mai 2004 |
| Luxembourg | Certificat de médecin spécialiste | Ministre de la Santé publique | 20 decembrie 1976 |
| Magyarország | Szakorvosi bizonyítvány | Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete | 1 mai 2004 |
| Malta | Ċertifikat ta' Speċjalista Mediku | Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti | 1 mai 2004 |
| Nederland | Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister | — Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst<br>— Sociaal-Geneeskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst | 20 decembrie 1976 |
| Österreich | Facharztdiplom | Österreichische Ärztekammer | 1 ianuarie 1994 |
| Polska | Dyplom uzyskania tytułu specjalisty | Centrum Egzaminów Medycznych | 1 mai 2004 |
| Portugal | 1. Grau de assistente<br>2. Titulo de especialista | 1. Ministério da Saúde<br>2. Ordem dos Médicos | 1 ianuarie 1986 |
| ▼M1 | | | |
| România | Certificat de medic specialist | Ministerul Sănătății Publice | 1 ianuarie 2007 |
| ▼B | | | |
| Slovenija | Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu | 1. Ministrstvo za zdravje<br>2. Zdravniška zbornica Slovenije | 1 mai 2004 |

▼B

| Țara | Titlul de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Data de referință |
|---|---|---|---|
| Slovensko | Diplom o špecializácii | Slovenská zdravotnícka univerzita | 1 mai 2004 |
| Suomi/ Finland | Erikoislääkärin tutkinto/Specialläkarexamen | 1. Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet<br>2. Kuopion yliopisto<br>3. Oulun yliopisto<br>4. Tampereen yliopisto<br>5. Turun yliopisto | 1 ianuarie 1994 |
| Sverige | Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen | Socialstyrelsen | 1 ianuarie 1994 |
| United Kingdom | Certificate of Completion of specialist training | Competent authority | 20 decembrie 1976 |

▼M1

5.1.3 *Titlurile cursurilor de formare în medicină specializată*

| Țară | Anestezie<br>Durata minimă a cursului de formare: 3 ani | Chirurgie generală<br>Durata minimă a cursului de formare: 5 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Belgique/België/ Belgien | Anesthésie-réanimationAnesthesie reanimatie | ChirurgieHeelkunde |
| България | Анестезиология и интензивно лечение | Хирургия |
| Česká republika | Anesteziologie a resuscitace | Chirurgie |
| Danmark | Anæstesiologi | Kirurgi eller kirurgiske sygdomme |
| Deutschland | Anästhesiologie | (Allgemeine) Chirurgie |
| Eesti | Anestesioloogia | Üldkirurgia |
| Ελλάς | Αναισθησιολογία | Χειρουργική |
| España | Anestesiología y Reanimación | Cirugía general y del aparato digestivo |
| France | Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale | Chirurgie générale |
| Ireland | Anaesthesia | Cirugía general |
| Italia | Anestesia e rianimazione | Chirurgia generale |
| Κύπρος | Αναισθησιολογία | Γενική Χειρουργική |
| Latvija | Anesteziolo ģ ija un reanimatolo ģ ija | Ķirur ģ ija |
| Lietuva | Anesteziologija reanimatologija | Chirurgija |
| Luxembourg | Anesthésie-réanimation | Chirurgie générale |
| Magyarország | Aneszteziológia és intenzív terápia | Sebészet |
| Malta | Anestežija u Kura Intensiva | Kirur ġ ija Ġenerali |
| Nederland | Anesthesiologie | Heelkunde |
| Österreich | Anästhesiologie und Intensivmedizin | Chirurgie |
| Polska | Anestezjologia i intensywna terapia | Chirurgia ogólna |
| Portugal | Anestesiologia | Cirurgia geral |
| România | Anestezie și terapie intensivă | Chirurgie generală |
| Slovenija | Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina | Splošna kirurgija |

▼M1

| Țară | Anestezie<br>Durata minimă a cursului de formare: 3 ani | Chirurgie generală<br>Durata minimă a cursului de formare: 5 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Slovensko | Anestéziológia a intenzívna medicína | Chirurgia |
| Suomi/Finland | Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård | Yleiskirurgia/Allmän kirurgi |
| Sverige | Anestesi och intensivvård | Kirurgi |
| United Kingdom | Anaesthetics | General surgery |

| Țară | Neurochirurgie<br>Durata minimă a cursului de formare: 5 ani | Obstetrică-ginecologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Belgique/België/ Belgien | Neurochirurgie | Gynécologie — obstétrique/Gynaecologie en verloskunde |
| България | Неврохирургия | Акушерство, гинекология и репродуктивна медицина |
| Česká republika | Neurochirurgie | Gynekologie a porodnictví |
| Danmark | Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme | Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp |
| Deutschland | Neurochirurgie | Frauenheilkunde und Geburtshilfe |
| Eesti | Neurokirurgia | Sünnitusabi ja günekoloogia |
| Ελλάς | Νευροχειρουργική | Μαιευτική-Γυναικολογία |
| España | Neurocirugía | Obstetricia y ginecología |
| France | Neurochirurgie | Gynécologie — obstétrique |
| Ireland | Neurosurgery | Obstetrics and gynaecology |
| Italia | Neurochirurgia | Ginecologia e ostetricia |
| Κύπρος | Νευροχειρουργική | Μαιευτική — Γυναικολογία |
| Latvija | Neiroķirurģija | Ginekoloģija un dzemdniecība |
| Lietuva | Neurochirurgija | Akušerija ginekologija |
| Luxembourg | Neurochirurgie | Gynécologie — obstétrique |
| Magyarország | Idegsebészet | Szülészet-nőgyógyászat |
| Malta | Newrokirurġija | Ostetriċja u Ġinekoloġija |
| Nederland | Neurochirurgie | Verloskunde en gynaecologie |
| Österreich | Neurochirurgie | Frauenheilkunde und Geburtshilfe |
| Polska | Neurochirurgia | Położnictwo i ginekologia |
| Portugal | Neurocirurgia | Ginecologia e obstetricia |
| România | Neurochirurgie | Obstetrică-ginecologie |
| Slovenija | Nevrokirurgija | Ginekologija in porodništvo |
| Slovensko | Neurochirurgia | Gynekológia a pôrodníctvo |
| Suomi/Finland | Neurokirurgia/Neurokirurgi | Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar |

▼M1

| Țară | Neurochirurgie<br>Durata minimă a cursului de formare: 5 ani | Obstetrică-ginecologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Sverige | Neurokirurgi | Obstetrik och gynekologi |
| United Kingdom | Neurosurgery | Obstetrics and gynaecology |

| Țară | Medicină internă<br>Durata minimă a cursului de formare: 5 ani | Oftalmologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 3 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Belgique/België/Belgien | Médecine interneInwendige geneeskunde | OphtalmologieOftalmologie |
| България | Вътрешни болести | Очни болести |
| Česká republika | Vnitřní lékařství | Oftalmologie |
| Danmark | Intern medicin | Oftalmologi eller øjensygdomme |
| Deutschland | Innere Medizin | Augenheilkunde |
| Eesti | Sisehaigused | Oftalmoloogia |
| Ελλάς | Παθολογία | Οφθαλμολογία |
| España | Medicina interna | Oftalmología |
| France | Médecine interne | Ophtalmologie |
| Ireland | General medicine | Ophthalmic surgery |
| Italia | Medicina interna | Oftalmologia |
| Κύπρος | Παθολογία | Οφθαλμολογία |
| Latvija | Internā medicīna | Oftalmoloģija |
| Lietuva | Vidaus ligos | Oftalmologija |
| Luxembourg | Médecine interne | Ophtalmologie |
| Magyarország | Belgyógyászat | Szemészet |
| Malta | Mediċina Interna | Oftalmoloġija |
| Nederland | Interne geneeskunde | Oogheelkunde |
| Österreich | Innere Medizin | Augenheilkunde und Optometrie |
| Polska | Choroby wewnętrzne | Okulistyka |
| Portugal | Medicina interna | Oftalmologia |
| România | Medicină internă | Oftalmologie |
| Slovenija | Interna medicina | Oftalmologija |
| Slovensko | Vnútorné lekárstvo | Oftalmológia |
| Suomi/Finland | Sisätaudit/Inre medicin | Silmätaudit/Ögonsjukdomar |
| Sverige | Internmedicine | Ögonsjukdomar (oftalmologi) |
| United Kingdom | General (internal) medicine | Ophthalmology |

▼M1

| Țară | Otorinolaringologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 3 ani | Pediatrie<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Belgique/België/ Belgien | Oto-rhino-laryngologieOtorhinolaryngologie | PédiatriePediatrie |
| България | Ушно-носно-гърлени болести | Детски болести |
| Česká republika | Otorinolaryngologie | Dětské lékařství |
| Danmark | Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme | Pædiatri eller sygdomme hos børn |
| Deutschland | Hals-Nasen-Ohrenheilkunde | Kinder — und Jugendheilkunde |
| Eesti | Otorinolarüngoloogia | Pediaatria |
| Ελλάς | Ωτορινολαρυγγολογία | Παιδιατρική |
| España | Otorrinolaringología | PediatrÍa y sus áreas especÍfIcas |
| France | Oto-rhino-laryngologie | Pédiatrie |
| Ireland | Otolaryngology | Paediatrics |
| Italia | Otorinolaringoiatria | Pédiatria |
| Κύπρος | Ωτορινολαρυγγολογία | Παιδιατρική |
| Latvija | Otolaringoloģija | Pediatrija |
| Lietuva | Otorinolaringologija | Vaikų ligos |
| Luxembourg | Oto-rhino-laryngologie | Pédiatrie |
| Magyarország | Fül-orr-gégegyógyászat | Csecsemő- és gyermekgyógyászat |
| Malta | Otorinolaringoloġija | Pedjatrija |
| Nederland | Keel-, neus- en oorheelkunde | Kindergeneeskunde |
| Österreich | Hals-, Nasen-und Ohrenkrankheiten | Kinder — und Jugendheilkunde |
| Polska | Otorynolaryngologia | Pediatria |
| Portugal | Otorrinolaringologia | Pediatria |
| România | Otorinolaringologie | Pediatrie |
| Slovenija | Otorinolaringológija | Pediatrija |
| Slovensko | Otorinolaryngológia | Pediatria |
| Suomi/Finland | Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar | Lastentaudit/Barnsjukdomar |
| Sverige | Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi) | Barn- och ungdomsmedicin |
| United Kingdom | Otolaryngology | Paediatrics |

| Țară | Pneumologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani | Urologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 5 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Belgique/België/ Belgien | Pneumologie | Urologie |
| България | Пневмология и фтизиатрия | Урология |
| Česká republika | Tuberkulóza a respirační nemoci | Urologie |

▼M1

| Țară | Pneumologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani | Urologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 5 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Danmark | Medicinske lungesygdomme | Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme |
| Deutschland | Pneumologie | Urologie |
| Eesti | Pulmonoloogia | Uroloogia |
| Ελλάς | Φυματιολογία- Πνευμονολογία | Ουρολογία |
| España | Neumología | Urología |
| France | Pneumologie | Urologie |
| Ireland | Respiratory medicine | Urology |
| Italia | Malattie dell'apparato respiratorio | Urologia |
| Κύπρος | Πνευμονολογία — Φυματιολογία | Ουρολογία |
| Latvija | Ftiziopneimonoloģija | Uroloģija |
| Lietuva | Pulmonologija | Urologija |
| Luxembourg | Pneumologie | Urologie |
| Magyarország | Tüdőgyógyászat | Urológia |
| Malta | Mediċina Respiratorja | Uroloġija |
| Nederland | Longziekten en tuberculose | Urologie |
| Österreich | Lungenkrankheiten | Urologie |
| Polska | Choroby płuc | Urologia |
| Portugal | Pneumologia | Urologia |
| România | Pneumologie | Urologie |
| Slovenija | Pnevmologija | Urologija |
| Slovensko | Pneumológia a ftizeológia | Urológia |
| Suomi/Finland | Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi | Urologia/Urologi |
| Sverige | Lungsjukdomar (pneumologi) | Urologi |
| United Kingdom | Respiratory medicine | Urology |

| Țară | Ortopedie<br>Durata minimă a cursului de formare: 5 ani | Anatomie patologică<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Belgique/België/ Belgien | Chirurgie orthopédiqueOrthopedische heelkunde | Anatomie pathologiquePathologische anatomie |
| България | Ортопедия и травматология | Обща и клинична патология |
| Česká republika | Ortopedie | Patologická anatomie |
| Danmark | Ortopædisk kirurgi | Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser |
| Deutschland | Orthopädie (und Unfallchirurgie) | Pathologie |
| Eesti | Ortopeedia | Patoloogia |
| Ελλάς | Ορθοπεδική | Παθολογική Ανατομική |
| España | Cirugía ortopédica y traumatología | Anatomía patológica |

▼M1

| Țară | Ortopedie<br>Durata minimă a cursului de formare: 5 ani | Anatomie patologică<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| France | Chirurgie orthopédique et traumatologie | Anatomie et cytologie pathologiques |
| Ireland | Trauma and orthopaedic surgery | Morbid anatomy and histopathology |
| Italia | Ortopedia e traumatologia | Anatomia patologica |
| Κύπρος | Ορθοπεδική | Παθολογοανατομία — Ιστολογία |
| Latvija | Traumatoloģija un ortopēdija | Patoloģija |
| Lietuva | Ortopedija traumatologija | Patologija |
| Luxembourg | Orthopédie | Anatomie pathologique |
| Magyarország | Ortopédia | Patológia |
| Malta | Kirurġija Ortopedika | Istopatoloġija |
| Nederland | Orthopedie | Pathologie |
| Österreich | Orthopädie und Orthopädische Chirurgie | Pathologie |
| Polska | Ortopedia i traumatologia narządu ruchu | Patomorfologia |
| Portugal | Ortopedia | Anatomia patologica |
| România | Ortopedie și traumatologie | Anatomie patologică |
| Slovenija | Ortopedska kirurgija | Anatomska patologija in citopatologija |
| Slovensko | Ortopédia | Patologická anatómia |
| Suomi/Finland | Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi | Patologia/Patologi |
| Sverige | Ortopedi | Klinisk patologi |
| United Kingdom | Trauma and orthopaedic surgery | Histopathology |

| Țară | Neurologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani | Psihiatrie<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Belgique/België/ Belgien | Neurologie | Psychiatrie de l'adulteVolwassen psychiatrie |
| България | Нервни болести | Психиатрия |
| Česká republika | Neurologie | Psychiatrie |
| Danmark | Neurologi eller medicinske nervesygdomme | Psykiatri |
| Deutschland | Neurologie | Psychiatrie und Psychotherapie |
| Eesti | Neuroloogia | Psühhiaatria |
| Ελλάς | Νευρολογία | Ψυχιατρική |
| España | Neurología | Psiquiatría |
| France | Neurologie | Psychiatrie |
| Ireland | Neurology | Psychiatry |
| Italia | Neurologia | Psichiatria |
| Κύπρος | Νευρολογία | Ψυχιατρική |
| Latvija | Neiroloģija | Psihiatrija |

▼M1

| Țară | Neurologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani | Psihiatrie<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Lietuva | Neurologija | Psichiatrija |
| Luxembourg | Neurologie | Psychiatrie |
| Magyarország | Neurológia | Pszichiátria |
| Malta | Newroloġija | Psikjatrija |
| Nederland | Neurologie | Psychiatrie |
| Österreich | Neurologie | Psychiatrie |
| Polska | Neurologia | Psychiatria |
| Portugal | Neurologia | Psiquiatria |
| România | Neurologie | Psihiatrie |
| Slovenija | Nevrologija | Psihiatrija |
| Slovensko | Neurológia | Psychiatria |
| Suomi/Finland | Neurologia/Neurologi | Psykiatria/Psykiatri |
| Sverige | Neurologi | Psykiatri |
| United Kingdom | Neurology | General psychiatry |

| Țară | Radiodiagnostic<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani | Radioterapie<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Belgique/België/ Belgien | RadiodiagnosticRöntgendiagnose | Radiothérapie-oncologieRadiotherapie-oncologie |
| България | Образна диагностика | Лъчелечение |
| Česká republika | Radiologie a zobrazovací metody | Radiační onkologie |
| Danmark | Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse | Onkologi |
| Deutschland | (Diagnostische) Radiologie | Strahlentherapie |
| Eesti | Radioloogia | Onkoloogia |
| Ελλάς | Ακτινοδιαγνωστική | Ακτινοθεραπευτική — Ογκολογία |
| España | Radiodiagnóstico | Oncología radioterápica |
| France | Radiodiagnostic et imagerie médicale | Oncologie radiothérapique |
| Ireland | Diagnostic radiology | Radiation oncology |
| Italia | Radiodiagnostica | Radioterapia |
| Κύπρος | Ακτινολογία | κτινοθεραπευτική Ογκολογία |
| Latvija | Diagnostiskā radioloģija | Terapeitiskā radioloģija |
| Lietuva | Radiologija | Onkologija radioterapija |
| Luxembourg | Radiodiagnostic | Radiothérapie |
| Magyarország | Radiológia | Sugárterápia |
| Malta | Radjoloġija | Onkoloġija u Radjoterapija |
| Nederland | Radiologie | Radiotherapie |
| Österreich | Medizinische Radiologie-Diagnostik | Strahlentherapie — Radioonkologie |

▼M1

| Țară | Radiodiagnostic<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani | Radioterapie<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Polska | Radiologia i diagnostyka obrazowa | Radioterapia onkologiczna |
| Portugal | Radiodiagnóstico | Radioterapia |
| România | Radiologie-imagistică medicală | Radioterapie |
| Slovenija | Radiologija | Radioterapija in onkologija |
| Slovensko | Rádiológia | Radiačná onkológia |
| Suomi/Finland | Radiologia/Radiologi | Syöpätaudit/Cancersjukdomar |
| Sverige | Medicinsk radiologi | Tumörsjukdomar (allmän onkologi) |
| United Kingdom | linical radiology | Clinical oncology |

| Țară | Chirurgie plastică<br>Durata minimă a cursului de formare: 5 ani | Biologie clinică<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Belgique/België/ Belgien | Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétiquePlastische, reconstructieve en esthetische heelkunde | Biologie cliniqueKlinische biologie |
| България | Пластично-възстановителна хирургия | Клинична лаборатория |
| Česká republika | Plastická chirurgie | |
| Danmark | Plastikkirurgi | |
| Deutschland | Plastische (und Ästhetische) Chirurgie | |
| Eesti | Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia | Laborimeditsiin |
| Ελλάς | Πλαστική Χειρουργική | Χειρουργική Θώρακος |
| España | Cirugía plástica, estética y reparadora | Análisis clínicos |
| France | Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique | Biologie médicale |
| Ireland | Plastic, reconstructive and aesthetic surgery | |
| Italia | Chirurgia plastica e ricostruttiva | Patologia clinica |
| Κύπρος | Πλαστική Χειρουργική | |
| Latvija | Plastiskā ķirurģija | |
| Lietuva | Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija | Laboratorinė medicina |
| Luxembourg | Chirurgie plastique | Biologie clinique |
| Magyarország | Plasztikai (égési) sebészet | Orvosi laboratóriumi diagnosztika |
| Malta | Kirurġija Plastika | |
| Nederland | Plastische chirurgie | |
| Österreich | Plastische Chirurgie | Medizinische Biologie |
| Polska | Chirurgia plastyczna | Diagnostyka laboratoryjna |
| Portugal | Cirurgia plástica e reconstrutiva | Patologia clínica |
| România | Chirurgie plastică – microchirurgie reconstructivă | Medicină de laborator |

▼M1

| Țară | Chirurgie plastică<br>Durata minimă a cursului de formare: 5 ani | Biologie clinică<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Slovenija | Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija | |
| Slovensko | Plastická chirurgia | Laboratórna medicína |
| Suomi/Finland | Plastiikkakirurgia/Plastikkirurgi | |
| Sverige | Plastikkirurgi | |
| United Kingdom | Cirugía plástica | |

| Țară | Microbiologie-bacteriologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani | Chimie biologică<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Belgique/België/ Belgien | | |
| България | Микробиология | Биохимия |
| Česká republika | Lékařská mikrobiologie | Klinická biochemie |
| Danmark | Klinisk mikrobiologi | Klinisk biokemi |
| Deutschland | Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie | Laboratoriumsmedizin |
| Eesti | | |
| Ελλάς | 1. Ιατρική Βιοπαθολογία<br>2. Μικροβιολογία | |
| España | Microbiología y parasitología | Bioquímica clínica |
| France | | |
| Ireland | Microbiology | Chemical pathology |
| Italia | Microbiologia e virologia | Biochimica clinica |
| Κύπρος | Μικροβιολογία | |
| Latvija | Mikrobioloģija | |
| Lietuva | | |
| Luxembourg | Microbiologie | Chimie biologique |
| Magyarország | Orvosi mikrobiológia | |
| Malta | Mikrobijoloġija | Patoloġija Kimika |
| Nederland | Medische microbiologie | Klinische chemie |
| Österreich | Hygiene und Mikrobiologie | Medizinische und Chemische Labordiagnostik |
| Polska | Mikrobiologia lekarska | |
| Portugal | | |
| România | | |
| Slovenija | Klinična mikrobiologija | Medicinska biokemija |
| Slovensko | Klinická mikrobiológia | Klinická biochémia |
| Suomi/Finland | Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi | Kliininen kemia/Klinisk kemi |

▼M1

| Țară | Microbiologie-bacteriologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani | Chimie biologică<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Sverige | Klinisk bakteriologi | Klinisk kemi |
| United Kingdom | Medical microbiology and virology | Chemical pathology |

| Țară | Imunologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani | Chirurgie toracică<br>Durata minimă a cursului de formare: 5 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Belgique/België/ Belgien | | Chirurgie thoraciqueHeelkunde op de thorax (*) |
| България | Клинична имунология Имунология | Гръдна хирургия Кардиохирургия |
| Česká republika | Alergologie a klinická imunologie | Kardiochirurgie |
| Danmark | Klinisk immunologi | Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme |
| Deutschland | | Thoraxchirurgie |
| Eesti | | Torakaalkirurgia |
| Ελλάς | | Χειρουργική Θώρακος |
| España | Inmunología | Cirugía torácica |
| France | | Chirurgie thoracique et cardiovasculaire |
| Ireland | Immunology (clinical and laboratory) | Thoracic surgery |
| Italia | | Chirurgia toracica; Cardiochirurgia |
| Κύπρος | Ανοσολογία | Χειρουργική Θώρακος |
| Latvija | Imunoloģija | Torakālā ķirurģija |
| Lietuva | | Krūtinės chirurgija |
| Luxembourg | Immunologie | Chirurgie thoracique |
| Magyarország | Allergológia és klinikai immunológia | Mellkassebészet |
| Malta | Immunoloġija | Kirurġija Kardjo-Toraċika |
| Nederland | | Cardio-thoracale chirurgie |
| Österreich | Immunologie | |
| Polska | Immunologia kliniczna | Chirurgia klatki piersiowej |
| Portugal | | Cirurgia cardiotorácica |
| România | | Chirurgie toracică |
| Slovenija | | Torakalna kirurgija |
| Slovensko | Klinická imunológia a alergológia | Hrudníková chirurgia |
| Suomi/Finland | | Sydän-ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi |
| Sverige | Klinisk immunologi | Thoraxkirurgi |
| United Kingdom | Immunology | Cardo-thoracic surgery |

Datele de abrogare în sensul articolului 27 alineatul (3):
(*) 1 ianuarie 1983

▼M1

| Țară | Chirurgie pediatrică<br>Durata minimă a cursului de formare: 5 ani | Chirurgie vasculară<br>Durata minimă a cursului de formare: 5 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Belgique/België/ Belgien | | Chirurgie des vaisseauxBloedvatenheel-kunde (*) |
| България | Детска хирургия | Съдова хирургия |
| Česká republika | Dětská chirurgie | Cévní chirurgie |
| Danmark | | Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme |
| Deutschland | Kinderchirurgie | Gefäßchirurgie |
| Eesti | Lastekirurgia | Kardiovaskulaarkirurgia |
| Ελλάς | Χειρουργική Παίδων | Αγγειοχειρουργική |
| España | Cirugía pediátrica | Angiología y cirugía vascular |
| France | Chirurgie infantile | Chirurgie vasculaire |
| Ireland | Paediatric surgery | |
| Italia | Chirurgia pediatrica | Chirurgia vascolare |
| Κύπρος | Χειρουργική Παίδων | Χειρουργική Αγγείων |
| Latvija | Bērnu ķirurģija | Asinsvadu ķirurģija |
| Lietuva | Vaikų chirurgija | Kraujagyslių chirurgija |
| Luxembourg | Chirurgie pédiatrique | Chirurgie vasculaire |
| Magyarország | Gyermeksebészet | Érsebészet |
| Malta | Kirurġija Pedjatrika | Kirurġija Vaskolari |
| Nederland | | |
| Österreich | Kinderchirurgie | |
| Polska | Chirurgia dziecięca | Chirurgia naczyniowa |
| Portugal | Cirurgia pediátrica | Cirurgia vascular |
| România | Chirurgie pediatrică | Chirurgie vasculară |
| Slovenija | | Kardiovaskularna kirurgija |
| Slovensko | Detská chirurgia | Cievna chirurgia |
| Suomi/Finland | Lastenkirurgia/Barnkirurgi | Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi |
| Sverige | Barn- och ungdomskirurgi | |
| United Kingdom | Paediatric surgery | |

Datele de abrogare în sensul articolului 27 alineatul (3):
(*) 1 ianuarie 1983

| Țară | Cardiologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani | Gastroenterologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Belgique/België/ Belgien | Cardiologie | Gastro-entérologieGastroenterologie |
| България | Кардиология | Гастроентерология |
| Česká republika | Kardiologie | Gastroenterologie |

▼M1

| Țară | Cardiologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani | Gastroenterologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Danmark | Kardiologi | Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mavetarmsygdomme |
| Deutschland | Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie | Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie |
| Eesti | Kardioloogia | Gastroenteroloogia |
| Ελλάς | Καρδιολογία | Γαστρεντερολογία |
| España | Cardiología | Aparato digestivo |
| France | Pathologie cardio-vasculaire | Gastro-entérologie et hépatologie |
| Ireland | Cardiology | Gastro-enterology |
| Italia | Cardiologia | Gastroenterologia |
| Κύπρος | Καρδιολογία | Γαστρεντερολογία |
| Latvija | Kardioloģija | Gastroenteroloģija |
| Lietuva | Kardiologija | Gastroenterologija |
| Luxembourg | Cardiologie et angiologie | Gastro-enterologie |
| Magyarország | Kardiológia | Gasztroenterológia |
| Malta | Kardjoloġija | Gastroenteroloġija |
| Nederland | Cardiologie | Leer van maag-darm-leverziekten |
| Österreich | | |
| Polska | Kardiologia | Gastrenterologia |
| Portugal | Cardiologia | Gastrenterologia |
| România | Cardiologie | Gastroenterologie |
| Slovenija | | Gastroenterologija |
| Slovensko | Kardiológia | Gastroenterológia |
| Suomi/Finland | Kardiologia/Kardiologi | Gastroenterologia/Gastroenterologi |
| Sverige | Kardiologi | Medicinsk gastroenterologi och hepatologi |
| United Kingdom | Cardiology | Gastro-enterology |

| Țară | Reumatologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani | Hematologie generală<br>Durata minimă a cursului de formare: 3 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Belgique/België/Belgien | Rhumathologiereumatologie | |
| България | Ревматология | Трансфузионна хематология |
| Česká republika | Revmatologie | Hematologie a transfúzní lékařství |
| Danmark | Reumatologi | Hæmatologi eller blodsygdomme |
| Deutschland | Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie | Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie |
| Eesti | Reumatoloogia | Hematoloogia |
| Ελλάς | Ρευματολογία | Αιματολογία |

▼M1

| Țară | Reumatologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani | Hematologie generală<br>Durata minimă a cursului de formare: 3 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| España | Reumatología | Hematología y hemoterapia |
| France | Rhumatologie | |
| Ireland | Rheumatology | Haematology (clinical and laboratory) |
| Italia | Reumatologia | Ematologia |
| Κύπρος | Ρευματολογία | Αιματολογία |
| Latvija | Reimatoloģija | Hematoloģija |
| Lietuva | Reumatologija | Hematologija |
| Luxembourg | Rhumatologie | Hématologie |
| Magyarország | Reumatológia | Haematológia |
| Malta | Rewmatoloġija | Ematoloġija |
| Nederland | Reumatologie | |
| Österreich | | |
| Polska | Reumatologia | Hematologia |
| Portugal | Reumatologia | Imuno-hemoterapia |
| România | Reumatologie | Hematologie |
| Slovenija | | |
| Slovensko | Reumatológia | Hematológia a transfúziológia |
| Suomi/Finland | Reumatologia/Reumatologi | Kliininen hematologia/Klinisk hematologi |
| Sverige | Reumatologi | Hematologi |
| United Kingdom | Rheumatology | Haematology |

| Țară | Endocrinologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 3 ani | Fizioterapie<br>Durata minimă a cursului de formare: 3 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Belgique/België/ Belgien | | Médecine physique et réadaptationFysische geneeskunde en revalidatie |
| България | Ендокринология и болести на обмяната | Физикална и рехабилитационна медицина |
| Česká republika | Endokrinologie | Rehabilitační a fyzikální medicína |
| Danmark | Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme | |
| Deutschland | Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie | Physikalische und Rehabilitative Medizin |
| Eesti | Endokrinoloogia | Taastusravi ja füsiaatria |
| Ελλάς | Ενδοκρινολογία | Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση |
| España | Endocrinología y nutrición | Medicina física y rehabilitación |
| France | Endocrinologie, maladies métaboliques | Rééducation et réadaptation fonctionnelles |
| Ireland | Endocrinology and diabetes mellitus | |
| Italia | Endocrinologia e malattie del ricambio | Medicina fisica e riabilitazione |

▼M1

| Țară | Endocrinologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 3 ani | Fizioterapie<br>Durata minimă a cursului de formare: 3 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Κύπρος | Ενδοκρινολογία | Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση |
| Latvija | Endokrinoloģija | Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna |
| Lietuva | Endokrinologija | Fizinė medicina ir reabilitacija |
| Luxembourg | Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition | Rééducation et réadaptation fonctionnelles |
| Magyarország | Endokrinológia | Fizioterápia |
| Malta | Endokrinoloġija u Dijabete | |
| Nederland | | Revalidatiegeneeskunde |
| Österreich | | Physikalische Medizin |
| Polska | Endokrynologia | Rehabilitacja medyczna |
| Portugal | Endocrinologia | Fisiatria ou Medicina física e de reabilitação |
| România | Endocrinologie | Recuperare, medicină fizică și balneologie |
| Slovenija | | Fizikalna in rehabilitacijska medicina |
| Slovensko | Endokrinológia | Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia |
| Suomi/Finland | Endokrinologia/Endokrinologi | Fysiatria/Fysiatri |
| Sverige | Endokrina sjukdomar | Rehabiliteringsmedicin |
| United Kingdom | Endocrinology and diabetes mellitus | |

| Țară | Neuropsihiatrie<br>Durata minimă a cursului de formare: 5 ani | Dermatovenerologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 3 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Belgique/België/ Belgien | Neuropsychiatrie (*) | Dermato-vénéréologie Dermato-venerologie |
| България | | Кожни и венерически болести |
| Česká republika | | Dermatovenerologie |
| Danmark | | Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme |
| Deutschland | Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie) | Haut — und Geschlechtskrankheiten |
| Eesti | | Dermatoveneroloogia |
| Ελλάς | Νευρολογία — Ψυχιατρική | Δερματολογία — Αφροδισιολογία |
| España | | Dermatología médico-quirúrgica y venereología |
| France | Neuropsychiatrie (**) | Dermatologie et vénéréologie |
| Ireland | | |
| Italia | Neuropsichiatria (***) | Dermatologia e venerologia |
| Κύπρος | Νευρολογία — Ψυχιατρική | Δερματολογία — Αφροδισιολογία |
| Latvija | | Dermatoloģija un veneroloģija |
| Lietuva | | Dermatovenerologija |
| Luxembourg | Neuropsychiatrie (****) | Dermato-vénéréologie |

▼M1

| Țară | Neuropsihiatrie<br>Durata minimă a cursului de formare: 5 ani | Dermatovenerologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 3 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Magyarország | | Bőrgyógyászat |
| Malta | | Dermato-venerejoloġija |
| Nederland | Zenuw — en zielsziekten (*****) | Dermatologie en venerologie |
| Österreich | Neurologie und Psychiatrie | Haut- und Geschlechtskrankheiten |
| Polska | | Dermatologia i wenerologia |
| Portugal | | Dermatovenereologia |
| România | | Dermatovenerologie |
| Slovenija | | Dermatovenerologija |
| Slovensko | Neuropsychiatria | Dermatovenerológia |
| Suomi/Finland | | Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi |
| Sverige | | Hud- och könssjukdomar |
| United Kingdom | | |

Datele de abrogare în sensul articolului 27 alineatul (3):
(*) 1 august 1987, cu excepția persoanelor care și-au început studiile înainte de această dată
(**) 31 decembrie 1971
(***) 31 octombrie 1999
(****) Nu se mai acordă titluri de calificare pentru studii începute după 5 martie 1982
(*****) 9 iulie 1984

| Țară | Radiologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani | Psihiatrie pediatrică<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Belgique/België/ Belgien | | Psychiatrie infanto-juvénileKinder- en jeugdpsychiatrie |
| България | Радиобиология | Детска психиатрия |
| Česká republika | | Dětská a dorostová psychiatrie |
| Danmark | | Børne- og ungdomspsykiatri |
| Deutschland | Radiologie | Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie |
| Eesti | | |
| Ελλάς | Ακτινολογία — Ραδιολογία | Παιδοψυχιατρική |
| España | Electroradiología | |
| France | Electro-radiologie (*) | Pédo-psychiatrie |
| Ireland | Radiology | Child and adolescent psychiatry |
| Italia | Radiologia (**) | Neuropsichiatria infantile |
| Κύπρος | | Παιδοψυχιατρική |
| Latvija | | Bērnu psihiatrija |
| Lietuva | | Vaikų ir paauglių psichiatrija |
| Luxembourg | Électroradiologie (***) | Psychiatrie infantile |
| Magyarország | Radiológia | Gyermek-és ifjúságpszichiátria |

▼M1

| Țară | Radiologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani | Psihiatrie pediatrică<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Malta | | |
| Nederland | Radiologie (****) | |
| Österreich | Radiologie | |
| Polska | | Psychiatria dzieci i młodzieży |
| Portugal | Radiologia | Pedopsiquiatria |
| România | | Psihiatrie pediatrică |
| Slovenija | | Otroška in mladostniška psihiatrija |
| Slovensko | | Detská psychiatria |
| Suomi/Finland | | Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri |
| Sverige | | Barn- och ungdomspsykiatri |
| United Kingdom | | Child and adolescent psychiatry |

Datele de abrogare în sensul articolului 27 alineatul (3):
(*) 3 decembrie 1971
(**) 31 octombrie 1993
(***) Nu se mai acordă titluri de calificare pentru studii începute după 5 martie 1982
(****) 8 iulie 1984

| Țară | Geriatrie<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani | Nefropatie<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Belgique/België/ Belgien | | |
| България | Гериатрична медицина | Нефрология |
| Česká republika | Geriatrie | Nefrologie |
| Danmark | Geriatri eller alderdommens sygdomme | Nefrologi eller medicinske nyresygdomme |
| Deutschland | | Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie |
| Eesti | | Nefroloogia |
| Ελλάς | | Νεφρολογία |
| España | Geriatría | Nefrología |
| France | | Néphrologie |
| Ireland | Geriatric medicine | Nephrology |
| Italia | Geriatria | Nefrologia |
| Κύπρος | Γηριατρική | Νεφρολογία |
| Latvija | | Nefroloģija |
| Lietuva | Geriatrija | Nefrologija |
| Luxembourg | Gériatrie | Néphrologie |
| Magyarország | Geriátria | Nefrológia |
| Malta | Ġerjatrija | Nefroloġija |
| Nederland | Klinische geriatrie | |
| Österreich | | |

▼M1

| Țară | Geriatrie<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani | Nefropatie<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Polska | Geriatria | Nefrologia |
| Portugal | | Nefrologia |
| România | Geriatrie și gerontologie | Nefrologie |
| Slovenija | | Nefrologija |
| Slovensko | Geriatria | Nefrológia |
| Suomi/Finland | Geriatria/Geriatri | Nefrologia/Nefrologi |
| Sverige | Geriatrik | Medicinska njursjukdomar (nefrologi) |
| United Kingdom | Geriatrics | Renal medicine |

| Țară | Boli contagioase<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani | Medicină comunitară<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Belgique/België/ Belgien | | |
| България | Инфекциозни болести | Социална медицина и здравен мениджмънт комунална хигиена |
| Česká republika | Infekční lékařství | Hygiena a epidemiologie |
| Danmark | Infektionsmedicin | Samfundsmedicin |
| Deutschland | | Öffentliches Gesundheitswesen |
| Eesti | Infektsioonhaigused | |
| Ελλάς | | Κοινωνική Ιατρική |
| España | | Medicina preventiva y salud pública |
| France | | Santé publique et médecine sociale |
| Ireland | Infectious diseases | Public health medicine |
| Italia | Malattie infettive | Igiene e medicina preventiva |
| Κύπρος | Λοιμώδη Νοσήματα | Υγειονολογία/Κοινοτική Ιατρική |
| Latvija | Infektoloģija | |
| Lietuva | Infektologija | |
| Luxembourg | Maladies contagieuses | Santé publique |
| Magyarország | Infektológia | Megelőző orvostan és népegészségtan |
| Malta | Mard Infettiv | Saħħa Pubblika |
| Nederland | | Maatschappij en gezondheid |
| Österreich | | Sozialmedizin |
| Polska | Choroby zakaźne | Zdrowie publiczne, epidemiologia |
| Portugal | Infecciologia | Saúde pública |
| România | Boli infecțioase | Sănătate publică și management |
| Slovenija | Infektologija | Javno zdravje |
| Slovensko | Infektológia | Verejné zdravotníctvo |

▼M1

| Țară | Boli contagioase<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani | Medicină comunitară<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Suomi/Finland | Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar | Terveydenhuolto/Hälsovård |
| Sverige | Infektionssjukdomar | Socialmedicin |
| United Kingdom | Infectious diseases | Public health medicine |

| Țară | Farmacologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani | Medicina muncii<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Belgique/België/ Belgien | | Médecine du travail/Arbeidsgeneeskunde |
| България | Клинична фармакология и терапия<br>Фармакология | Трудова медицина |
| Česká republika | Klinická farmakologie | Pracovní lékarství |
| Danmark | Klinisk farmakologi | Arbejdsmedicin |
| Deutschland | Pharmakologie und Toxikologie | Arbeitsmedizin |
| Eesti | | |
| Ελλάς | | Ιατρική της Εργασίας |
| España | Farmacología clínica | Medicina del trabajo |
| France | | Médecine du travail |
| Ireland | Clinical pharmacology and therapeutics | Occupational medicine |
| Italia | Farmacologia | Medicina del lavoro |
| Κύπρος | | Ιατρική της Εργασίας |
| Latvija | | Arodslimibas |
| Lietuva | | Darbo medicina |
| Luxembourg | | Médecine du travail |
| Magyarország | Klinikai farmakológia | Foglalkozs-orvostan (üzemorvostan) |
| Malta | Farmakoloġija Klinika u t-Terapewtika | Medicina Okkupazzjonali |
| Nederland | | Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde<br>Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde |
| Österreich | Pharmakologie und Toxikologie | Arbeits- und Betriebsmedizin |
| Polska | Farmakologia kliniczna | Medycyna pracy |
| Portugal | | Medicina do trobalho |
| România | Farmacologie clinică | Medicina muncii |
| Slovenija | | Medicina dela, prometa in sporta |
| Slovensko | Klinická farmakológia | Pracovné lekrstvo |
| Suomi/Finland | Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling | Työterveyshuolto/Företagshälsovard |
| Sverige | Klinisk farmakologi | Yrkes- och miljömedicin |
| United Kingdom | Clinical pharmacology and therapeutics | Occupational medicine |

▼M1

| Țară | Alergologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 3 ani | Medicină nucleară<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Belgique/België/ Belgien | | Médecine nucléaireNucleaire geneeskunde |
| България | Клинична алергология | Нуклеарна медицина |
| Česká republika | Alergologie a klinická imunologie | Nukleární medicína |
| Danmark | Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme | Klinisk fysiologi og nuklearmedicin |
| Deutschland | | Nuklearmedizin |
| Eesti | | |
| Ελλάς | Αλλεργιολογία | Πυρηνική Ιατρική |
| España | Alergología | Medicina nuclear |
| France | | Médecine nucléaire |
| Ireland | | |
| Italia | Allergologia ed immunologia clinica | Medicina nucleare |
| Κύπρος | Αλλεργιολογία | Πυρηνική Ιατρική |
| Latvija | Alergoloģija | |
| Lietuva | Alergologija ir klinikinė imunologija | |
| Luxembourg | | Médecine nucléaire |
| Magyarország | Allergológia és klinikai immunológia | Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika) |
| Malta | | Mediċina Nukleari |
| Nederland | Allergologie en inwendige geneeskunde | Nucleaire geneeskunde |
| Österreich | | Nuklearmedizin |
| Polska | Alergologia | Medycyna nuklearna |
| Portugal | Imuno-alergologia | Medicina nuclear |
| România | Alergologie și imunologie clinică | Medicină nucleară |
| Slovenija | | Nuklearna medicina |
| Slovensko | Klinická imunológia a alergológia | Nukleárna medicína |
| Suomi/Finland | | Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede/Klinisk fysiologi och nukleärmedicin |
| Sverige | Allergisjukdomar | Nukleärmedicin |
| United Kingdom | | Nuclear medicine |

| Țară | Chirurgie maxilo-facială (formare medicală de bază)<br>Durata minimă a cursului de formare: 5 ani |
|---|---|
| | Titlu |
| Belgique/België/ Belgien | |
| България | Лицево-челюстна хирургия |
| Česká republika | Maxilofaciální chirurgie |
| Danmark | |
| Deutschland | |

▼**M1**

| Țară | Chirurgie maxilo-facială (formare medicală de bază)<br>Durata minimă a cursului de formare: 5 ani |
|---|---|
| | Titlu |
| Eesti | |
| Ελλάς | |
| España | Cirugía oral y maxilofacial |
| France | Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie |
| Ireland | |
| Italia | Chirurgia maxillo-facciale |
| Κύπρος | |
| Latvija | Mutes, sejas un žokļu ķirurģija |
| Lietuva | Veido ir žandikaulių chirurgija |
| Luxembourg | Chirurgie maxillo-faciale |
| Magyarország | Szájsebészet |
| Malta | |
| Nederland | |
| Österreich | Mund- Kiefer- und Gesichtschirurgie |
| Polska | Chirurgia szczekowo-twarzowa |
| Portugal | Cirurgia maxilo-facial |
| România | |
| Slovenija | Maxilofacialna kirurgija |
| Slovensko | Maxilofaciálna chirurgia |
| Suomi/Finland | |
| Sverige | |
| United Kingdom | |

| Țară | Hematologie biologică<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|
| | Titlu |
| Belgique/België/ Belgien | |
| България | Клинична хематология |
| Česká republika | |
| Danmark | Klinisk blodtypeserologi (*) |
| Deutschland | |
| Eesti | |
| Ελλάς | |
| España | |
| France | Hématologie |
| Ireland | |
| Italia | |
| Κύπρος | |

▼**M1**

| Țară | Hematologie biologică<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|
| | Titlu |
| Latvija | |
| Lietuva | |
| Luxembourg | Hématologie biologique |
| Magyarország | |
| Malta | |
| Nederland | |
| Österreich | |
| Polska | |
| Portugal | Hematologia clinica |
| România | |
| Slovenija | |
| Slovensko | |
| Suomi/Finland | |
| Sverige | |
| United Kingdom | |

Datele de abrogare în sensul articolului 27 alineatul (3):
(*) 1 ianuarie 1983, cu excepția persoanelor care și-au început studiile înainte de această dată și le-au terminat până la sfârșitul anului 1988

| Țară | Stomatologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 3 ani | Dermatologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Belgique/België/ Belgien | | |
| България | | |
| Česká republika | | |
| Danmark | | |
| Deutschland | | |
| Eesti | | |
| Ελλάς | | |
| España | Estomatología | |
| France | Stomatologie | |
| Ireland | | Dermatology |
| Italia | Odontostomatologia (*) | |
| Κύπρος | | |
| Latvija | | |
| Lietuva | | |
| Luxembourg | Stomatologie | |
| Magyarország | | |

▼M1

| Țară | Stomatologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 3 ani | Dermatologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Malta | | Dermatoloġija |
| Nederland | | |
| Österreich | | |
| Polska | | |
| Portugal | Estomatologia | |
| România | | |
| Slovenija | | |
| Slovensko | | |
| Suomi/Finland | | |
| Sverige | | |
| United Kingdom | | Dermatology |

Datele de abrogare în sensul articolului 27 alineatul (3):
(*) 31 decembrie 1994

| Țară | Venerologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani | Medicină tropicală<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Belgique/België/ Belgien | | |
| България | | |
| Česká republika | | |
| Danmark | | |
| Deutschland | | |
| Eesti | | |
| Ελλάς | | |
| España | | |
| France | | |
| Ireland | Genito-urinary medicine | Tropical medicine |
| Italia | | Medicina tropicale |
| Κύπρος | | |
| Latvija | | |
| Lietuva | | |
| Luxembourg | | |
| Magyarország | | Trópusi betegségek |
| Malta | Mediċina Uro-ġenetali | |
| Nederland | | |
| Österreich | | Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene |
| Polska | | Medycyna transportu |

▼M1

| Țară | Venerologie<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani | Medicină tropicală<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Portugal | | Medicina tropical |
| România | | |
| Slovenija | | |
| Slovensko | | Tropická medicína |
| Suomi/Finland | | |
| Sverige | | |
| United Kingdom | Genito-urinary medicine | Tropical medicine |

| Țară | Chirurgie gastroenterologică<br>Durata minimă a cursului de formare: 5 ani | Medicină de urgență<br>Durata minimă a cursului de formare: 5 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Belgique/België/Belgien | Chirurgie abdominaleHeelkunde op het abdomen (*) | |
| България | | Спешна медицина |
| Česká republika | | Traumatologie<br>Urgentní medicína |
| Danmark | Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme | |
| Deutschland | Visceralchirurgie | |
| Eesti | | |
| Ελλάς | | |
| España | Cirugía del aparato digestivo | |
| France | Chirurgie viscérale et digestive | |
| Ireland | | Emergency medicine |
| Italia | Chirurgia dell'apparato digerente | |
| Κύπρος | | |
| Latvija | | |
| Lietuva | Abdominalinė chirurgija | |
| Luxembourg | Chirurgie gastro-entérologique | |
| Magyarország | | Traumatológia |
| Malta | | Mediċina tal-Aċċidenti u l-Emerġenza |
| Nederland | | |
| Österreich | | |
| Polska | | Medycyna ratunkowa |
| Portugal | | |
| România | | Medicină de urgență |
| Slovenija | Abdominalna kirurgija | |
| Slovensko | Gastroenterologická chirurgia | Úrazová chirurgia<br>Urgentná medicína |

▼M1

| Țară | Chirurgie gastroenterologică<br>Durata minimă a cursului de formare: 5 ani | Medicină de urgență<br>Durata minimă a cursului de formare: 5 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Suomi/Finland | Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi | |
| Sverige | | |
| United Kingdom | | Accident and emergency medicine |

Datele de abrogare în sensul articolului 27 alineatul (3):
(*) 1 ianuarie 1983.

| Țară | Neurofiziologie clinică<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani | Chirurgie dentală, orală și maxilo-facială (formare medicală și dentară de bază) ([1])<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Belgique/België/Belgien | | Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale<br>Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie |
| България | | |
| Česká republika | | |
| Danmark | Klinisk neurofysiologi | |
| Deutschland | | Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie |
| Eesti | | |
| Ελλάς | | |
| España | Neurofisiologia clínica | |
| France | | |
| Ireland | Clinical neurophysiology | Oral and maxillo-facial surgery |
| Italia | | |
| Κύπρος | | Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική |
| Latvija | | |
| Lietuva | | |
| Luxembourg | | Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale |
| Magyarország | | Arc-állcsont-szájsebészet |
| Malta | Newrofiżjoloġija Klinika | Kirurġija tal-għadam tal-wiċċ |
| Nederland | | |
| Österreich | | |
| Polska | | |
| Portugal | | |
| România | | |
| Slovenija | | |
| Slovensko | | |
| Suomi/Finland | Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi | Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi |

▼M1

| Țară | Neurofiziologie clinică<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani | Chirurgie dentală, orală și maxilo-facială (formare medicală și dentară de bază) ([1])<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Sverige | Klinisk neurofysiologi | |
| United Kingdom | Clinical neurophysiology | Oral and maxillo-facial surgery |

([1]) Formare care conduce la acordarea de titluri de calificări oficiale ca specialist în chirurgie dentală, orală și maxilo-facială (formare medicală și dentară de bază), care presupune realizarea și validarea studiilor medicale de bază (articolul 24 și, în plus, realizarea și validarea studiilor dentare de bază (articolul 34).

▼M6

| Țara | Oncologie medicală<br>Durata minimă a cursului de formare: 5 ani | Genetică medicală<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Belgique/België/ Belgien | Oncologie médicale/ Medische oncologie | |
| България | Медицинска онкология | Медицинска генетика |
| Česká republika | Klinická onkologie | Lékařská genetika |
| Danmark | | Klinisk genetik |
| Deutschland | | Humangenetik |
| Eesti | | Meditsiinigeneetika |
| Ελλάς | Παθολογική Ογκολογία | |
| España | | |
| France | Oncologie | Génétique médicale |
| Ireland | Medical oncology | Clinical genetics |
| Italia | Oncologia medica | Genetica medica |
| Κύπρος | Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία | |
| Latvija | Onkoloģija ķīmijterapija | Medicīnas ģenētika |
| Lietuva | Chemoterapinė onkologija | Genetika |
| Luxembourg | Oncologie médicale | Médecine génétique |
| Magyarország | Klinikai onkológia | Klinikai genetika |
| Malta | | |
| Nederland | | Klinische genetica |
| Österreich | | Medizinische Genetik |
| Polska | Onkologia kliniczna | Genetyka kliniczna |
| Portugal | Oncologia médica | Genética médica |
| România | Oncologie medicală | Genetică medicală |
| Slovenija | Interna onkologija | Klinična genetika |
| Slovensko | Klinická onkológia | Lekárska genetica |

▼M6

| Țara | Oncologie medicală<br>Durata minimă a cursului de formare: 5 ani | Genetică medicală<br>Durata minimă a cursului de formare: 4 ani |
|---|---|---|
| | Titlu | Titlu |
| Suomi/Finland | | Perinnöllisyyslääketiede/ Medicinsk genetik |
| Sverige | | |
| United Kingdom | Medical oncology | Clinical genetics |

▼B

5.1.4. *Titluri de calificare în medicina generală*

| Țara | Titlul de calificare | Titlul profesional | Data de referință |
|---|---|---|---|
| België/ Belgique/Belgien | Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts/Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste | Huisarts/Médecin généraliste | 31 December 1994 |
| ▼M1 | | | |
| България | Свидетелство за призната специалност по Обща медицина | Лекар-специалист по Обща медицина | 1 ianuarie 2007 |
| ▼B | | | |
| Česká republika | Diplom o specializaci „všeobecné lékařství" | Všeobecný lékař | 1 May 2004 |
| Danmark | Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge/Speciallægel i almen medicin | Almen praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin | 31 December 1994 |
| Deutschland | Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin | Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin | 31 December 1994 |
| Eesti | Diplom peremeditsiini erialal | Perearst | 1 May 2004 |
| Ελλάς | Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής | Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής | 31 December 1994 |
| España | Título de especialista en medicina familiar y comunitaria | Especialista en medicina familiar y comunitaria | 31 December 1994 |
| France | Diplôme d'Etat de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale) | Médecin qualifié en médecine générale | 31 December 1994 |
| Ireland | Certificate of specific qualifications in general medical practice | General medical practitioner | 31 December 1994 |
| Italia | Attestato di formazione specifica in medicina generale | Medico di medicina generale | 31 December 1994 |
| Κύπρος | Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής | Ιατρός Γενικής Ιατρικής | 1 May 2004 |
| Latvija | Ģimenes ārsta sertifikāts | Ģimenes (vispārējās prakses) ārsts | 1 May 2004 |
| Lietuva | Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas | Šeimos medicinos gydytojas | 1 May 2004 |
| Luxembourg | Diplôme de formation spécifique en medicine générale | Médecin généraliste | 31 December 1994 |
| Magyarország | Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány | Háziorvostan szakorvosa | 1 May 2004 |
| Malta | Tabib tal-familja | Mediċina tal-familja | 1 May 2004 |

▼B

| Țara | Titlul de calificare | Titlul profesional | Data de referință |
|---|---|---|---|
| Nederland | Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der geneeskunst | Huisarts | 31 December 1994 |
| Österreich | Arzt für Allgemeinmedizin | Arzt für Allgemeinmedizin | 31 December 1994 |
| Polska | Diplôme: Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej | Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej | 1 May 2004 |
| Portugal | Diploma do internato complementar de clínica geral | Assistente de clínica geral | 31 December 1994 |
| ▼M1 România | Certificat de medic specialist medicină de familie | Medic specialist medicină de familie | 1 ianuarie 2007 |
| ▼B Slovenija | Potrdilo o opravljeni specializaciji iz družinske medicine | Specialist družinske medicine/Specialistka družinske medicine | 1 May 2004 |
| Slovensko | Diplom o špecializácii v odbore „všeobecné lekárstvo” | Všeobecný lekár | 1 May 2004 |
| Suomi/Finland | Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Bevis om tilläggsutbildning av läkare i primärvård | Yleislääkäri/Allmänläkare | 31 December 1994 |
| Sverige | Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen | Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) | 31 December 1994 |
| United Kingdom | Certificate of prescribed/equivalent experience | General medical practitioner | 31 December 1994 |

V.2. ASISTENT MEDICAL GENERALIST

5.2.1. *Program de studii pentru asistenții medicali generaliști*

Programul de studii care conduce la obținerea unui titlu de calificare ca asistent medical generalist cuprinde următoarele două părți:

A. Instruire teoretică

(a) Asistență medicală:
- — Orientări și deontologie
- — Principii generale de sănătate și asistență medicală
- — Principii de asistență medicală în materie de:
  - — medicină generală și specialități medicale;
  - — chirurgie generală și specialități chirurgicale;
  - — puericultură și pediatrie;
  - — igiena și îngrijirea mamei și a nou-născutului;
  - — sănătate mintală și psihiatrie;
  - — îngrijirea persoanelor în vârstă și geriatrie.

(b) Științe fundamentale:
- — Anatomie și fiziologie
- — Patologie
- — Bacteriologie, virusologie și parazitologie
- — Biofizică, biochimie și radiologie
- — Dietetică
- — Igienă:
  - — profilaxie;
  - — educație sanitară.
- — Farmacologie

(c) Științe sociale:
- — Sociologie
- — Psihologie
- — Principii de administrație
- — Principii de predare
- — Legislația socială și sanitară
- — Aspecte juridice ale profesiei

▼B

B. Instruire clinică

— Asistență medicală în materie de:

— medicină generală și specialități medicale;

— chirurgie generală și specialități chirurgicale;

— îngrijirea copiilor și pediatrie;

— igiena și îngrijirea mamei și a nou-născutului;

— sănătate mintală și psihiatrie;

— îngrijirea persoanelor în vârstă și geriatrie;

— îngrijire la domiciliu

Predarea uneia sau mai multor materii poate avea loc în cadrul celorlalte discipline sau în conexiune cu acestea.

Instruirea teoretică se face în mod echilibrat și coordonat cu instruirea clinică, astfel încât cunoștințele și competențele prevăzute în prezenta anexă să poată fi dobândite în mod corespunzător.

5.2.2. *Titluri de calificare ca asistent medical generalist*

| Țara | Titlu de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Titlul profesional | Data de referință |
|---|---|---|---|---|
| België/ Belgique/Belgien | — Diploma gegradueerde verpleger/verpleegster/Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin)<br>— Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère)/Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin)<br>— Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet d'hospitalier(ère)/ Brevet einer Pflegeassistentin | — De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten<br>— De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/Der zuständige Prüfungsausschüß der Deutschsprachigen Gemeinschaft | — Hospitalier(ère)/ Verpleegassistent(e)<br>— Infirmier(ère) hospitalier(ère)/ Ziekenhuisverpleger(-verpleegster) | 29 iunie 1979 |
| ▼M1 | | | | |
| България | Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Бакалавър” с професионална квалификация „Медицинска сестра” | Университет | Медицинска сестра | 1 ianuarie 2007 |
| ▼B | | | | |
| Česká republika | 1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.), accompanied by the following certificate: Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce | 1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem | 1. Všeobecná sestra | 1 mai 2004 |

▼B

| Țara | Titlu de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Titlul profesional | Data de referință |
|---|---|---|---|---|
| | 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), accompanied by the following certificate: Vysvědčení o absolutoriu | 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem | 2. Všeobecný ošetřovatel | |
| Danmark | Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse | Sygeplejeskole godkendt af Undervisningsministeriet | Sygeplejerske | 29 iunie 1979 |
| Deutschland | Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege | Staatlicher Prüfungsausschuss | Gesundheits- und Krankenpflegerin/ Gesundheits- und Krankenpfleger | 29 iunie 1979 |
| Eesti | Diplom õe erialal | 1. Tallinna Meditsiinikool<br>2. Tartu Meditsiinikool<br>3. Kohtla-Järve Meditsiinikool | õde | 1 mai 2004 |
| Ελλάς | 1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών<br>2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.)<br>3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής<br>4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας<br>5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας<br>6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής | 1. Πανεπιστήμιο Αθηνών<br>2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων<br>3. Υπουργείο Εθνικής 'Αμυνας<br>4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας<br>5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας<br>6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων | Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσοκόμος, νοσηλευτής ή νοσηλεύτρια | 1 ianuarie 1981 |
| España | Título de Diplomado universitario en Enfermería | — Ministerio de Educación y Cultura<br>— El rector de una universidad | Enfermero/a diplomado/a | 1 ianuarie 1986 |
| France | — Diplôme d'Etat d'infirmier(ère)<br>— Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999 | Le ministère de la santé | Infirmer(ère) | 29 iunie 1979 |
| Ireland | Certificate of Registered General Nurse | An Bord Altranais (The Nursing Board) | Registered General Nurse | 29 iunie 1979 |

▼B

| Țara | Titlu de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Titlul profesional | Data de referință |
|---|---|---|---|---|
| Italia | Diploma di infermiere professionale | Scuole riconosciute dallo Stato | Infermiere professionale | 29 iunie 1979 |
| Κύπρος | Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής | Νοσηλευτική Σχολή | Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής | 1 mai 2004 |
| Latvija | 1. Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu<br>2. Māsas diploms | 1. Māsu skolas<br>2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu | Māsa | 1 mai 2004 |
| Lietuva | 1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją<br>2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesine kvalifikaciją | 1. Universitetas<br>2. Kolegija | Bendrosios praktikos slaugytojas | 1 mai 2004 |
| Luxembourg | — Diplôme d'Etat d'infirmier<br>— Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué | Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports | Infirmier | 29 iunie 1979 |
| Magyarország | 1. Ápoló bizonyítvány<br>2. Diplomás ápoló oklevél<br>3. Egyetemi okleveles ápoló oklevél | 1. Iskola<br>2. Egyetem/főiskola<br>3. Egyetem | Ápoló | 1 mai 2004 |
| Malta | Lawrja jew diploma fl-istudji tal-infermerija | Universitá ta' Malta | Infermier Registrat tal-Ewwel Livell | 1 mai 2004 |
| Nederland | 1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A<br>2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige)<br>3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige)<br>4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige — Kwalificatieniveau 4<br>5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige — Kwalificatieniveau 5 | 1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie<br>2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie<br>3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie<br>4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling<br>5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling | Verpleegkundige | 29 iunie 1979 |

▼B

| Țara | Titlu de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Titlul profesional | Data de referință |
|---|---|---|---|---|
| Österreich | 1. Diplom als „Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger” | 1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege | — Diplomierte Krankenschwester<br>— Diplomierter Krankenpfleger | 1 ianuarie 1994 |
| | 2. Diplom als „Diplomierte Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger” | 2. Allgemeine Krankenpflegeschule | | |
| Polska | Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem „magister pielęgniarstwa” | Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze<br>(Higher educational institution recognised by the competent authorities) | Pielegniarka | 1 mai 2004 |
| Portugal | 1. Diploma do curso de enfermagem geral | 1. Escolas de Enfermagem | Enfermeiro | 1 ianuarie 1986 |
| | 2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem | 2. Escolas Superiores de Enfermagem | | |
| | 3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem | 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde | | |

▼M1

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| România | 1. Diplomă de absolvire de asistent medical generalist cu studii superioare de scurtă durată | 1. Universități | asistent medical generalist | 1 ianuarie 2007 |
| | 2. Diplomă de licență de asistent medical generalist cu studii superioare de lungă durată | 2. Universități | | |

▼B

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| Slovenija | Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik” | 1. Univerza<br>2. Visoka strokovna šola | Diplomirana medicinska sestra/Diplomirani zdravstvenik | 1 mai 2004 |
| Slovensko | 1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister z ošetrovateľstva” („Mgr.”) | 1. Vysoká škola | Sestra | 1 mai 2004 |
| | 2. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z ošetrovateľstva” („Bc.”) | 2. Vysoká škola | | |
| | 3. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra | 3. Stredná zdravotnícka škola | | |

▼B

| Țara | Titlu de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Titlul profesional | Data de referință |
|---|---|---|---|---|
| Suomi/ Finland | 1. Sairaanhoitajan tutkinto/Sjukskötare-examen<br>2. Sosiaali- ja terveysalan ammatti-korkeakoulututkinto, sairaanhoitaja (AMK)/Yrkeshögs-koleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH) | 1. Terveydenhuolto-oppilaitokset/ Hälsovårdsläroan-stalter<br>2. Ammattikorkea-koulut/ Yrkeshögs-kolor | Sairaanhoitaja/Sjuks-kötare | 1 ianuarie 1994 |
| Sverige | Sjuksköterskeexamen | Universitet eller högskola | Sjuksköterska | 1 ianuarie 1994 |
| United Kingdom | Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting | Various | — State Registered Nurse<br>— Registered General Nurse | 29 iunie 1979 |

V.3. MEDIC DENTIST

5.3.1. *Program de studii pentru medicii dentiști*

Programul de studii care conduce la obținerea titlurilor de calificare ca medic dentist cuprinde cel puțin următoarele materii. Predarea uneia sau mai multor materii poate avea loc în cadrul celorlalte discipline sau în conexiune cu acestea.

A. Materii de bază

— Chimie

— Fizică

— Biologie

B. Materii medico-biologice și materii medicale generale

— Anatomie

— Embriologie

— Histologie, inclusiv citologie

— Fiziologie

— Biochimie (sau chimie fiziologică)

— Anatomie patologică

— Patologie generală

— Farmacologie

— Microbiologie

— Igienă

— Medicină peventivă și epidemiologie

— Radiologie

— Fizioterapie

— Chirurgie generală

— Medicină internă, inclusiv pediatrie

— Otorinolaringologie

— Dermatovenerologie

— Psihologie generală — psihopatologie — neuropatologie

— Anestezie

C. Materii specific odonto-stomatologice

— Protetică dentară

— Materiale stomatologice

— Stomatologie conservativă

— Stomatologie preventivă

— Anestezie și sedare în stomatologie

— Chirurgie specială

— Patologie specială

— Practică clinică odonto-stomatologică

— Pedodonție

— Ortodonție

— Parodontologie

— Radiologie dentară

— Ocluzie dentară și funcție maxilară

— Organizare profesională, deontologie și legislație

— Aspecte sociale ale practicii dentare.

▼B

5.3.2. *Titluri de calificare de bază ca medic dentist*

| Țara | Titlul de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Certificatul care însoțește titlul de calificare | Titlul profesional | Data de referință |
|---|---|---|---|---|---|
| België/ Belgique/ Belgien | Diploma van tandarts/Diplôme licencié en science dentaire | — De universiteiten/Les universités<br>— De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française | | Licentiaat in de tandheelkunde/ Licencié en science dentaire | 28 ianuarie 1980 |
| ▼M1 | | | | | |
| България | Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Магистър” по „Дентална медицина” с професионална квалификация „Магистър-лекар по дентална медицина” | Факултет по дентална медицина към Медицински университет | | Лекар по дентална медицина | 1 ianuarie 2007 |
| ▼B | | | | | |
| Česká republika | Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor) | Lékařská fakulta univerzity v České republice | Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce | Zubní lékař | 1 mai 2004 |
| Danmark | Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidateksamen) | Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet | Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen | Tandlæge | 28 ianuarie 1980 |
| Deutschland | Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung | Zuständige Behörden | | Zahnarzt | 28 ianuarie 1980 |
| Eesti | Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta | Tartu Ülikool | | Hambaarst | 1 mai 2004 |
| Ελλάς | Πτυχίο Οδοντιατρικής | Πανεπιστήμιο | | Οδοντίατρος ή χειρούργος οδοντίατρος | 1 ianuarie 1981 |
| España | Título de Licenciado en Odontología | El rector de una universidad | | Licenciado en odontología | 1 ianuarie 1986 |
| France | Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire | Universités | | Chirurgien-dentiste | 28 ianuarie 1980 |
| Ireland | — Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.)<br>— Bachelor of Dental Surgery (BDS)<br>— Licentiate in Dental Surgery (LDS) | — Universities<br>— Royal College of Surgeons in Ireland | | — Dentist<br>— Dental practitioner<br>— Dental surgeon | 28 ianuarie 1980 |

▼B

| Țara | Titlul de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Certificatul care însoțește titlul de calificare | Titlul profesional | Data de referință |
|---|---|---|---|---|---|
| Italia | Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria | Università | Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra | Odontoiatra | 28 ianuarie 1980 |
| Κύπρος | Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντιάτρου | Οδοντιατρικό Συμβούλιο | | Οδοντίατρος | 1 mai 2004 |
| Latvija | Zobārsta diploms | Universitātes tipa augstskola | Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augstskola un „Sertifikāts” — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā | Zobārsts | 1 mai 2004 |
| Lietuva | Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją | Universitetas | Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją | Gydytojas odontologas | 1 mai 2004 |
| Luxembourg | Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire | Jury d'examen d'Etat | | Médecin-dentiste | 28 ianuarie 1980 |
| Magyarország | Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, röv.: dr. med. dent.) | Egyetem | | Fogorvos | 1 mai 2004 |
| Malta | Lawrja fil- Kirurġija Dentali | Universitá ta Malta | | Kirurgu Dentali | 1 mai 2004 |
| Nederland | Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen | Faculteit Tandheelkunde | | Tandarts | 28 ianuarie 1980 |
| Österreich | Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades „Doktor der Zahnheilkunde” | Medizinische Fakultät der Universität | | Zahnarzt | 1 ianuarie 1994 |
| Polska | Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem „lekarz dentysta” | 1. Akademia Medyczna,<br>2. Uniwersytet Medyczny,<br>3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego | Lekarsko — Dentystyczny Egzamin Państwowy | Lekarz dentysta | 1 mai 2004 |

▼B

| Țara | Titlul de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Certificatul care însoțește titlul de calificare | Titlul profesional | Data de referință |
|---|---|---|---|---|---|
| Portugal | Carta de curso de licenciatura em medicina dentária | — Faculdades<br>— Institutos Superiores | | Médico dentista | 1 ianuarie 1986 |
| ▼M1<br>România | Diplomă de licență de medic dentist | Universități | | medic asistent | 1 octombrie 2003 |
| ▼B<br>Slovenija | Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine” | — Univerza | Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik/zobozdravnica | Doktor dentalne medicine/Doktorica dentalne medicine | 1 mai 2004 |
| Slovensko | Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor zubného lekárstva” („MDDr.”) | — Vysoká škola | | Zubný lekár | 1 mai 2004 |
| Suomi/Finland | Hammaslääketieteen lisensiaatin tutkinto/Odontologie licentiatexamen | — Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet<br>— Oulun yliopisto<br>— Turun yliopisto | Terveydenhuollon oikeusturvakeskuksen päätös käytännön palvelun hyväksymisestä/Beslut av Rättskyddscentralen för hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring | Hammaslääkäri/Tandläkare | 1 ianuarie 1994 |
| Sverige | Tandläkarexamen | — Universitetet i Umeå<br>— Universitetet i Göteborg<br>— Karolinska Institutet<br>— Malmö Högskola | Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen | Tandläkare | 1 ianuarie 1994 |
| United Kingdom | — Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.)<br>— Licentiate in Dental Surgery | — Universities<br>— Royal Colleges | | — Dentist<br>— Dental practitioner<br>— Dental surgeon | 28 ianuarie 1980 |

5.3.3. *Titluri de calificare ca medic dentar specialist*

| Ortodonție | | | |
|---|---|---|---|
| Țara | Titlu de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Data de referință |
| België/Belgique/Belgien | Titre professionnel particulier de dentiste spécialiste en orthodontie/Bijzondere beroepstitel van tandarts specialist in de orthodontie | Ministre de la Santé publique/Minister bevoegd voor Volksgezondheid | 27 ianuarie 2005 |

▼B

| Ortodonție | | | |
|---|---|---|---|
| Țara | Titlu de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Data de referință |
| ▼M1 | | | |
| България | Свидетелство за призната специалност по „Ортодонтия” | Факултет по дентална медицина към Медицински университет | 1 ianuarie 2007 |
| ▼B | | | |
| Danmark | Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti | Sundhedsstyrelsen | 28 ianuarie 1980 |
| Deutschland | Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie; | Landeszahnärztekammer | 28 ianuarie 1980 |
| Eesti | Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal | Tartu Ülikool | 1 mai 2004 |
| Ελλάς | Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής | — Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση<br>— Νομαρχία | 1 ianuarie 1981 |
| France | Titre de spécialiste en orthodontie | Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes | 28 ianuarie 1980 |
| Ireland | Certificate of specialist dentist in orthodontics | Competent authority recognised for this purpose by the competent minister | 28 ianuarie 1980 |
| Italia | Diploma di specialista in Ortognatodonzia | Università | 21 mai 2005 |
| Κύπρος | Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθοδοντική | Οδοντιατρικό Συμβούλιο | 1 mai 2004 |
| Latvija | „Sertifikāts” — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā | Latvijas Ārstu biedrība | 1 mai 2004 |
| Lietuva | Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją | Universitetas | 1 mai 2004 |
| Magyarország | Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány | Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete | 1 mai 2004 |
| Malta | Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja | Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti | 1 mai 2004 |
| Nederland | Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister | Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde | 28 ianuarie 1980 |
| Polska | Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji | Centrum Egzaminów Medycznych | 1 mai 2004 |
| Slovenija | Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije | 1. Ministrstvo za zdravje<br>2. Zdravniška zbornica Slovenije | 1 mai 2004 |
| Suomi/ Finland | Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito/Specialtand-läkarexamen, tandreglering | — Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet<br>— Oulun yliopisto<br>— Turun yliopisto | 1 ianuarie 1994 |
| Sverige | Bevis om specialistkompetens i tandreglering | Socialstyrelsen | 1 ianuarie 1994 |
| United Kingdom | Certificate of Completion of specialist training in orthodontics | Competent authority recognised for this purpose | 28 ianuarie 1980 |

▼B

| Chirurgie orală | | | |
|---|---|---|---|
| Țara | Titlu de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Data de referință |
| ▼M1 | | | |
| България | Свидетелство за призната специалност по „Орална хирургия” | Факултет по дентална медицина към Медицински университет | 1 ianuarie 2007 |
| ▼B | | | |
| Danmark | Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi | Sundhedsstyrelsen | 28 ianuarie 1980 |
| Deutschland | Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/Mundchirurgie | Landeszahnärztekammer | 28 ianuarie 1980 |
| Ελλάς | Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής (up to 31 December 2002) | — Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση<br>— Νομαρχία | 1 ianuarie 2003 |
| Ireland | Certificate of specialist dentist in oral surgery | Competent authority recognised for this purpose by the competent minister | 28 ianuarie 1980 |
| Italia | Diploma di specialista in Chirurgia Orale | Università | 21 mai 2005 |
| Κύπρος | Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Στοματική Χειρουργική | Οδοντιατρικό Συμβούλιο | 1 mai 2004 |
| Lietuva | Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją | Universitetas | 1 mai 2004 |
| Magyarország | Dento-alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány | Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete | 1 mai 2004 |
| Malta | Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Kirurġija tal-ħalq | Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti | 1 mai 2004 |
| Nederland | Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister | Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde | 28 ianuarie 1980 |
| Polska | Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej | Centrum Egzaminów Medycznych | 1 mai 2004 |
| Slovenija | Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije | 1. Ministrstvo za zdravje<br>2. Zdravniška zbornica Slovenije | 1 mai 2004 |
| Suomi/Finland | Erikoishammaslääkärin tutkinto, suuja leuka-kirurgia/Specialtandläkarexamen, oral och maxillofacial kirurgi | — Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet<br>— Oulun yliopisto<br>— Turun yliopisto | 1 ianuarie 1994 |
| Sverige | Bevis om specialist-kompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar | Socialstyrelsen | 1 ianuarie 1994 |
| United Kingdom | Certificate of completion of specialist training in oral surgery | Competent authority recognised for this purpose | 28 ianuarie 1980 |

▼B

## V.4. MEDIC VETERINAR

5.4.1. *Program de studii pentru medicii veterinari*

Programul de studii care conduce la obținerea titlurilor de calificare ca medic veterinar cuprinde cel puțin următoarele materii.

Predarea uneia sau mai multor materii poate avea loc în cadrul celorlalte discipline sau în conexiune cu acestea.

A. Materii de bază:

— Fizică

— Chimie

— Biologie animală

— Biologia plantelor

— Matematici aplicate științelor biologice

B. Materii specifice:

(a) Științe fundamentale:

— Anatomie (inclusiv histologie și embriologie)

— Fiziologie

— Biochimie

— Genetică

— Farmacologie

— Farmacie

— Toxicologie

— Microbiologie

— Imunologie

— Epidemiologie

— Deontologie

(b) Științe clinice:

— Obstetrică

— Patologie (inclusiv anatomie patologică)

— Parazitologie

— Medicină clinică și chirurgie (inclusiv anestezie)

— Prelegeri clinice despre diferite animale domestice, păsări și alte specii de animale

— Medicină preventivă

— Radiologie

— Reproducere și tulburări de reproducere

— Medicină veterinară și sănătate publică

— Legislație în domeniul medicinii veterinare și medicină legală

— Terapeutică

— Propedeutică

(c) Producție animală:

— Producție animală

— Nutriție animală

— Agronomie

— Economie rurală

— Creșterea și sănătatea animalelor

— Igienă veterinară

— Etologie protecție animală.

(d) Igienă alimentară:

— inspecția și controlul produselor alimentare pentru animale sau de origine animală

— igienă și tehnologie alimentară

— lucrări practice (inclusiv lucrări practice în locurile de sacrificare și de tratare a produselor alimentare)

Instruirea practică se poate desfășura sub forma unui stagiu, cu condiția ca aceasta să fie pe bază de program integral și să se afle sub controlul direct al autorității sau al organismului competent și să nu depășească șase luni din perioada totală de cinci ani de studiu.

Repartizarea instruirii teoretice și practice între diferitele grupe de materii se face echilibrat și în mod coordonat, astfel încât cunoștințele și experiența să poată fi dobândite în mod corespunzător pentru a permite medicilor veterinari să-și poată îndeplini sarcinile în totalitate.

5.4.2. *Titluri de calificare ca medic veterinar*

| Țara | Titlu de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Certificatul care însoțește titlul de calificare | Data de referință |
|---|---|---|---|---|
| België/ Belgique/Belgien | Diploma van dierenarts/ Diplôme de docteur en médecine vétérinaire | — De universiteiten/ Les universités<br>— De bevoegde Examen-commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française | | 21 decembrie 1980 |

▼B

| Țara | Titlu de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Certificatul care însoțește titlul de calificare | Data de referință |
|---|---|---|---|---|
| ▼M1 | | | | |
| България | Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен магистър по специалност Ветеринарна медицина с професионална квалификация Ветеринарен лекар | Лесотехнически университет — Факултет по ветеринарна медицинаТракийски университет — Факултет по ветеринарна медицина | | 1 ianuarie 2007 |
| ▼B | | | | |
| Česká republika | — Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.)<br>— Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.) | Veterinární fakulta univerzity v České republice | | 1 mai 2004 |
| Danmark | Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab | Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole | | 21 decembrie 1980 |
| Deutschland | Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abscnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung | Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule | | 21 decembrie 1980 |
| Eesti | Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava | Eesti Põllumajandusülikool | | 1 mai 2004 |
| Ελλάς | Πτυχίο Κτηνιατρικής | Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας | | 1 ianuarie 1981 |
| España | Título de Licenciado en Veterinaria | — Ministerio de Educación y Cultura<br>— El rector de una universidad | | 1 ianuarie 1986 |
| France | Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire | | | 21 decembrie 1980 |
| Ireland | — Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB)<br>— Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS) | | | 21 decembrie 1980 |
| Italia | Diploma di laurea in medicina veterinaria | Università | Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria | 1 ianuarie 1985 |
| Κύπρος | Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου | Κτηνιατρικό Συμβούλιο | | 1 mai 2004 |
| Latvija | Veterinārārsta diploms | Latvijas Lauksaimniecības Universitāte | | 1 mai 2004 |
| Lietuva | Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM)) | Lietuvos Veterinarijos Akademija | | 1 mai 2004 |
| Luxembourg | Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire | Jury d'examen d'Etat | | 21 decembrie 1980 |

▼B

| Țara | Titlu de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Certificatul care însoțește titlul de calificare | Data de referință |
|---|---|---|---|---|
| Magyarország | Állatorvos doktor oklevél — dr. med. vet. | Szent István Egyetem Állatorvos-tudományi Kar | | 1 mai 2004 |
| Malta | Liċenzja ta' Kirurgu Veterinarju | Kunsill tal-Kirurġi Veterinarji | | 1 mai 2004 |
| Nederland | Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartsenijkundig examen | | | 21 decembrie 1980 |
| Österreich | — Diplom-Tierarzt<br>— Magister medicinae veterinariae | Universität | — Doktor der Veterinärmedizin<br>— Doctor medicinae veterinariae<br>— Fachtierarzt | 1 ianuarie 1994 |
| Polska | Dyplom lekarza weterynarii | 1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie<br>2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu<br>3. Akademia Rolnicza w Lublinie<br>4. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie | | 1 mai 2004 |
| Portugal | Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária | Universidade | | 1 ianuarie 1986 |
| ▼M1 | | | | |
| România | Diplomă de licență de doctor medic veterinar | Universități | | 1 ianuarie 2007 |
| ▼B | | | | |
| Slovenija | Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine” | Univerza | Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva | 1 mai 2004 |
| Slovensko | Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor veterinárskej medicíny” („MVDr.”) | Univerzita veterinárskeho lekárstva | | 1 mai 2004 |
| Suomi/ Finland | Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicine licentiatexamen | Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet | | 1 ianuarie 1994 |
| Sverige | Veterinärexamen | Sveriges Lantbruksuniversitet | | 1 ianuarie 1994 |
| United Kingdom | 1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc)<br>2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc)<br>3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB)<br>4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S)<br>5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S)<br>6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed) | 1. University of Bristol<br>2. University of Liverpool<br>3. University of Cambridge<br>4. University of Edinburgh<br>5. University of Glasgow<br>6. University of London | | 21 decembrie 1980 |

▼B

## V.5. MOAȘĂ

5.5.1. *Program de studii pentru moașe (Tipurile de formare I și II)*

Programul de formare pentru obținerea unei diplome, a unui certificat sau a unui titlu de calificare ca moașă constă din următoarele două părți:

A. Instruirea teoretică și tehnică

(a) Materii de bază

— Noțiuni fundamentale de anatomie și fiziologie

— Noțiuni fundamentale de patologie

— Noțiuni fundamentale de bacteriologie, virusologie și parazitologie

— Noțiuni fundamentale de biofizică, biochimie și radiologie

— Pediatrie, în special referitor la nou-născuți

— Igienă, educație sanitară, medicină preventivă, diagnosticare timpurie

— Nutriție și dietetică, în special cu privire la femei, nou-născuți și sugari

— Noțiuni fundamentale de sociologie și probleme de medicină socială

— Noțiuni fundamentale de farmacologie

— Psihologie

— Pedagogie

— Legislație medicală și socială și organizare medicală

— Deontologie și legislație profesională

— Educație sexuală și planificare familială

— Protecția juridică a mamei și copilului

(b) Materii specifice activităților moașelor

— Anatomie și fiziologie

— Embriologie și dezvoltarea fătului

— Sarcină, naștere și puerperalitate

— Patologie ginecologică și obstetrică

— Pregătire pentru naștere și maternitate, inclusiv aspectele psihologice

— Pregătire pentru naștere (inclusiv cunoașterea și folosirea echipamentului tehnic de obstetrică)

— Analgezie, anestezie și resuscitare

— Fiziologia și patologia nou-născutului

— Îngrijirea și supravegherea nou-născutului

— Factori psihologici și sociali

B. Instruirea practică și instruirea clinică

Această instruire se face sub supraveghere corespunzătoare:

— Consultarea femeilor însărcinate, inclusiv cel puțin 100 de examinări prenatale.

— Supravegherea și îngrijirea a cel puțin 40 de parturiente.

— Asistarea de către studenți la cel puțin 40 de nașteri; în cazul în care nu se poate ajunge la acest număr ca urmare a lipsei de femei în travaliu, poate fi redus la minim 30, cu condiția ca studentul să particpe activ la încă 20 de nașteri.

— Asistarea la nașteri cu prezentare pelviană. În cazul în care acest lucru nu este posibil, ca urmare a numărului insuficient de nașteri cu prezentare pelviană, instruirea se face prin simulare.

— Practicarea episiotomiei și inițierea în sutură. Inițierea va cuprinde instruire teoretică și exerciții clinice. Practicarea suturii include sutura episiotomiilor și a rupturilor simple de perineu, care poate fi simulată în cazul în care este absolut necesar.

— Supravegherea și îngrijirea a 40 de femei, care urmează să nască sau care au născut, având sarcini cu risc.

— Supravegherea și îngrijirea, inclusiv examinarea, a cel puțin 100 de parturiente sănătoase și nou-născuți sănătoși.

— Urmărirea și îngrijirea nou-născutului necesitând îngrijiri speciale, inclusiv a celor născuți prematur, a celor născuți după termen, precum și a celor subponderali sau bolnavi.

▼B

— Îngrijirea femeilor care prezintă cu patologii ginecologice și obstetricale.

— Inițierea în îngrijirea medicală și chirurgicală. Inițierea va cuprinde instruire teoretică și exerciții clinice.

Instruirea teoretică și tehnică (parte A a programului de formare) se face în mod echilibrat și coordonat cu instruirea clinică (partea B a programului de formare), astfel încât cunoștințele și experiențele prevăzute în această anexă să poată fi dobândite în mod corespunzător.

Instruirea clinică a moașei (partea B a programului de formare) trebuie efectuată sub forma unor stagii controlate în cadrul spitalelor sau al altor servicii de sănătate autorizate de autoritățile sau organismele competente. În cursul acestei formări, viitoarele moașe participă la activitățile serviciilor în cauză, în măsura în care aceste activități contribuie la formarea lor. Acestea sunt inițiate în responsabilitățile pe care le implică activitățile de moașă.

5.5.2. *Titluri de calificare ca moașă*

| Țara | Titlu de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Titlul profesional | Data de referință |
|---|---|---|---|---|
| België/ Belgique/Belgien | Diploma van vroedvrouw/ Diplôme d'accoucheuse | — De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement<br>— De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française | Vroedvrouw/Accoucheuse | 23 ianuarie 1983 |
| ▼M1 | | | | |
| България | Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Бакалавър” с професионална квалификация „Акушерка” | Университет | Акушерка | 1 ianuarie 2007 |
| ▼B | | | | |
| Česká republika | 1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.)<br>— Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce | 1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem | Porodní asistentka/ porodní asistent | 1 mai 2004 |
| | 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.)<br>— Vysvědčení o absolutoriu | 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem | | |
| Danmark | Bevis for bestået jordemodereksamen | Danmarks jordemoderskole | Jordemoder | 23 ianuarie 1983 |
| Deutschland | Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger | Staatlicher Prüfungsausschuss | — Hebamme<br>— Entbindungspfleger | 23 ianuarie 1983 |

▼B

| Țara | Titlu de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Titlul profesional | Data de referință |
|---|---|---|---|---|
| Eesti | Diplom ämmaemanda erialal | 1. Tallinna Meditsiinikool<br>2. Tartu Meditsiinikool | — Ämmaemand | 1 mai 2004 |
| Ελλάς | 1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.)<br>2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ)<br>3. Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών | 1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.)<br>2. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων<br>3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας | — Μαία<br>— Μαιευτής | 23 ianuarie 1983 |
| España | — Título de Matrona<br>— Título de Asistente obstétrico (matrona)<br>— Título de Enfermería obstétrica-ginecológica | Ministerio de Educación y Cultura | — Matrona<br>— Asistente obstétrico | 1 ianuarie 1986 |
| France | Diplôme de sage-femme | L'Etat | Sage-femme | 23 ianuarie 1983 |
| Ireland | Certificate in Midwifery | An Board Altranais | Midwife | 23 ianuarie 1983 |
| Italia | Diploma d'ostetrica | Scuole riconosciute dallo Stato | Ostetrica | 23 ianuarie 1983 |
| Κύπρος | Δίπλωμα στο μεταβασικό πρόγραμμα Μαιευτικής | Νοσηλευτική Σχολή | Εγγεγραμμένη Μαία | 1 mai 2004 |
| Latvija | Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu | Māsu skolas | Vecmāte | 1 mai 2004 |
| Lietuva | 1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją<br>— Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje<br>2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją<br>— Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje<br>3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją | 1. Universitetas<br>2. Kolegija<br>3. Kolegija | Akušeris | 1 mai 2004 |

▼B

| Țara | Titlu de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Titlul profesional | Data de referință |
|---|---|---|---|---|
| Luxembourg | Diplôme de sage-femme | Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports | Sage-femme | 23 ianuarie 1983 |
| Magyarország | Szülésznő bizonyítvány | Iskola/főiskola | Szülésznő | 1 mai 2004 |
| Malta | Lawrja jew diploma fl-Istudji tal-Qwiebel | Universita ta' Malta | Qabla | 1 mai 2004 |
| Nederland | Diploma van verloskundige | Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidingsinstellingen | Verloskundige | 23 ianuarie 1983 |
| Österreich | Hebammen-Diplom | — Hebammenakademie<br>— Bundeshebammenlehranstalt | Hebamme | 1 ianuarie 1994 |
| Polska | Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem „magister położnictwa” | Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze<br>(Higher educational institution recognised by the competent authorities) | Położna | 1 mai 2004 |
| Portugal | 1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica<br>2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica<br>3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica | 1. Ecolas de Enfermagem<br>2. Escolas Superiores de Enfermagem<br>3. — Escolas Superiores de Enfermagem<br>— Escolas Superiores de Saúde | Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica | 1 ianuarie 1986 |

▼M1

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| România | Diplomă de licență de moașă | Universități | Moașă | 1 ianuarie 2007 |

▼B

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| Slovenija | Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana babica/diplomirani babičar” | 1. Univerza<br>2. Visoka strokovna šola | diplomirana babica/diplomirani babičar | 1 mai 2004 |
| Slovensko | 1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z pôrodnej asistencie” („Bc.”)<br>2. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná pôrodná asistentka | 1. Vysoká škola<br>2. Stredná zdravotnícka škola | Pôrodná asistentka | 1 mai 2004 |

▼B

| Țara | Titlu de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Titlul profesional | Data de referință |
|---|---|---|---|---|
| Suomi/ Finland | 1. Kätilön tutkinto/ barnmorskeexamen<br>2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, kätilö (AMK)/ yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH) | 1. Terveydenhuoltooppi-laitokset/ hälsovårdsläroanstalter<br>2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkeshögskolor | Kätilö/Barnmorska | 1 ianuarie 1994 |
| Sverige | Barnmorskeexamen | Universitet eller högskola | Barnmorska | 1 ianuarie 1994 |
| United Kingdom | Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting | Various | Midwife | 23 ianuarie 1983 |

V.6. FARMACIST

5.6.1. *Program de studii pentru farmaciști*

— Biologia plantelor și animalelor

— Fizică

— Chimie generală și anorganică

— Chimie organică

— Chimie analitică

— Chimie farmaceutică, inclusiv analiza medicamentelor

— Biochimie generală și aplicată (medicală)

— Anatomie și fiziologie; terminologie medicală

— Microbiologie

— Farmacologie și farmacoterapie

— Tehnologie farmaceutică

— Toxicologie

— Farmacognosie

— Legislație și, după caz, deontologie.

Repartizarea instruirii teoretice și practice trebuie, pentru fiecare materie care figurează în programul minim de studii, să acorde suficientă importanță, pentru a păstra caracterul universitar al instruirii.

5.6.2. *Titluri de calificare ca farmacist*

| Țara | Titlu de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Certificatul care însoțește titlul de calificare | Data de referință |
|---|---|---|---|---|
| België/ Belgique/Belgien | Diploma van apotheker/ Diplôme de pharmacien | — De universiteiten/ Les universités<br>— De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française | | 1 octombrie 1987 |

▼B

| Țara | Titlu de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Certificatul care însoțește titlul de calificare | Data de referință |
|---|---|---|---|---|
| ▼M1 | | | | |
| България | Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Магистър” по „Фармация” с професионална квалификация „Магистър-фармацевт” | Фармацевтичен факултет към Медицински университет | | 1 January 2007 |
| ▼B | | | | |
| Česká republika | Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.) | Farmaceutická fakulta univerzity v České republice | Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce | 1 mai 2004 |
| Danmark | Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen | Danmarks Farmaceutiske Højskole | | 1 octombrie 1987 |
| Deutschland | Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung | Zuständige Behörden | | 1 octombrie 1987 |
| Eesti | Diplom proviisori õppekava läbimisest | Tartu Ülikool | | 1 mai 2004 |
| Ελλάς | Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος | Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση | | 1 octombrie 1987 |
| España | Título de Licenciado en Farmacia | — Ministerio de Educación y Cultura<br>— El rector de una universidad | | 1 octombrie 1987 |
| France | — Diplôme d'Etat de pharmacien<br>— Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie | Universités | | 1 octombrie 1987 |
| Ireland | Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist | | | 1 octombrie 1987 |
| Italia | Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato | Università | | 1 noiembrie 1993 |
| Κύπρος | Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού | Συμβούλιο Φαρμακευτικής | | 1 mai 2004 |
| Latvija | Farmaceita diploms | Universitātes tipa augstskola | | 1 mai 2004 |
| Lietuva | Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją | Universitetas | | 1 mai 2004 |

▼B

| Țara | Titlu de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Certificatul care însoțește titlul de calificare | Data de referință |
|---|---|---|---|---|
| Luxembourg | Diplôme d'Etat de pharmacien | Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale | | 1 octombrie 1987 |
| Magyarország | Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, röv: mag. Pharm) | EG Egyetem | | 1 mai 2004 |
| Malta | Lawrja fil-farmaċija | Universitá ta' Malta | | 1 mai 2004 |
| Nederland | Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen | Faculteit Farmacie | | 1 octombrie 1987 г. |
| Österreich | Staatliches Apothekerdiplom | Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales | | 1 octombrie 1994 |
| Polska | Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra | 1. Akademia Medyczna<br>2. Uniwersytet Medyczny<br>3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego | | 1 mai 2004 |
| Portugal | Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas | Universidades | | 1 octombrie 1987 |

▼M1

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| România | Diplomă de licență de farmacist | Universități | | 1 ianuarie 2007 |

▼B

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| Slovenija | Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv „magister farmacije/magistra farmacije” | Univerza | Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije | 1 mai 2004 |
| Slovensko | Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister farmácie” („Mgr.”) | Vysoká škola | | 1 mai 2004 |
| Suomi/ Finland | Proviisorin tutkinto/Provisorexamen | — Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet<br>— Kuopion yliopisto | | 1 octombrie 1994 |
| Sverige | Apotekarexamen | Uppsala universitet | | 1 octombrie 1994 |
| United Kingdom | Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist | | | 1 octombrie 1987 |

▼B

V.7. ARHITECT

5.7.1. *Titluri de calificare ca arhitect, recunoscute în temeiul articolului 46 alineatul (1)*

| Țara | Titlu de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Certificatul care însoțește titlul de calificare | Anul universitar de referință |
|---|---|---|---|---|
| België/ Belgique/ Belgien | 1. Architect/Architecte<br>2. Architect/Architecte<br>3. Architect<br>4. Architect/Architecte<br>5. Architect/Architecte<br>6. Burgelijke ingenieur-architect | 1. Nationale hogescholen voor architectuur<br>2. Hogere-architectuur-instituten<br>3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt<br>4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten<br>5. Sint-Lucasscholen<br>6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten<br>6. „Faculté Polytechnique” van Mons | | 1988/1989 |
| | 1. Architecte/Architect<br>2. Architecte/Architect<br>3. Architect<br>4. Architecte/Architect<br>5. Architecte/Architect<br>6. Ingénieur-civil — architecte | 1. Ecoles nationales supérieures d'architecture<br>2. Instituts supérieurs d'architecture<br>3. Ecole provinciale supérieure d'architecture de Hasselt<br>4. Académies royales des Beaux-Arts<br>5. Ecoles Saint-Luc<br>6. Facultés des sciences appliquées des universités<br>6. Faculté polytechnique de Mons | | |
| Danmark | Arkitekt cand. arch. | — Kunstakademiets Arkitektskole i København<br>— Arkitektskolen i Århus | | 1988/1989 |
| Deutschland | Diplom-Ingenieur,<br>Diplom-Ingenieur Univ. | — Universitäten (Architektur/ Hochbau)<br>— Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau)<br>— Technische Universitäten (Architektur/Hochbau)<br>— Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau)<br>— Hochschulen für bildende Künste<br>— Hochschulen für Künste | | 1988/1989 |
| | Diplom-Ingenieur,<br>Diplom-Ingenieur FH | — Fachhochschulen (Architektur/ Hochbau) ([1])<br>— Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) beientsprechenden Fachhochschulstudiengängen | | |

([1]) Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 47 Absatz 1 anzuerkennen.

▼B

| Țara | Titlu de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Certificatul care însoțește titlul de calificare | Anul universitar de referință |
|---|---|---|---|---|
| Ελλάς | Δίπλωμα αρχιτέκτονα — μηχανικού | — Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών<br>— Αριστοτέλειο Πανεπιστήμο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής | Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής | 1988/1989 |
| España | Título oficial de arquitecto | Rectores de las universidades enumeradas a continuación:<br>— Universidad Politécnica de Cataluña, Escuelas Técnicas Superiores de Arquitectura de Barcelona o del Vallès;<br>— Universidad Politécnica de Madrid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Madrid;<br>— Universidad Politécnica de Las Palmas, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Las Palmas;<br>— Universidad Politécnica de Valencia, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valencia;<br>— Universidad de Sevilla, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Sevilla;<br>— Universidad de Valladolid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valladolid;<br>— Universidad de Santiago de Compostela, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Coruña;<br>— Universidad del País Vasco, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de San Sebastián;<br>— Universidad de Navarra, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Pamplona;<br>— Universidad de Alcalá de Henares, Escuela Politécnica de Alcalá de Henares;<br>— Universidad Alfonso X El Sabio, Centro Politécnico Superior de Villanueva de la Cañada;<br>— Universidad de Alicante, Escuela Politécnica Superior de Alicante;<br>— Universidad Europea de Madrid;<br>— Universidad de Cataluña, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Barcelona;<br>— Universidad Ramón Llull, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Salle;<br>— Universidad S.E.K. de Segovia, Centro de Estudios Integrados de Arquitectura de Segovia;<br>— Universidad de Granada, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Granada. | | 1988/1989<br>1999/2000<br>1999/2000<br>1997/1998<br>1998/1999<br>1999/2000<br>1998/1999<br>1999/2000<br>1994/1995 |

▼B

| Țara | Titlu de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Certificatul care însoțește titlul de calificare | Anul universitar de referință |
|---|---|---|---|---|
| France | 1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale. | 1. Le ministre chargé de l'architecture | | 1988/1989 |
| | 2. Diplôme d'architecte ESA | 2. Ecole spéciale d'architecture de Paris | | |
| | 3. Diplôme d'architecte ENSAIS | 3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture | | |
| Ireland | 1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI) | 1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin | | 1988/1989 |
| | 2. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.)<br>(Previously, until 2002 - Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch)) | 2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin<br>(College of Technology, Bolton Street, Dublin) | | |
| | 3. Certificate of associateship (ARIAI) | 3. Royal Institute of Architects of Ireland | | |
| | 4. Certificate of membership (MRIAI) | 4. Royal Institute of Architects of Ireland | | |
| Italia | — Laurea in architettura | — Università di Camerino<br>— Università di Catania — Sede di Siracusa<br>— Università di Chieti<br>— Università di Ferrara<br>— Università di Firenze<br>— Università di Genova<br>— Università di Napoli Federico II<br>— Università di Napoli II<br>— Università di Palermo<br>— Università di Parma<br>— Università di Reggio Calabria<br>— Università di Roma „La Sapienza”<br>— Universtià di Roma III<br>— Università di Trieste<br>— Politecnico di Bari<br>— Politecnico di Milano<br>— Politecnico di Torino<br>— Istituto universitario di architettura di Venezia | Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente | 1988/1989 |
| | — Laurea in ingegneria edile — architettura | — Università dell'Aquilla<br>— Università di Pavia<br>— Università di Roma „La Sapienza” | Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente | 1998/1999 |

▼B

| Țara | Titlu de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Certificatul care însoțește titlul de calificare | Anul universitar de referință |
|---|---|---|---|---|
| | — Laurea specialistica in ingegneria edile — architettura | — Università dell'Aquilla<br>— Università di Pavia<br>— Università di Roma „La Sapienza”<br>— Università di Ancona<br>— Università di Basilicata — Potenza<br>— Università di Pisa<br>— Università di Bologna<br>— Università di Catania<br>— Università di Genova<br>— Università di Palermo<br>— Università di Napoli Federico II<br>— Università di Roma — Tor Vergata<br>— Università di Trento<br>— Politecnico di Bari<br>— Politecnico di Milano | Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente | 2003/2004 |
| | — Laurea specialistica quinquennale in Architettura<br>— Laurea specialistica quinquennale in Architettura<br>— Laurea specialistica quinquennale in Architettura<br>— Laurea specialistica in Architettura | — Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma „La Sapienza”<br>— Università di Ferrara<br>— Università di Genova<br>— Università di Palermo<br>— Politecnico di Milano<br>— Politecnico di Bari<br>— Università di Roma III<br>— Università di Firenze<br>— Università di Napoli II<br>— Politecnico di Milano II | Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente<br>Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente<br>Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente<br>Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente | 1998/1999<br>1999/2000<br>2003/2004<br>2004/2005 |

▼B

| Țara | Titlu de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Certificatul care însoțește titlul de calificare | Anul universitar de referință |
|---|---|---|---|---|
| Nederland | 1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur | 1. Technische Universiteit te Delft | Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46. | 1988/1989 |
| | 2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek | 2. Technische Universiteit te Eindhoven | | |
| | 3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk:<br>— de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam<br>— de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam<br>— de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg<br>— de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem<br>— de Rijkshogeschool Groningen te Groningen<br>— de Hogeschool Maastricht te Maastricht | | | |
| Österreich | 1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. | 1. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz) | | 1998/1999 |
| | 2. Dilplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. | 2. Technische Universität Wien | | |
| | 3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. | 3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck) | | |
| | 4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. | 4. Hochschule für Angewandte Kunst in Wien | | |
| | 5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. | 5. Akademie der Bildenden Künste in Wien | | |
| | 6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. | 6. Hochschule für künstlerishe und industrielle Gestaltung in Linz | | |

▼B

| Țara | Titlu de calificare | Organismul care eliberează titlul de calificare | Certificatul care însoțește titlul de calificare | Anul universitar de referință |
|---|---|---|---|---|
| Portugal | Carta de curso de licenciatura em Arquitectura<br>Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/92 | — Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa<br>— Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto<br>— Escola Superior Artística do Porto<br>— Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada do Porto | | 1988/1989<br>1991/1992 |
| Suomi/ Finland | Arkkitehdin tutkinto/Arkitektexamen | — Teknillinen korkeakoulu/Tekniska högskolan (Helsinki)<br>— Tampereen teknillinen korkeakoulu/Tammerfors tekniska högskola<br>— Oulun yliopisto/Uleåborgs universitet | | 1998/1999 |
| Sverige | Arkitektexamen | Chalmers Tekniska Högskola AB<br>Kungliga Tekniska Högskolan<br>Lunds Universitet | | 1998/1999 |
| United Kingdom | 1. Diplomas in architecture | 1. — Universities<br>— Colleges of Art<br>— Schools of Art | Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board. The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in *Criteria for validation* published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board.<br>EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the *Criteria for validation*. | 1988/1989 |
| | 2. Degrees in architecture | 2. Universities | | |
| | 3. Final examination | 3. Architectural Association | | |
| | 4. Examination in architecture | 4. Royal College of Art | | |
| | 5. Examination Part II | 5. Royal Institute of British Architects | | |

▼B

*ANEXA VI*

**Drepturi dobândite, aplicabile profesiilor recunoscute pe baza coordonării condițiilor minime de formare profesională**

6. *Titluri de calificare ca arhitect care beneficiază de drepturi dobândite în temeiul articolului 49 alineatul (1)*

| Țara | Titluri de calificare | Anul universitar de referință |
|---|---|---|
| België/Belgique/Belgien | — Diplomele eliberate de școlile naționale superioare de arhitectură sau de institutele naționale superioare de arhitectură (architecte - architect)<br>— Diplomele eliberate de școala superioară provincială de arhitectură din Hasselt (arhitect)<br>— Diplomele eliberate de academiile regale de arte frumoase (architecte - architect)<br>— Diplomele eliberate de „Écoles Saint-Luc” (architecte - architect)<br>— Diplomele universitare de inginer în construcții civile, însoțite de un certificat de stagiu eliberat de Ordinul arhitecților care conferă titularului dreptul de utilizare a titlului profesional de arhitect (architecte — architect)<br>— Diplomele de arhitect eliberate de comisia de examinare centrală sau de stat pentru arhitectură (architecte — architect)<br>— Diplomele de inginer constructor civil-arhitect și diplomele de inginer-arhitect eliberate de facultățile de științe aplicate ale universităților și de Facultatea Politehnică din Mons (ingénieur - architecte, ingénieur -architect) | 1987/1988 |
| ▼M1 | | |
| България | Diplome, acordate de instituții acreditate de învățământ superior care conferă titlul de „архитект” (arhitect), „строителен инженер” (inginer civil) sau „инженер” (inginer) după cum urmează:<br>— Университет за архитектура, строителство и геодезия — София: специалности „Урбанизъм” и „Архитектура” (Universitatea de Arhitectură, Inginerie Civilă și Geodezie – Sofia: specializările „Urbanism” și „Arhitectură”) precum și toate specializările inginerești din domeniile: „конструкции на сгради и съоръжения” (construcția clădirilor și structurilor), „пътища” (drumuri), „транспорт” (transporturi), „хидротехника и водно строителство” (hidrotehnică și hidroconstrucții), „мелиорации и др.” (irigații etc.);<br>— diplomele acordate de universitățile tehnice și instituțiile de învățământ superior de construcții în domeniile: „електро- и топлотехника” (electrotehnică și termotehnică), „съобщителна и комун-икационна техника” (tehnici și tehnologii de telecomunicații), „строителни технологии” (tehnologii de construcții) „приложна геодезия” (geodezie aplicată) și „ландшафт и др.” (peisagistică etc.) aplicate în construcții.<br>Pentru a desfășura activități de proiectare în domeniul arhitecturii și cel al construcțiilor, diplomele trebuie să fie însoțite de un „придружени от удостоверение за проектантска правоспособност” (certificat de capacitate juridică în domeniul activităților de proiectare) emis de „Камарата на архитектите” (Ordinul Arhitecților) și de „Камарата на инженерите в инвест-ицион-ното проектиране” (Colegiul inginerilor în domeniul proiectelor de investiții) care conferă dreptul de a desfășura activități în domeniul proiectelor de investiții; | 2009/2010 |
| ▼B | | |
| Česká republika | — Diplomele eliberate de facultățile „České vysoké učení technické” (Universitatea tehnică cehă din Praga):<br>„Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství” (Școala superioară de arhitectură și construcții imobiliare) (până în 1951),<br>„Fakulta architektury a pozemního stavitelství” (Facultatea de arhitectură și construcții imobiliare) (1951-1960),<br>„Fakulta stavební” (Facultatea de construcții civile) (din 1960) în specializările: construcții și structuri imobiliare, construcții imobiliare, construcții și arhitectură, arhitectură (inclusiv amenajarea teritoriului), construcții civile și construcții destinate producției industriale și agricole sau în cadrul programului de studii de construcții civile, în specializarea construcții imobiliare și arhitectură, | 2006/2007 |

▼B

| Țara | Titluri de calificare | Anul universitar de referință |
|---|---|---|
| | „Fakulta architektury” (Facultatea de arhitectură) (din 1976) în specializările: arhitectură, amenajarea teritoriului sau, în cadrul programului de studii de arhitectură și amenajarea teritoriului, în specializările: arhitectură, teoria proiectării arhitectonice, amenajarea teritoriului, istoria arhitecturii și reconstrucția monumentelor istorice sau arhitectură și construcții imobiliare,<br>— Diplomele eliberate de „Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše” (până în 1951) în specializarea arhitectură și construcții;<br>— Diplomele eliberate de „Vysoká škola stavitelství v Brně” (1951 - 1956) în specializarea arhitectură și construcții;<br>— Diplomele eliberate de „Vysoké učení technické v Brně”, de „Fakulta architektury” (Facultatea de arhitectură) (din 1956) în specializarea arhitectură și amenajarea teritoriului sau de „Fakulta stavební” (Facultatea de construcții civile) (din 1956) în specializarea construcții;<br>— Diplomele eliberate de „Vysoká škola báňská — Technická univerzita Ostrava”, „Fakulta stavební” (Facultatea de construcții civile) (din 1997) în specializarea structuri și arhitectură sau în specializarea construcții civile;<br>— Diplome eliberate de „Technická univerzita v Liberci”, „Fakulta architektury” (Facultatea de arhitectură) (din 1994) în cadrul programului de studii de arhitectură și amenajarea teritoriului, în specializarea arhitectură;<br>— Diplomele eliberate de „Akademie výtvarných umění v Praze” în cadrul programului de studiu al artelor frumoase, în specializarea proiectare arhitectonică;<br>— Diplomele eliberate de „Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze” în cadrul programului de studiu al artelor frumoase, în specializarea arhitectură;<br>— Certificatul de autorizare eliberat de „Česká komora architektů” fără precizarea specializării sau în specializarea construcții imobiliare. | |
| Danmark | — Diplomele eliberate de școlile naționale de arhitectură din Copenhaga și Århus (architekt)<br>— Certificatul de autorizare eliberat de Comisia arhitecților conform Legii nr. 202 din 28 mai 1975 (registreret arkitekt)<br>— Diplomele eliberate de școlile superioare de construcții civile (bygningskonstruktør), însoțite de o atestare din partea autorităților competente care certifică faptul că persoana respectivă a promovat un test pentru titlul său de calificare, cuprinzând o evaluare a planurilor realizate și executate de candidat în decursul unei perioade de cel puțin șase ani de practicare efectivă a activităților prevăzute la articolul 48 din prezenta directivă | 1987/1988 |
| Deutschland | — Diplomele eliberate de școlile superioare de arte frumoase [Dipl.-Ing., Architekt (HfbK)]<br>— Diplomele eliberate de Technische Hochschulen, catedra de arhitectură (Architektur/Hochbau), de universitățile tehnice, catedra de arhitectură (Architektur/Hochbau), de universități, catedra de arhitectură (Architektur/Hochbau), precum și, în măsura în care aceste instituții au fost regrupate în Gesamthochschulen, de Gesamthochschulen, catedra de arhitectură (Architektur/Hochbau) (Dipl.-Ing. și orice alte titluri de calificare eliberate ulterior titularilor acestor diplome)<br>— Diplome eliberate de Fachhochsulen, catedra de arhitectură (Architektur/Hochbau) și, în măsura în care aceste instituții au fost regrupate în Gesamthochschulen, de Gesamthochschulen, catedra de arhitectură (Architektur/Hochbau), însoțite, în cazul în care durata studiilor este mai mică de patru ani, dar de cel puțin trei ani, de un certificat prin care se atestă o perioadă de experiență profesională de patru ani în Republica Federală Germania, eliberat de ordinul profesional în conformitate cu articolul 47 alineatul (1) (Ingénieur grad. și orice alte titluri de calificare eliberate ulterior titularilor acestor diplome)<br>— Certificatele (Prüfungszeugnisse) eliberate înainte de 1 ianuarie 1973 de Ingenieurschulen, catedra de arhitectură, și de Werkkunstschulen, catedra de arhitectură, însoțite de un atestat din partea autorităților competente certificând faptul că persoana respectivă a promovat un test pentru titlul său de calificare, cuprinzând o evaluare a planurilor realizate și executate de candidat în decursul unei perioade de cel puțin șase ani de practicare efectivă a activităților prevăzute la articolul 48 din prezenta directivă | 1987/1988 |

▼B

| Țara | Titluri de calificare | Anul universitar de referință |
|---|---|---|
| Eesti | — Diplom arhitektuuri erialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996 aastast (diploma de studii de arhitectură, eliberată de Facultatea de Arhitectură a Academiei Estoniene de Arte din 1996), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989-1995 aastal (eliberată de Universitatea de Arte din Tallinn în perioada 1989-1995), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951-1988 (eliberată de Institutul de Stat pentru Arte al Republicii Socialiste Sovietice Estonia în perioada 1951-1988). | 2006/2007 |
| Ελλάς | — Diplomele de inginer-arhitect eliberate de „Metsovion Polytechnion” din Atena, însoțite de un atestat eliberat de Camera tehnică a Greciei care conferă dreptul exercitării de activități în domeniul arhitecturii<br>— Diplomele de inginer-arhitect eliberate de „Aristotelion Panepistimion” din Salonic, însoțite de un atestat eliberat de Camera tehnică a Greciei care conferă dreptul exercitării de activități în domeniul arhitecturii<br>— Diplomele de inginer-constructor civil eliberate de „Metsovion Polytechnion” din Atena, însoțite de un atestat eliberat de Camera tehnică a Greciei care conferă dreptul exercitării de activități în domeniul arhitecturii<br>— Diplomele de inginer-constructor civil eliberate de „Artistotelion Panepistimion” din Salonic, însoțite de un atestat eliberat de Camera tehnică a Greciei care conferă dreptul exercitării de activități în domeniul arhitecturii<br>— Diplomele de inginer-inginer constructor civil eliberate de „Panepistimion Thrakis”, însoțite de un atestat eliberat de Camera tehnică a Greciei care conferă dreptul exercitării de activități în domeniul arhitecturii<br>— Diplomele de inginer-inginer constructor civil eliberate de „Panepistimion Patron”, însoțite de un atestat eliberat de Camera tehnică a Greciei care conferă dreptul exercitării de activități în domeniul arhitecturii | 1987/1988 |
| España | Titlul oficial de arhitect (título oficial de arquitecto) decernat de Ministerul Educației și Științei sau de universități | 1987/1988 |
| France | — Diplomele de arhitect recunoscute de guvern, eliberate până în 1959 de Ministerul educației naționale și ulterior de Ministerul afacerilor culturale (architecte DPLG)<br>— Diplomele eliberate de „École spéciale d'architecture” (architecte DESA)<br>— Diplomele eliberate din 1955 de „École nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg” (fostă „École nationale d'ingénieurs de Strasbourg”), catedra de arhitectură (architecte ENSAIS) | 1987/1988 |
| Ireland | — Titlul de „Bachelor of Architecture” acordat de „National University of Ireland” [B. Arch.(NUI)] absolvenților licențiați ai „University College” din Dublin<br>— Diploma de nivel universitar în arhitectură eliberată de „College of Technology”, Bolton Street, Dublin (Diplom. Arch.)<br>— Certificatul de membru asociat al „Royal Institute of Architects of Ireland” (ARIAI)<br>— Certificatul de membru al „Royal Institute of Architects of Ireland” (MRIAI) | 1987/1988 |
| Italia | — Diplomele de „laurea in architettura” eliberate de universități, institute politehnice și institute superioare de arhitectură din Veneția și Reggio-Calabria, însoțite de diploma care conferă titularului dreptul de a exercita în mod independent profesia de arhitect, eliberată de Ministerul educației după ce candidatul a promovat, în fața unei comisii competente, examenul de stat care îi conferă dreptul de a exercita în mod independent profesia de arhitect (dott. architetto)<br>— Diplomele de „laurea in ingegneria” în domeniul construcțiilor, eliberate de universități și institute politehnice, însoțite de diploma care conferă titularului dreptul de a exercita în mod independent o profesie în domeniul arhitecturii, eliberată de Ministerul educației după ce candidatul a promovat, în fața unei comisii competente, examenul de stat care îi conferă dreptul de a exercita în mod independent profesia (dott. ing. Architetto ou dott. Ing. in ingegneria civile) | 1987/1988 |

▼B

| Țara | Titluri de calificare | Anul universitar de referință |
|---|---|---|
| Κύπρος | — Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου [Certificat de înregistrare în Registrul arhitecților eliberat de Camera științifică și tehnică a Ciprului (ETEK)] | 2006/2007 |
| Latvija | — „Arhitekta diploms”, ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958. gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958. gada līdz 1991.gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991. gada, un „Arhitekta prakses sertifikāts”, ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība (diplomele de arhitect eliberate de catedra de arhitectură a Facultății de construcții civile a Universității de stat din Letonia până în 1958, diplomele de arhitect eliberate de catedra de arhitectură a Facultății de construcții civile a Institutului politehnic din Riga în perioada 1958-1991, diplomele de arhitect eliberate de Facultatea de arhitectură a Universității tehnice din Riga din 1991 și 1992 și certificatul de înregistrare eliberat de Asociația arhitecților din Letonia) | 2006/2007 |
| Lietuva | — Diplomele de inginer arhitect/arhitect eliberate de Kauno politechnikos institutas până în 1969 (inžinierius architektas/architektas);<br>— Diplomele de arhitect/diplomele de licență și master în arhitectură eliberate de Vilnius inžinerinis statybos institutas până în 1990, de Vilniaus technikos universitetas până în 1996, de Vilnius Gedimino technikos universitetas din 1996 (architektas/architektûros bakalauras/architektûros magistras);<br>— Diplomele de specializare atestând o formare profesională în arhitectură/licență sau master în arhitectură, eliberate de LTSR Valstybinis dailės institutas până în 1990 și de Vilniaus dailės akademija din 1990 (architektûros kursas/architektûros bakalauras/architektūros magistras);<br>— Diplomele de licență și de master în arhitectură eliberate de Kauno technologijos universitetas din 1997 (architektūros bakalauras/architektūros magistras);<br>— Toate aceste diplome trebuie să fie însoțite de certificatul eliberat de Comisia de atestare, care conferă dreptul de exercitare a activităților în domeniul arhitecturii (architecte certifié/Atestuotas architektas) | 2006/2007 |
| Magyarország | — Diploma „okleveles építészmérnök” (diplomă de arhitectură, master în științele arhitecturii) eliberată de universități;<br>— Diploma „okleveles építész tervező művész” (diplomă de master în științele arhitecturii și construcției civile) eliberată de universități | 2006/2007 |
| Malta | — Perit: Lawrja ta' Perit eliberată de Universita' ta' Malta, care conferă dreptul la înregistrare ca „Perit”. | 2006/2007 |
| Nederland | — Atestat care certifică promovarea examenului de licență în arhitectură, eliberată de catedrele de arhitectură ale școlilor tehnice superioare din Delft sai Eindhoven (bouwkundig ingenieur)<br>— Diplomele eliberate de academiile de arhitectură recunoscute de stat (architect)<br>— Diplomele eliberate până în 1971 de fostele instituții de învățământ superior în arhitectură (Hoger Bouwkunstonderricht) (architect HBO)<br>— Diplomele eliberate până în 1970 de fostele instituții de învățământ superior în arhitectură (voortgezet Bouwkunstonderricht) (architect VBO)<br>— Atestat care certifică promovarea examenului organizat de Consiliul arhitecților al „Bond van Nederlandse Architecten” (Ordinul arhitecților olandezi, BNA) (architect)<br>— Diploma de la „Stichting Instituut voor Architectuur” (Fundația „Institutul de arhitectură”) (IVA) eliberată la absolvirea unui curs organizat de această fundație și care se întinde pe durata a minimum patru ani (architect), însoțită de un atestat din partea autorităților competente certificând faptul că persoana respectivă a promovat un test pentru titlul său de calificare, cuprinzând o evaluare a planurilor realizate și executate de candidat în decursul unei perioade de cel puțin șase ani de practicare efectivă a activităților prevăzute la articolul 44 din prezenta directivă | 1987/1988 |

▼B

| Țara | Titluri de calificare | Anul universitar de referință |
|---|---|---|
| | — Un atestat al autorităților competente certificând faptul că, înainte de 5 august 1985, persoana respectivă a promovat examenul „kandidaat in de bouwkunde”, organizat de școala tehnică superioară din Delft sau din Eindhoven și că, pe o perioadă de cel puțin cinci ani imediat înainte de data respectivă, a exercitat activități în domeniul arhitecturii a căror natură și importanță garantează, conform criteriilor recunoscute în Țările de Jos, o competență suficientă pentru exercitarea respectivelor activități (architect)<br>— Un atestat din partea autorităților competente eliberat numai persoanelor care au împlinit vârsta de patruzeci de ani înainte de 5 august 1985 și certificând faptul că, pe o perioadă de cel puțin cinci ani imediat înainte de data respectivă, persoanele în cauză au exercitat activități în domeniul arhitecturii a căror natură și importanță garantează, conform criteriilor recunoscute în Țările de Jos, o competență suficientă pentru exercitarea respectivelor activități (architect)<br>— Atestatele menționate la liniuțele a șaptea și a opta nu mai trebuie recunoscute după data intrării în vigoare a actelor cu putere de lege și de reglementare privind accesul la și exercitarea activităților din domeniul arhitecturii cu titlul profesional de arhitect în Țările de Jos, în măsura în care, în conformitate cu aceste dispoziții, atestatele respective nu permit accesul la aceste activități cu titlul profesional menționat | |
| Österreich | — Diplome eliberate de universitățile tehnice din Viena și Graz, precum și de Universitatea din Innsbruck, Facultatea de construcții civile și arhitectură, catedra de arhitectură (Architektur), construcții civile (Bauingenieurwesen Hochbau) și construcții (Wirtschaftingenieurwesen — Bauwesen)<br>— Diplome eliberate de Universitatea de construcții rurale, catedra de economie funciară și economia apelor (Kulturtechnik und Wasserwirtschaft)<br>— Diplome eliberate de Colegiul universitar de arte aplicate din Viena, catedra de arhitectură<br>— Diplome eliberate de Academia de arte frumoase din Viena, catedra de arhitectură<br>— Diplome de inginer atestat (Ing.), eliberate de colegii tehnice superioare, colegii tehnice sau colegii tehnice de construcții, însoțite de licența de „Baumeister” care atestă o experiență profesională de minimum șase ani în Austria, confirmată prin examen<br>— Diplome eliberate de Colegiul universitar de formare artistică și industrială din Linz, catedra de arhitectură<br>— Certificate de calificare pentru exercitarea profesiei de inginer constructor sau de inginer specializat în domeniul construcțiilor (Hochbau, Bauwesen, Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen, Kulturtechnik und Wasserwirtschaft), eliberate în conformitate cu Legea tehnicienilor constructori, (Ziviltechnikergesetz, BGBI, no 156/1994) | 1997/1998 |
| Polska | Diplomele eliberate de facultățile de arhitectură din cadrul:<br>— Universității tehnice din Varșovia, Facultatea de arhitectură din Varșovia (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury); titlu profesional de arhitect: inżynier architekt, magister nauk technicznych; inżynier architekt; inżyniera magistra architektury; magistra inżyniera architektury; magistra inżyniera architekta; magister inżynier architekt. (în perioada 1945-1948, titlul: inżynier architekt, magister nauk technicznych; în perioada 1951-1956, titlul: inżynier architekt; în perioada 1954-1957, etapa a 2-a, titlul: inżyniera magistra architektury; în perioada 1957-1959, titlul: inżyniera magistra architektury; în perioada 1959-1964, titlul: magistra inżyniera architektury; în perioada 1964-1982, titlul: magistra inżyniera architekta; în perioada 1983-1990, titlul: magister inżynier architekt; din 1991, titlul: magistra inżyniera architekta)<br>— Universității tehnice din Cracovia, Facultatea de arhitectură din Cracovia (Politechnika Krakowska, Wydział Architektury); titlul profesional de arhitect: magister inżynier architekt (în perioada 1945-1953, Universitatea de minerit și metalurgie, Facultatea politehnică de arhitectură - Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury) | 2006/2007 |

▼B

| Țara | Titluri de calificare | Anul universitar de referință |
|---|---|---|
| | — Universității tehnice din Wrocław, Facultatea de arhitectură din Wrocław (Politechnika Wrocławska, Wydział Architektury); titlu profesional de arhitect: inżynier architekt magister nauk technicznych; magister inżynier Architektury; magister inżynier architekt. (în perioada 1949-1964, titlul: inżynier architekt, magister nauk technicznych; în perioada 1956-1964, titlul: magister inżynier architektury; din 1964, titlul: magister inżynier architekt)<br>— Universității tehnice din Silezia, Facultatea de arhitectură din Gliwice (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); titlul profesional de arhitect: inżynier architekt; magister inżynier architekt. (în perioada 1945-1955, Facultatea de inginerie și construcții - Wydział Inżynieryjno-Budowlany, titlul: inżynier architekt; în perioada 1961-1969, Facultatea de construcții industriale și inginerie generală - Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, titlul: magister inżynier architekt; în perioada 1969-1976, Facultatea de inginerie și arhitectură — Wydział Budownictwa i Architektury, titlul: magister inżynier architekt; din 1977, Facultatea de arhitectură — Wydział Architektury, titlul: magister inżynier architekt și, din 1995, titlul: inżynier architekt)<br>— Universității tehnice din Poznań, Facultatea de arhitectură din Poznań (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); titlul profesional de arhitect: inżynier architektury; inżynier architekt; magister inżynier architekt (în perioada 1945-1955, Școala de inginerie, Facultatea de arhitectură - Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, titlul: inżynier architektury; din 1978, titlul: magister inżynier architekt și, din 1999, titlul: inżynier architekt)<br>— Universității tehnice din Gdańsk, Facultatea de arhitectură din Gdańsk (Politechnika Gdańska, Wydział Architektury); titlul profesional: magister inżynier architekt. (în perioada 1945-1969, Facultatea de arhitectură Wydział Architektury, în perioada 1969-1971, Facultatea de inginerie și arhitectură - Wydział Budownictwa i Architektury, în perioada 1971-1981, Institutul de arhitectură și amenajarea teritoriului - Instytut Architektury i Urbanistyki, din 1981, Facultatea de arhitectură - Wydział Architektury)<br>— Universității tehnice din Białystok, Facultatea de arhitectură din Białystok (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury); titlul profesional de arhitect: magister inżynier architekt (în perioada 1975-1989 Institutul de arhitectură – Instytut Architektury)<br>— Universității tehnice din Łódź, Facultatea de construcții civile, arhitectură și inginerie a mediului din Łódź (Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); titlul profesional de arhitect: inżynier architekt; magister inżynier architekt (în perioada 1973-1993, Facultatea de construcții civile și de arhitectură - Wydział Budownictwa i Architektury și, din 1992, Facultatea de construcții civile, arhitectură și inginerie a mediului - Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; titlul: în perioada 1973-1978, inżynier architekt, din 1978, titlul: magister inżynier architekt)<br>— Universității tehnice din Szczecin, Facultatea de construcții civile și arhitectură din Szczecin (Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); titlul profesional de arhitect: inżynier architekt; magister inżynier architekt (în perioada 1948-1954, Școala superioară de inginerie, Facultatea de arhitectură - Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, titlul: inżynier architekt, din 1970, titlul: magister inżynier architekt și din 1998, titlul: inżynier architekt)<br>Toate aceste diplome trebuie să fie însoțite de certificatul de membru eliberat de camera regională a arhitecților din Polonia competentă, care conferă dreptul de exercitare a activităților în domeniul arhitecturii în Polonia. | |
| Portugal | — Diploma „diploma do curso especial de arquitectura” eliberată de școlile de arte frumoase din Lisabona și Porto<br>— Diploma de arhitect „diploma de arquitecto” eliberată de școlile de arte frumoase din Lisabona și Porto<br>— Diploma „diploma do curso de arquitectura” eliberată de școlile superioare de arte frumoase din Lisabona și Porto<br>— Diploma „diploma de licenciatura em arquitectura” eliberată de Școala superioară de arte frumoase din Lisabona<br>— Diploma „carta de curso de licenciatura em arquitectura” eliberată de Universitatea tehnică din Lisabona și de Universitatea din Porto | 1987/1988 |

▼B

| Țara | Titluri de calificare | Anul universitar de referință |
|---|---|---|
| | — Licența în construcții civile (licenciatura em engenharia civil) eliberată de Institutul superior tehnic al Universității tehnice din Lisabona<br><br>— Licența în construcții civile (licenciatura em engenharia civil) eliberată de Facultatea de inginerie (de Engenharia) a Universității din Porto<br><br>— Licența în construcții civile (licenciatura em engenharia civil) eliberată de Facultatea de știință și tehnologie a Universității din Coimbra<br><br>— Licența în construcții civile, producție (licenciatura em engenharia civil, produção) eliberată de Universitatea din Minho | |
| ▼M1<br>România | Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” București:<br><br>— 1953-1966: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Arhitect;<br><br>— 1967-1974: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Diplomă de Arhitect, Specialitatea Arhitectură;<br><br>— 1975-1977: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură, Diplomă de Arhitect, specializarea Arhitectură;<br><br>— 1978-1991: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură și Sistematizare, Diplomă de Arhitect, specializarea Arhitectură și Sistematizare;<br><br>— 1992-1993: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură și Urbanism, Diplomă de Arhitect, specializarea Arhitectură și Urbanism;<br><br>— 1994-1997: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură și Urbanism, Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;<br><br>— 1998-1999: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură, Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;<br><br>— din anul 2000: Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură.<br><br>Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca:<br><br>— 1990-1992: Institutul Politehnic din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;<br><br>— 1993-1994: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;<br><br>— 1994-1997: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții, Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;<br><br>— 1998-1999: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură și Urbanism, Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;<br><br>— din anul 2000: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură și Urbanism, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură. | 2009/2010 |

▼M1

| Țara | Titluri de calificare | Anul universitar de referință |
|---|---|---|
| | Universitatea Tehnică „Gh. Asachi” Iași:<br><br>— 1993: Universitatea Tehnică „Gh. Asachi” Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;<br><br>— 1994-1999: Universitatea Tehnică „Gh. Asachi” Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură, Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;<br><br>— 2000-2003: Universitatea Tehnică „Gh. Asachi” Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;<br><br>— din anul 2004: Universitatea Tehnică „Gh. Asachi” Iași, Facultatea de Arhitectură, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură.<br><br>Universitatea Politehnica din Timișoara:<br><br>— 1993-1995: Universitatea Tehnică din Timișoara, Facultatea de Construcții, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură și urbanism, specializarea Arhitectură generală;<br><br>— 1995-1998: Universitatea Politehnica din Timișoara, Facultatea de Construcții, Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;<br><br>— 1998-1999: Universitatea Politehnica din Timișoara, Facultatea de Construcții și Arhitectură, Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;<br><br>— din anul 2000: Universitatea Politehnica din Timișoara, Facultatea de Construcții și Arhitectură, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură.<br><br>Universitatea din Oradea:<br><br>— 2002: Universitatea din Oradea, Facultatea de Protecția Mediului, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;<br><br>— din anul 2003: Universitatea din Oradea, Facultatea de Arhitectură și Construcții, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură.<br><br>Universitatea Spiru Haret București:<br><br>— anul 2002: Universitatea Spiru Haret București, Facultatea de Arhitectură, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură. | |

▼B

| | | |
|---|---|---|
| Slovenija | — „Univerzitetni diplomirani inženir arhitekture/univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture” (diplomele universitare de arhitectură) eliberate de Facultatea de arhitectură, însoțite de un certificat eliberat de autoritatea competentă în materie de arhitectură recunoscut de lege, care conferă dreptul de exercitare a activităților în domeniul arhitecturii;<br><br>— Diploma universitară eliberată de Facultățile tehnice care acordă titlul „univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.)/univerzitetna diplomirana inženirka”, însoțită de un certificat eliberat de autoritatea competentă în materie de arhitectură recunoscut de lege, care conferă dreptul de exercitare a activităților în domeniul arhitecturii | 2006/2007 |

▼B

| Țara | Titluri de calificare | Anul universitar de referință |
|---|---|---|
| Slovensko | — Diploma în specializarea „arhitectură și construcții imobiliare” („architektúra a pozemné staviteľstvo”) eliberată de Universitatea tehnică slovacă (Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava în perioada 1950-1952 (titlu: Ing.)<br>— Diploma în specializarea „arhitectură” („architektúra”) eliberată de Facultatea de arhitectură și de construcții imobiliare din cadrul Universității tehnice slovace (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava în perioada 1952-1960 (titlu: Ing. arch.)<br>— Diploma în specializarea „construcții imobiliare” („pozemné staviteľstvo”) eliberată de Facultatea de arhitectură și de construcții imobiliare din cadrul Universității tehnice slovace (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava în perioada 1952-1960 (titlul: Ing.)<br>— Diploma în specializarea „arhitectură” („architektúra”) eliberată de Facultatea de construcții civile din cadrul Universității tehnice slovace (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava în perioada 1961-1976, (titllul: Ing. arch.)<br>— Diploma în specializarea „construcții imobiliare” („pozemné stavby”) eliberată de Facultatea de construcții civile din cadrul Universității tehnice slovace (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava în perioada 1961-1976, (titlu: Ing.)<br>— Diploma în specializarea „arhitectură” („architektúra”) eliberată de Facultatea de arhitectură din cadrul Universității tehnice slovace (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava din 1977, (titlu: Ing.arch.)<br>— Diploma în specializarea „urbanism” („urbanizmus”) eliberată de Facultatea de arhitectură din cadrul Universității tehnice slovace (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava din 1977 (titlu: Ing. arch.)<br>— Diploma în specializarea „construcții imobiliare” („pozemné stavby”) eliberată de Facultatea de construcții civile din cadrul Universității tehnice slovace (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) din Bratislava în perioada 1977-1997 (titlu: Ing.)<br>— Diploma în specializarea „arhitectură și construcții imobiliare” („architektúra a pozemné stavby”) eliberată de Facultatea de construcții civile din cadrul Universității tehnice slovace (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) din Bratislava din 1998 (titlu: Ing.)<br>— Diploma în domeniul „construcții imobiliare — specializarea arhitectură” („pozemné stavby — špecializácia: architektúra”) eliberată de Facultatea de construcții civile din cadrul Universității tehnice slovace (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) din Bratislava în 2000 și 2001 (titlu: Ing.)<br>— Diploma în specializarea „construcții imobiliare și arhitectură” („pozemné stavby a architektúra”) eliberată de Facultatea de construcții civile din cadrul Universității tehnice slovace (Stavebná fakulta — Slovenská technická univerzita) din Bratislava din 2001 (titlu: Ing.)<br>— Diploma în specializarea „arhitectură” („architektúra”) eliberată de Academia de arte frumoase și design (Vysoká škola výtvarných umení) din Bratislava din 1969 (titlu: Akad. arch. până în 1990; Mgr. în perioada 1990-1992; Mgr. arch. în perioada 1992-1996; Mgr. art. din 1997)<br>— Diploma în domeniul „construcții imobiliare” („pozemné staviteľstvo”) eliberată de Facultatea de construcții civile din cadrul Universității tehnice (Stavebná fakulta, Technická univerzita) din Košice în perioada 1981-1991 (titlu: Ing.)<br>Toate aceste diplome trebuie să fie însoțite de următoarele documente:<br>— Certificat de autorizare eliberat de Camera slovacă a arhitecților (Slovenská komora architektov) din Bratislava, fără precizarea domeniului sau în domeniul „construcții imobiliare” („pozemné stavby”) sau „amenajarea teritoriului” („územné plánovanie”)<br>— Certificat de autorizare eliberat de Camera slovacă a inginerilor constructori civili (Slovenská komora stavebných inžinierov) din Bratislava în domeniul construcțiilor imobiliare („pozemné stavby”) | 2006/2007 |
| Suomi/ Finland | — Diplomele eliberate de catedrele de arhitectură ale universităților tehnice și ale Universității din Oulu (arkkitehti/arkitekt)<br>— Diplomele eliberate de institutele de tehnologie (rakennusarkkitehti/byggnadsarkitekt) | 1997/1998 |
| Sverige | — Diplomele eliberate de Școala de arhitectură a Institutului Regal de Tehnologie, de Institutul Chalmers de Tehnologie și de Institutul de Tehnologie din cadrul Universității Lund (arkitekt, diplomă de master în arhitectură)<br>— Certificatele de membru al Svenska Arkitekters Riksförbund (SAR), în cazul în care persoanele în cauză au fost pregătite într-unul dintre statele în care se aplică prezenta directivă | 1997/1998 |

▼B

| Țara | Titluri de calificare | Anul universitar de referință |
|---|---|---|
| United Kingdom | — Titlurile conferite ca urmare a promovării unui examen la:<br>— „Royal Institute of British Architects”<br>— școlile de arhitectură ale universităților, institutelor politehnice, colegiilor, academiilor, școlilor de tehnologie și artă care, la data de 10 iunie 1985, erau recunoscute de „Architects Registration Council” al Regatului Unit în scopul înscrierii în Registrul profesiei (Architect)<br><br>— Un certificat care prevede faptul că titularul său are un drept dobândit de a-și păstra titlul profesional de arhitect în temeiul secțiunii 6 alineatul (1) litera (a), al secțiunii 6 alineatul (1) litera (b) sau al secțiunii 6 alineatul (1) din Legea privind înregistrarea arhitecților din 1931 (Architect)<br>— Un certificat care prevede faptul că titularul său are un drept dobândit de a-și păstra titlul profesional de arhitect în temeiul secțiunii 2 din Legea privind înregistrarea arhitecților din 1938 (Architect) | 1987/1988 |

▼B

*ANEXA VII*

**Documente și certificate necesare în conformitate cu articolul 50 alineatul (1)**

1. *Documente*

(a) Dovada naționalității persoanei în cauză.

(b) Copie după atestatele de competență profesională sau după titlul de calificare care asigură accesul la profesia în cauză și, după caz, atestarea experienței profesionale a persoanei în cauză.

Autoritățile competente ale statului membru gazdă pot invita solicitantul să furnizeze informații privind formarea sa astfel încât să poată stabili o eventuală diferență semnificativă față de formarea națională necesară, astfel cum este cea menționată la articolul 14. În cazul în care solicitantul nu este în măsură să furnizeze respectivele informații, autoritatea competentă a statului membru gazdă se adresează punctului de contact, autorității competente sau oricărui alt organism competent al statului membru de origine.

(c) În cazurile prevăzute la articolul 16, o atestare privind natura și durata activității, eliberată de autoritatea sau organismul competent al statului membru de origine sau al statului membru de proveniență.

(d) Autoritatea competentă a statului membru gazdă, care condiționează accesul la o profesie reglementată de prezentarea unor dovezi privind caracterul onorabil, moral sau absența unei situații de faliment sau care suspendă sau interzic exercitarea unei profesii în caz de eroare profesională gravă sau de infracțiune penală, acceptă ca dovadă suficientă pentru resortisanții statelor membre care doresc să exercite respectiva profesie pe teritoriul său, prezentarea unor documente eliberate de autoritățile competente ale statului membru de origine sau de proveniență, din care rezultă că respectivele cerințe sunt îndeplinite. Autoritățile în cauză trebuie să trimită documentele solicitate în termen de două luni.

Atunci când nu sunt eliberate de autoritățile competente ale statului membru de origine sau de proveniență, documentele menționate la primul paragraf se înlocuiesc cu o declarație sub jurământ – sau, în statele membre în care nu există un astfel de jurământ, de o declarație solemnă – făcută de persoana în cauză în fața unei autorități judiciare sau administrative competente sau, după caz, în fața unui notar sau a unui organism profesional calificat al statului membru de origine sau de proveniență, care eliberează un certificat ce atestă respectivul jurământ sau respectiva declarație solemnă.

(e) Atunci când un stat membru gazdă le solicită resortisanților, pentru a avea acces la o profesie reglementată, un document privind sănătatea fizică sau psihică a solicitantului, respectivul stat membru acceptă ca dovadă suficientă prezentarea documentului solicitat în statul membru de origine. Atunci când statul membru de origine nu solicită un astfel de document, statul membru gazdă acceptă un certificat eliberat de o autoritate competentă a respectivului stat. În acest caz, autoritățile competente ale statului membru de origine trebuie să trimită documentul solicitat în termen de două luni.

(f) Atunci când un stat membru gazdă le solicită resortisanților, pentru a avea acces la profesia reglementată:

— o dovadă a situației financiare a solicitantului;

— dovada că solicitantul este asigurat împotriva riscurilor pecuniare care decurg din răspunderea profesională în conformitate cu dispozițiile legale și de reglementare în vigoare în statul membru gazdă în ceea ce privește termenii și extinderea acestei garanții,

▼B

respectivul stat membru acceptă ca dovadă suficientă un certificat în acest sens, eliberat de băncile și întreprinderile de asigurare dintr-un alt stat membru.

2. *Certificate*

Pentru a facilita punerea în aplicare a titlului III capitolul III din prezenta directivă, statele membre pot prevedea ca beneficiarii care îndeplinesc condițiile de formare necesare să prezinte, împreună cu titlurile lor de calificare, un certificat eliberat de autoritățile competente ale statului membru de origine care atestă că titlurile sunt cele prevăzute de prezenta directivă.